

Kariūnas

GENEROLO JONO ŽEMAIČIO LIUVOS KARO AKADEMIJOS ŽURNALAS

ISSN 2029-6045

2015 m. Nr. 1 (124)

MŪSŲ GINKLAS, MŪSŲ MOKSLAS – LIETUVAI TĖVYNEI

ĮVARDYTOS MINTYS

Pradėsiu klausimu: kaip galvojate, kas turėtų ginti Lietuvos laisvę, jei mūsų šaliai vėl kiltų grėsmė?

Manau, dauguma atsakytų – Lietuvos kariuomenė. Taip. Bet toks atsakymas – tik dalis tiesos. Iš tiesų Lietuvos laisvę turi ginti kiekvienas. Tai nereiškia, kad visi pulsime priešą su ginklu rankose ar stosime mūsų lauke žmogus prieš žmogų. Ne. Kiekvienas iš jūsų turi tam tikrų gabumų, kurie gali būti panaudoti siekiant pergalės, nes ji susideda iš daugybės veiksmų, kurių vienas pagrindinių yra patriotizmas. Mums, kariūnams, norėčiau tikėti, kaip ir visiems kariams, šis jausmas – savotiškas kuras. Tada drąsiai einame į priekį, kimbame į naujus iššūkius, būdami tikri, kad su jais susidorosime.

„Kur yra noras, ten yra ir kelias.“ Tai skautų judėjimo įkūrėjo B. S. Badeno-Povelio posakis. Jį galima taikyti ir laisvai visuomenei. Jei norėsime būti laisvi, jei norėsime nuo nieko nepriklausyti ir patys būti savo žemės šeimininkai, visada atsiras būdas šį norą įgyvendinti. Tad svarbiausia siekiant įveikti priešą – žmonių noras ir supratimas, kad okupantų jėga neteisėta, kad jie negali čia daryti savo tvarkos. Lietuvos istorijos tokios svarbios datos kaip Sausio 13-oji, Vasario 16-oji, Kovo 11-oji mūsų šaliai išskirtinės dėl to, kad tada žmonės nepabūgo priespaudos ir grasinimų. Prisiminkime šiuos žygdarbius ir padėkokime mūsų šalies patriotams už tai, kad jie troško būti laisvi ir rado kelią į laisvę.

Žinome, lietuviai, ištikti bėdos, geba susitelkti, stoti vienas greta kito, geba būti drauge. Pamiřtami visi nesutarimai, pykčiai. Kodėl dabar visuomenė taip susiskaldžiusi, kodėl kyla tiek daug kivirčų, konfliktų, juk mūsų laisvė nėra neatimama? Priešai niekada nebuvo sudėję ginklų ir nuo mūsų krašto nenuleido akių. Tad kam kovoti tarpusavyje? Kam save silpninti, darytis labiau pažeidžiamais? Ar reikia karo, kad pradėtume gerbti vienas kitą? Ar reikia mirčių, kad suprastume, kokia svarbi laisvė ir vienybė? Aš sakau: ne!

Apsidairykite aplinkui, įžvelkime, ką kiekvienas turi gera, o ne bloga. Patarkime, padėkime, o ne peikime. Būkime vieningi it kumštis, kurio bijotų priešai, bet kurį sugniaužti būtų gera.

Šiame technologijų ir informacijos amžiuje galima nesunkiai pasiklysti tarp tiesos ir melo, tarp to, kas tikra ir kas sukurta. Bet širdis niekad nepagaus. Reikia tikėti tuo kirminėliu, kuris sujuda, išgirdus žodį LIETUVA, reikia tikėti ir ta ugnele, kuri suliepsnoja, išgirdus ją kritikuojant. Šie jausmai – mūsų tėvų palikimas mums, mūsų garbė ir išdidumas. Kiekvienas Lietuvos pilietis tai jaučia, tad neslėpkime šio jausmo, didžiukimės, kad čia gimėme, didžiukimės, kuo tapome ir kas buvome, nes dabar esame laisvi. Patys mąstykite, pergalvokite gautas žinias, gebėkite skirti faktus nuo nuomonių. Kvailu žmogumi lengva manipuliuoti. Tad nebūkite kvaili. Naivų žmogų lengva apgauti. Tad nebūkite naivūs. Patiklų nesunku pervilioti į kitą pusę. Tad tvirtai tikėkite savimi.

Atsiras žmonių, kurie bėgs iš Lietuvos, kurie ją peiks. Kurie sakys, kad viskas čia blogai, o visuomenė niekam tikusi. Aš tokius žmones laikau silpnais. Jie viskuo nusivilia ir nuleidžia rankas, vos pabandę, praranda ryžtą stengtis. Taip negalima. Reikia dirbti, kad norai išsipildytų: noras matyti savo šalį gražesnę, noras gyventi geriau. Kaip atsiras teisinga valdžia, jei bus renkama iš tokių pesimistų. Kaip susikurs darni visuomenė, jei žmonės nekęs vieni kitų. Mes esame valdžia, mes esame visuomenė, mes esame Lietuva. Būkime vieni kitiems tokie kaimynai, kokius patys norėtume turėti. Būkime tokie, su kokiais patys norėtume draugauti. Tada tapsime geresni, laimingesni, o Lietuva – gražesnė, taip keisime visuomenę. Šią žemę gavome iš tėvų ir paliksime savo vaikams. Todėl branginkime šią dovaną, puoselėkime ir mylėkime, o prireikus ginkime, kad galėtume būti laimingi, čia gyvendami.

Noriu visus paraginti nebijoti garsiai ir išdidžiai ištarti žodį LIETUVA, ištarti: AŠ DIDŽIUOJUOSI, KAD ESU LIETUVOS PILIETIS, uždegti ir nuolat kurstyti meilės Tėvynei ugnį širdyje. Nes kas kitas apgins laisvę, jei ne mes patys!

Krn. Jurgis ULECKAS

4 VARA! VARA!

Krn. Ovidijus KUZMINAS, krn. Jonas BARTLINGAS, krn. Mindaugas JASAITIS, krn. Titas MASIULIONIS, kpt. Artūras ŠEVELIOVAS
VARA! VARA!

9 MŪSŲ GYVENIMAS

Krn. Dovydas GUDAUSKAS, krn. Žydrūnas GUDAVIČIUS
Our Life

12 SAINT-CYRO KARO AKADEMIJOS KADETŲ STUDIJS

Krn. Aleksandras LEONIDOVAS
Studies of the Cadets from Saint-Cyr Military Academy

Viršelio nuotraukoje
Žvalgy būrelio narys
krn. Mindaugas
JASAITIS
Ievos Budzeikaitės
nuotrauka

On the cover:
Cadet Mindaugas
JASAITIS, member
of the Scout Club
Photo by Ieva
Budzeikaitė

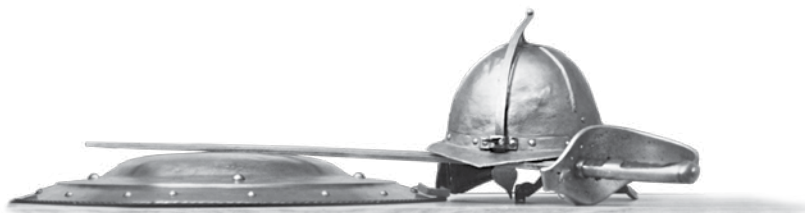
2015 m. Nr. 1 (124)

Leidžiamas nuo 1932 m. spalio 25 d.

KARIŪNAS (*Cadet*)

The magazine of The General Jonas Žemaitis Military Academy of Lithuania. Published since October 25, 1932

ISSN 2029-6045

BE REIKALO NEPAKELK, BE GARBĖS NENULEISK!
YOU SHALL NOT DRAW THE SWORD WITHOUT A CAUSE NOR SHALL YOU SHEATHE IT WITHOUT HONOUR!

ŠIAME NUMERYJE / Contents

17 APIE HIBRIDINIO KARO SĄVOKĄ

Plk. Itn. Valerijus ŠERELIS

On the Concept of Hybrid Warfare

19 NAUJOS STUDIJOS – NAUJOS GALIMYBĖS, NAUDINGOS ŽINIOS IR PATIRTIS

Krn. Diana MALAKMADŽĖ, lekt. Vladas TUMALAVIČIUS

New Studies: New Opportunities, Useful Knowledge and Experience

22 ATMINIMAS

Ats. jūrų kpt. dr. Eugenijus NAZELSKIS
Remembrance

25 DIRBSIU GERIAUSIĄ DARBĄ PASAULYJE

Krn. Arentas STONYS, krn. Martynas BALTUONĖ, krn. Saulius DRULIA

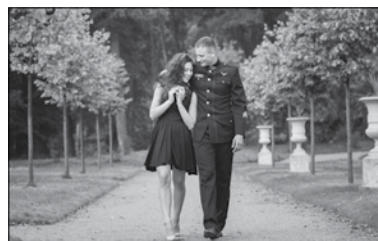
I Will Have the Best Job in the World

28 ŽIRGAS – NUO KARO IKI SPORTO

Krn. Gabrielė MICKEVIČIŪTĖ

A Horse: from War to Sport

31 MANO VAIKINAS – KARIŪNAS

My Boyfriend is a Cadet

2

MŪŠŲ KŪRYBA

Krn. Diana MALAKMADŽĖ
Our Works

16 / 20 / 31 / 44

IŠ PIRMŲ LŪPŲ

Krn. Mantas VALASINAVIČIUS,
doc. dr. Gintaras LABUTIS,
kpt. Artūras ŠEVELIOVAS,
krn. Liutauras SMILGA
At First Hand

32 / 40 / 43 / 46 / 48

AKADEMIJOS PULSAS

Academy Pulse

34

KARO DAINOS KELIA KOVOS DVASIA

Arūnas ALONDERIS
War Songs Raise Fighting Spirit

38

KARYBOS ELEMENTAI BIBLIJOJE

Krn. Indrė BIELINYTĖ
Elements of Warfare in the Bible

42

KINTANTI SAUGUMO APLINKA: IŠŠŪKIAI IR GALIMYBĖS

Krn. Matas RADVILAVIČIUS
Changing Security Environment: Challenges and Opportunities

46

JUOKO DĒTUVĖ

Magazine of Fun

48

FORUMAS APIE KARINIŲ BIBLIOTEKŲ ATEITĮ

Ramutė PLOKŠTO, Žygintė PLEČKAITYTĖ
Forum on the Future of Military Libraries

50

STOJANČIAJAM Į LKA

To the Academy Applicant

53

ALBUMAS

Album

Redakcinė kolegija

Arūnas ALONDERIS
Vyriausiasis redaktorius

kpt. Marius BAGDONAS
II k. krn. Aurimas BŽĖSKIS
mjr. Birutė KRASAVINIENĖ
IV k. krn. Andrius KUBILIUS

I k. krn. Aleksandras LEONIDOVAS
IV k. krn. Aurimas MORKŪNAS
kpt. Jurgis NORVAIŠA
IV k. krn. Matas RADVILAVIČIUS
prof. dr. Valdas RAKUTIS
dr. Manvydas VITKŪNAS

Žurnalą rengia

Nijolė ANDRIUŠIENĖ
Kalbos redaktorė
Laima ADLYTĖ
Dizainerė
Kęstutis DIJOKAS
Fotografas

Spausdino Lietuvos kariuomenės
Karo kartografijos centras
Muitinės g. 4, Domeikava,
LT-54359 Kauno r.
Tiražas 1000 egz.
Užsakymas GL-147
Žurnalas platinamas nemokamai.
Leidžiamas kas trys mėnesiai.
Dėl žurnalo įsigijimo prašome
kreiptis: (8 5) 210 3526,
(8 5) 210 3523, (8 5) 210 3593
KATT 24 526, 24 523, 24 593

GENEROLO JONO ŽEMAIČIO
LIETUVOS KARO AKADEMIJA
Šilo g. 5A, LT-10322 Vilnius
arunas.alonderis@mil.lt
tel. (8 5) 210 3680

Krn. Diana MALAKMADŽĖ

TĖVYNĖS LABUI

*Aš daug tėvynės labui padaryčiau,
Visus globočiau, saugočiau ir ginčiau,
Kad broliai, sesės drąsiai ir be baimės
Giedotų himną ir trispalvę gerbtų.*

*Aš negailėdama nė vieno kraujo lašo
Ginsiu savo šalį – net kai nieks neprašo,
Kad maži vaikai čia būtų saugūs,
Mūsų Lietuvoj – kur gimėm ir užaugom!*

*Žmonės, kaip skrendantys paukščiai,
Vis kažkur skuba, lekia ir visai ne baukščiai...
Daug nepastebi, nemato ir negirdi,
Ir vis planuoja savo gyvenimo ateitį...*

*Tačiau, jei stabtelėtų minutei ir pažvelgtų
Į dangų, į žvaigždes, į savo artimą,
Gal pastebėtų, kaip greitai bėga laikas,
Ir gyvent pradėtų, nes planuot nereikia!*

*Planus visus užrašė jau likimas
Jau nuo tada, kai dar nebuvo net gimę.
Tad reikia džiaugtis šia diena, mylėti artimą ir draugą,
Nes laiko šiam pasauly būt mums daug neduota!*

KAS TA MEILĖ?

*Ar tu žinai, kas toji meilė?
Ar tai tikras jausmas, ar tiesiog apgaulė?
Aš tau papasakosiu, jei manęs klausysi,
Ir tai, ką pasakojau tau aš, apsvarstysi...*

*Meilė – tai tikriausias jausmas,
Jis ateina ir visai nelauktas,
Įsiskverbia į mūsų širdis taip giliai
Ir kartais priverčia galvot kitaip.*

*Jis priverčia kasdienę mūsų būtį
Matyt gražesnę, kokia ji ir turi būti,
Tas jausmas glosto žmogui širdį
Ir leidžia be sparnų kaip paukščiui kilti.*

Vara! Vara!

Si vis pacem, para bellum

Krn. Ovidijus KUZMINAS

2013 m. ruduo. Baigęs pirmąjį kursą, šiek tiek susipažinęs su Lietuvos karo akademijos struktūra, mokymosi politika ir tuo, kas laukia ateityje, pasigedau praktinio raidės K trumpinyje LKA turinio (iki 8 semestro). Ir ne aš vienas – to pasigedau nemažai mano bendrakursių (tiesa, tikslios statistikos neturiu).

Kad ir kaip būtų gaila, daugiau kaip pusė jaunuolių iš esmės panašiai elgiasi kaip DELFI komentatoriai (vėlgi skaičiuoti nebandžiau, todėl gali atrodyti, kad nestokoju pasitikėjimu): jei kas nors netobula, ar reikia garsiai „loti“? Džiaugiuosi, kad populizmas nepaveikė visų.

Kad būtų sukurtas Žvalgų būrelis, padariau tik vieną dalyką: pakalbėjau

apie tokios veiklos poreikį su dviem kariūnais – Mindaugu ir Jonu, – turinčiais darbo žvalgų būriuose patirties, ir visi kartu aprašėme idėją. Tai buvo mažasis procesą išjudinęs katalizatorius, o didysis – Kariūnų bataliono vado mjr. Broniaus Žeko požiūris į iniciatyvą. Sumanymo vykdytoju tapo kpt. Artūras Ševeliovas.

Būrelis leido specializuoti skyriaus lygio taktiką žvalgybos kryptimi, ugdyti individualius žvalgybos padaliniuose reikalingus įgūdžius. Tačiau daug svarbiau yra tai, kad mes patyrėme, kas yra darnus darbas tobulinant veiksmus ir tarpusavio pasitikėjimas (dėl būrelio narių aukštos motyvacijos).

Norime veiklos, susijusios su karyba!

Krn. Jonas BARTLINGAS

Apie būrelio gimimą ir pradžią. Ovidijus, mano bendrakursis, pasigedo Akademijos gyvenime aktyvesnės veiklos ir iškėlė mintį, kad ją reikėtų patiems organizuoti. Ir aš sutikau, nes praktinio karinio rengimo labai trūksta. Suinteresuotų kariūnų, kurie norėtų tobulintis, tikrai nemažai. Tarp kariūnų yra tokių, kurie turi patirties ir pasirengę savo žiniomis dalytis. Liko tik vienas klausimas – kokios pagalbos galime sulaukti iš Kariūnų bataliono ir BKK karininkų?

Iš pradžių norėjome daugiau duoti nei gauti, t. y. veiklos, kuri būtų susijusi su karyba, bet ne banalios ir sausos. O žvalgyba kaip tik tokia sritis. Šiaip pradėjus kalbėtis su „žvaigždutėmis“ ir „vainikais“, idėjai pradėjus materializuotis, suprato, kad varikliukas jau įjungtas – reikia sudėlioti taškus, ko mes ir siekiame, ir judėti į priekį. O siekime visapusiškai tobulėti įveikdami save. Į būrelį priėmėme kariūnus, kurie to norėjo. Mums nesvarbu, koks buvai, svarbiausia – koks nori tapti. Tam nebebus laiko, kai išėsi su „žvaigždute“. Tokia paprasta buvo pradžia. Labai parėmė karininkija. Kpt. Artūras Ševeliovas paaukėjo daugybę savo laiko, kad iš to kažkas išeitų. O ar išėjo – spręskite patys. Žvalgų būrelis Akademijoje gyvuoja jau metus, ilgiau nei kiti. Taigi pagrindas yra.

Būrio nario pareigos ir atsakomybė

Krn. Mindaugas JASAITIS

Gerai pamenu pirmąjį kursą: dienos slenka lėtai, laisvo laiko mažai: rikiuotė, uniformos, ekipuotės tvarkymas, ginklų valymas ir kiti administraciniai darbai, metai iš metų „slegiantys“ pirmakursių pečius. Sulaukę miego laiko, niekas nesiguldavo į lovas – reikėjo mokytis. Mokyti neką mažiau už kitų aukštųjų mokyklų studentus, kurie neretai nevertina savo laisvalaikio. Tai buvo vienas nuobodžiausių ir sunkiausių mano gyvenimo laikotarpių.

Atrodo, viskas yra kaip turi būti tikroje karo mokykloje: disciplina, užimtumas. Gražia, tvarkinga uniforma pasidabinę, pasitempę, visada pasirengę paraudui aukštosios karo mokyklos auklėtiniai žygiuoja skersai išilgai rikiuotės aikštės.

Žinoma, tai tik labai maža dalis to, ką čia daro kariūnai. Tačiau ne vienas ir ne du iš jų skundžiasi, kad trūksta praktinės karybos. Trūksta miškų, taktikos ir t. t. Bet tokios kalbos dažniausiai, pasirodo, beprasmės, nereikšmingos, jos nublinksta nuvykus į poligoną, kai tie, kurie skundėsi esama padėtimi, pavargsta ir nebenori daugiau nieko kito, tik grįžti į LKA. Kodėl sakau „dažniausiai“? Nes tarp jų yra ir tokių, kurie skundžiasi pagrįstai. Toji mažuma (mano nuomone) į Karo akademiją atėjo turėdama tikslą iš

jos pasisemti kuo daugiau, ypač karybos srityje, – vis dėlto įstojo į KARO mokyklą.

Ne paslaptis, tarp kariūnų yra buvusių savanorių, karių profesionalų, esamų šaulių. Todėl nenuostabu, kad atsirado ir tokių, kurie, prieš pradėdami studijuoti Karo akademijoje, priklausė ir Lietuvos kariuomenės padalinių žvalgybos būriams, dalyvaudavo kasmetėse žvalgų varžybose „Žvalgo takas“. Galima teigti, kad būtent jos ir yra LKA Žvalgų būrelio idėjos „kaltininkės“, nes dėl siekio pasivaržyti su Lietuvos kariuomenės padalinių žvalgybos būrių komandomis ir buvo sukurtas šis būrelis, toliau sėkmingai plėtojama jo veikla.

Šiose varžybose teko asmeniškai dalyvauti, tad įkurti būrelį ir įsilieti į jo veiklą man, kaip ir šios idėjos autoriui krn. O. Kuzminui, pasirodė geniali mintis. Pagaliau Karo akademijoje radau veiklą, kuri man patinka labiausiai, ir žmonių, su kuriais ši veikla tapo dar prasmingesnė ir įdomesnė. Ypač dėl to, kad viską, ką išmokai besiruošdamas varžyboms, gali sėkmingai panaudoti savo tolesnėje tarnyboje ir kursoose „Patrulius“, kurie yra mano ir daugelio šio būrelio narių siekis. Besirengdami varžyboms paliečiame išgyvenimo, kovos technikos ir ginkluotės atpažinimo bei kitas temas, atliekame orientacinius žygius, laviname įgūdžius baseine ir šaudykloje.

Be to, mūsų būreliui vadovaujantis karininkas kpt. Artūras Ševeliovas pasiūlė gilinti taktikos žinias, tobulinti atitinkamus įgūdžius. Beveik visą semestrą ruošėmės vykdyti pasalos patrulį. Besi-

← Pradžia 4 puslapyje

ruošdami kapitono dėka turėjome progą dalyvauti pratybose su „Patrulio“ kurso kursantais, taip pat tarptautinėse Lietuvos–Danijos žvalgybos padalinių ir Pa-bradėje surengtose pratybose. Tai mums leido įgyti neįkainojamas patirties.

Būrelyje visi turi tam tikras pareigas. Tai leidžia kiekvienam iš mūsų tapti tarsi tos srities specialistu. O įgyvendinti su-manymus padeda iš instruktorių gauta literatūra ir internete surinkta mokomoji medžiaga. Neišsiverčiame ir be kitų Karo akademijos instruktorių pagalbos. Jie savo patirtimi ir turimomis žiniomis ma-loniai dalijasi su mumis, o mes – su kitais būrelio nariais, kurie šia informacija daly-sis su mūsų gretas papildysiančiais kariū-nais. Tikiuosi, šis ratas nenustos sukstis.

P. S. Neretas sako, kad Karo akademijoje sunku, nuobodu ir pan. Ir mūsų kolektyve kildavo tokių minčių, kol nesukūrėme ŽB.

Čia suvokiu, ko noriu, ko sieksiu ateityje ir kas yra tikri draugai!

Krn. Titas MASIULIONIS

Žvalgų būrelio tikslas – gausinti kariūnų žvalgybos žinias, tobulinti individualiuosius kario įgūdžius. Dalyvaudami papildomose pratybose ir joms rengdamiesi, kariūnai siekia įgyti daugiau patirties, kuri padėtų ateityje tapti profesionaliais karininkais, geriau suprasti karinio rengimo subtilybes.

Šioje veikloje galėjo dalyvauti visų kursų kariūnai, tačiau tik tikrai norintys papildomai padirbėti 2014 m. pradžioje išdrįso stoti į Karo akademijos Žvalgų būrelio gretas. Kita vertus, ne visi, patekę į šį būrelį, sugebėjo įveikti išbandymus, todėl buvo priversti atsisakyti papildomos veiklos. Šiuo metu Karo akademijos Žvalgų būreliui atstovauja per 10 narių, I, II, III ir IV kursų kariūnų.

Man atrodo, kad į ką tik sukurtą Žvalgybos būrelį dauguma kariūnų iš

pradžių žiūrėjo kaip į dar vieną veiklą, kuri dėl kariūnų užimtumo nebus labai efektyvi. Tačiau aš jaučiau, kad ši veikla taps viena įdomiausių Akademijoje, kad čia galėsiu išmėginti savo jėgas, išmokti naujų dalykų, įgyti daugiau profesinės patirties. Tad nusprendžiau būtinai dalyvauti surengtoje atrankoje. Ją perėjęs tapau šios mažos kariūnų grupės nariu. Patekę į šį būrelį dar I kurse – aš ir kiti jo nariai – išsikėlėme ambicingą tikslą – dalyvauti kasmetėse Žvalgų žaidynėse, kuriose susirenka visi žvalgybos padaliniai. Tai buvo didžiulis iššūkis, kadangi reikėjo per gana trumpą laiką joms tinkamai pasirengti.

Kaip pirmakursis ir naujokas Akade-mijoje buvau ganėtinai užsiėmęs papildoma veikla, tačiau noras tobulėti ir siekis dalyvauti žaidynėse privertė įveikti visus sunkumus. Tai padaryti padėjo puikus kolektyvas, bendraminčiai, kurie mus motyvavo, kai būdavo sunku. Nors pasirengimas „atėmė“ ne vieną savaitgalį (o jie tokie svarbūs I kurso kariūnui) ir neįkainojamą miego valandėlę, kai taip norėjosi pailsėti po sunkios darbo dienos, įgytos žinios ir įgūdžiai kėlė didžiulį pasitenkinimą.

Žvalgų žaidynėse iškovota 5-oji vieta parodė, kad taip rimtai rengėmės ne veltui. Pasitenkinimą Žvalgybos būrelio sėkme jaučiame iki šiol. Ši pirmoji, bet ne paskutinė, pergalė leidžia mums judėti į priekį, siekti tolesnių tikslų ir geresnių rezultatų. Šiandien jau esu antrakursis ir antrus metus Žvalgų būrelio narys. Iki šiol džiaugiuosi, kad kiekvienas savaitgalis, praleistas papildomose pratybose, miškuose, kiekviena skirta poilsiui valanda be miego nenuėjo veltui. Ši papildoma veikla leido suvokti, ko noriu ir sieksiu ateityje, kas yra tikri draugai.

Žvalgybos būrelis: veiklos metai

Kpt. Artūras ŠEVELIOVAS

Laikas bėga greitai, kartais suvoki, kokia jo srovė stipri, tik atsigręžęs atgal. Noriu atsigręžti ir aptarti vieną iš kariūnų iniciatyvų, kuri gyvuoja jau metus, įgauti pagreitį ir, tikiu, gali būti plėtojama ir toliau, – Žvalgybos būrelį (ŽB).

Esu matęs ne vieną kariūnų iniciatyvą, ne vieną naujovę ir pats inicijavęs. Iš tikrųjų sveikinu kiekvieną būsimų karininkų bandymą patiemis imtis atsakomybės už kokios nors veiklos organizavimą. Žinau, kaip tai nelengva ir kiek daug jėgų, laisvo laiko reikia paaukoti, kas ne visada yra įvertinama ne tik vadų, bet ir kolegų. Bet visuotinis dėsnis, kad pastangos vėliau ar anksčiau atsiperka, beveik visada pasitvirtina.

Pirmus ŽB gyvavimo metus galima

padalyti į tris etapus: pirmasis – jo įkūrimas ir atranka, antrasis – pasiruošimas „Žvalgo tako“ varžyboms, trečiasis – dalyvavimas pratybose „Pasala“.

Pradėsiu nuosekliai. Iniciatyva, kuri man buvo artima ir kurios net norėdamas negalėčiau atsisakyti, tai veikla, susijusi su žvalgyba. Po mokslų Akademijoje nuo pirmosios dienos tarnavau tik žvalgybos padaliniuose, baigęs visus tokio lygmens kariui privalomus žvalgų kursus ir praktiškai atlikęs žvalgybą visuose Lietuvos kampeliuose. Už įgytas žinias esu dėkingas Alytaus Žvalgybos kuopos ir Žvalgų mokyklos kolektyvams – puikiems žvalgams, su kuriais ir dabar glaudžiai bendradarbiauju Žvalgybos būrelio veiklos klausimais. Todėl, kai vadas 2013 m. pabaigoje pasiūlė įgyvendinti saujelės kariūnų iniciatyvą dėl žvalgybos mokymo, aš, nors ir truputį dvejodamas, sutikau.

Taiigi Žvalgybos būrelio gimimo diena – 2013 m. spalio 27-oji. Nors ši data sutartinė, mes (ŽB kolektyvas) ją laikome savo veiklos pradžia. O iš pradžių planavome ir kėlėme tikslus. Kadangi kariūnai yra be galo užimti kariai, turintys laikinų ir nelaičinų pareigų, rasti laiko papildomam kariniam rengimui, kurį galima būtų įterpti į studijų, neformaliojo ugdymo, karinio rengimo ir kitos veiklos pyne, buvo tikras iššūkis. Išėitis buvo rasta aukojant sportui skirtą laiką, pertraukas ir, kiek įmanoma, laisvalaikio minutes. Džiugu, kad ŽB vyrai stengiasi maksimaliai išnaudoti visas galimybes tobulintis karybos srityje.

Kad ŽB veikloje dalyvautų tik tikrai motyvuoti kariūnai, buvo organizuota atranka. Joje išbandyti savo jėgas panoro 20 kariūnų. Atrankos tikslas buvo

patikrinti jų fizinį pasirengimą ir – svarbiausia – motyvaciją dalyvauti ŽB veikloje. Kaip ir buvo galima tikėtis, atranka parodė, kad ne visi turi noro dėti pastangų – papildomai lavinti savo profesinius įgūdžius. Vėliau kariūnų, nerandančių laiko Žvalgybos būreliui, skaičius dar padidėjo. Liko tik tie, kuriems iš tiesų tai yra svarbu. Dabar ŽB priklauso per dešimt motyvuotų, gabių ir sumanių vyrų.

ŽB sau kelia ir atitinkamus tikslus. Pirmasis iššūkis, iškeltas ŽB nariams, buvo dalyvauti KASP organizuojamose Žvalgų žaidynėse. Nors laiko pasirengti nebuvo daug, be to, kariūnams trūko dalyvavimo tokio tipo varžybose patirties, rezultatai tikrai nudžiugino – iškovota 5-oji vieta, aplenkta ne tik visi KASP padaliniai, bet ir keletas reguliariųjų pajėgų žvalgų komandų. Jau rengdamasis „Žvalgo takui“ ŽB kolektyvas dalyvavo Sausumos pajėgų Juozo Lukšos mokymo centro (SP MC) instruktorių, Vadovybės apsaugos departamento pratybose, dar keliuose įdomiuose renginiuose, įveikė Husarų kliūčių ruožą. Prie rengimo labai nuoširdžiai prisidėjo kpt. D. Mineika (BKK) ir gr. G. Petkevičius (KMT).

Po vasaros atostogų Žvalgybos būrelio veikla nesustojo. Buvo iškeltas naujas tikslas – išmokti rengti pasala, dėl to nuspręsta prašyti leidimo dalyvauti tarptautinėse žvalgų pratybose Rukloje. Šiuos ketinimus palaikė ir Kariūnų bataliono vadas. Tuo tikslu Žvalgybos būrelis užmezgė ryšius su KASP 6-ąja rinktine,

Tęsinys 8 puslapyje →

← Pradžia 4 puslapyje

Ievos Budzeikaitės nuotraukos

o ji leido prisijungti prie pratybose dalyvaujančių karių. Kartu dalyvavome ir SP MC organizuotame „Patrulio“ kurse tam, kad geriau suvoktume mažų padalinių pasirengimo užduotims specifiką. Prie Žvalgybos būrelio veiklos prisidėjo ir Žvalgybos kuopos profesionalai, kurie noriai instruktavo mūsų būrelio narius. Akademijos vadovybei leidus, Kariūnų bataliono personalas ir IV kURSO kariūnai su savo kuopos vadu kpt. A. Balčyčiu ir I kuopos logistikos specialistu srž. J. Giedraičiu surengė pratybas „Pasala“, jose ŽB nariai atliko kovinį šaudymą, vykdė kovos patrulį.

Metus vainikavo tarptautinės žvalgybos pratybos Žvalgybos kuopos sudėtyje, kuriose dalyvavę ŽB nariai pelnė aukščiausią įvertinimą.

Taigi ciklas kartojasi, vėl startuojame, tik šį kartą jau turėdami daugiau patirties ir entuziazmo. Tikslai panašūs – Žvalgų žaidynės, bendradarbiavimas su kitais Lietuvos kariuomenės žvalgybos padaliniais. Gal pavyks prasimušti ir kažką nuveikti su Specialiųjų operacijų pajėgomis, nepaisant jų užimtumo. Kariūnams, manau, ši patirtis, kaip ir SP MC žvalgybos kursas, Žvalgybos kuopos

ir kitų instruktorių patarimai būtų labai vertingi. Veikla plėtojama ir LKA, bandoma įtraukti vis daugiau BKK instruktorių, dalis jų labai noriai prisideda prie ŽB kolektyvo auklėjimo ir rengimo, taip draugiškai stiprindami Kariūnų bataliono ir BKK bendradarbiavimą. Kartu šiemet nebus stengiamasi apsiriboti vien kariūnų profesinių įgūdžių lavinimu – ŽB nariai tobulins ir savo psichologinius gebėjimus, moralines nuostatas. Tuo tikslu ketinama bendradarbiauti su Karo me-

dicinos tarnyba ir kitais padaliniais

Baigdamas norėčiau pasakyti, kad nors užduočių ir sumanymų yra daug, stengiamasi visus įgyvendinti. Ar pavyks tai padaryti, daugiausia priklauso nuo ŽB kolektyvo, kurio nariai tikisi teigiamų rezultatų. Man, šio būrelio instruktoriui, be galo smagu matyti jų motyvaciją ir pasiaukojimą, kurie skatina ir mane patį tobulėti. Tikiu, kad papildoma kariūnų veikla tikrai duos vaisių ateityje ir jie taps geresniais karininkais.

P. S. Vasario 19–20 d. Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos Kariūnų batalione vyko atranka į Žvalgybos būrelį. Iš 19 kariūnų, š. m. sausio mėn. pradžioje pareiškusių norą dalyvauti atrankoje, tik 5 kandidatai ryžosi bandyti įveikti esamų Žvalgybos būrelio narių parengtus išbandymus. Atrankoje kariūnams teko įveikti fizinius, loginius ir psichologinius testus ir patikrinimus. Dalyviams visos atrankos metu stebėjo patyrusios Karo medicinos tarnybos ir Jungtinio štabo psichologės, kurios atrankos organizatoriams pateikė daug įdomių faktų apie kandidatus. Labai malonu, kad tarp Lietuvos karo akademijos ir kitų Lietuvos kariuomenės padalinių mezgasi vis stipresni ir glaudesni bendradarbiavimo ryšiai. Atranką į Žvalgybos būrelį pavyko įveikti 4 dalyviams. Kolektyvas pasipildė 4 stipriais ir motyvuotais naujokais, kurie įneš svarų indėlį į Žvalgybos būrelio veiklą.

P. S. Sveikinu ŽB naujokus!

Krn. Dovydas GUDAUSKAS

Už viską esu dėkingas tau, mama!

Gimiau po Skorpiono ženklų Šuns metais. Užaugau Šiauliuose, ten baigiau mokyklą, dabar esu čia, Vilniuje. Turiu labai rūpestingą, nuoširdžią močiutę, nepakartojamą mamą ir mylimiausią sesutę Saulę. Tai šiuo metu man pačios svarbiausios moterys. Deja, tėvai išsiskyrė, kai dar buvai mažas, tad augau be tikro tėvo, tačiau tai nesutrukdė sėkmingai siekti savo tikslo, 2013 m. baigus Šiaulių universiteto gimnaziją, – studijuoti LKA.

Drąsiai galiu teigti, kad mokykloje mane pažinojo ne tik mokiniai, bet ir mokytojai, netgi mokyklos direktoriaus pavaduotojai. Buvau iš tų judriųjų mokinių, kitaip sakant, hiperaktyvus. Tikriausiai šis bruožas išliko nuo vaikystės, nes, dar pradinėse klasėse besimokant, auklėtoja mamai dažnai sakydavo, kad esu per judrus. Dėl to labiausiai mėgau kūno kultūrą – tikriausiai nesu praleidęs nė vienos pamokos. Dar – lietuvių kalbą ir literatūrą, net nežinau kodėl. Gavus užduotį ir pradėjus analizuoti kokį tekstą, pasipildavo „minčių lietus“: stengdavau si rašyti kuo geičiau, kad nepamirščiau, ką buvau sugalvojęs, nes mintis keisdavo mintį, galų gale prirašydavau daugiau nei po keturis puslapius... Mokytoja dažnai sakydavo, kad turiu viską dėstyti glausčiau, kitaip turėsiu „problemų“ rašydamas rašinį. Taip ir atsitiko.

Pamenu, turėjome rašyti apie laisvę – nepasakysiu dabar rašinio tikslaus pavadinimo, – bet tema su tuo buvo susijusi. Pradėjau ir negalėjau sustoti: rašiau, rašiau, ėmiau vis naują popieriaus lapą, mintys tiesiog liejosi. Tikriausiai, jei būtų įmanoma pavaizduoti minčių srautą tą kartą mano galvoje ir jas pakeisti vandeniui, jų užsesys būtų garsesnis už Niagaros krioklio... Tą kartą atidaviau 973 žodžių rašinį. Mokytojos reakcijos neįmanoma

Straipsnio autoriaus nuotrauka

apsakyti – tikriausiai pirmą kartą ji gavo tokį ilgą mokinio darbą...

Tačiau buvo dalykų, kurie man nesisekė ir nepatiko. Tikriausiai daugelis kariūnų sušuktų – matematika! Nuo pirmųjų klasių liko žinių spragų, ir tai vėliau prieš mane atsigrėžė. Gimnazijoje matematika ėmė patikti tik 11-oje klasėje, kai pradėjau ją suprasti. Visi žino, kas nesiseka, to nemėgsti, o jei nori pamėgti – privalai pabandyti suprasti.

Pamenu, kaip mama nuo vaikystės kalė ir kalė į galvą, kad reikia mokytis, kitaip – važiuosiu į Ispaniją apelsinų skinti. Tuo metu dėmesio į tai nekreipiau, tačiau vėliau svokiau, kad be mokslo pražūsiu. O dar svajojau apie šeimą, kurią kada nors sukursiu. Dauguma draugų iš manęs juokdavosi, kad taip anksti apie tai galvoju, kartodavo, kad man reikia linksmintis ir džiaugtis jaunyste. O kai jų paklausdavau, kaip džiaugtis, ką daryti, kad toji jaunystė būtų džiaugsminga, atsakydavo – klubai, vakarėliai ir taip toliau... Tačiau aš į viską žiūrėjau šiek tiek kitu kampu. Klubai man nebuvo svarbūs,

kol mokiausi, juose lankiausi tik keletą kartų – nepatikdavo tenykštė atmosfera, žmonės, triukšmas, dažni pykčiai. Bet vakarėliai – visai kas kita.

Visada mėgau linksmintis, būti tarp draugų, vakarėliai man patikdavo, nes ten būdavo žmonių, su kuriais gera leisti laiką, kuriuos laikiau broliais. Kol vieni, grįžę iš mokyklos, sėdėdavo prie kompiuterių, liedavau prakitą treniruočių salėje. Savo, kaip sportininko, kelią pradėjau nuo karatė. Jo subtilybių mokė labai gerbiamas žmogus – Z. Budraitis. Vėliau karatė iškeičiau į bušido. Ir vėl treniravo tas pats treneris, vienas iš daugelio šios srities specialistų, turinčių teisę teisėjauti tarptautiniuose bušido turnyruose.

Tačiau vienas svarbus dalykas numušė man norą lankyti šio sporto treniruotes. Esu smulkaus kūno sudėjimo, o bušido kovotojui dažnai parteryje reikia veikti kaip imtynininkui, kas man labai nepatiko. Tačiau blogiausia, kad mus perkėlė į kitą salę, kur nėra tatamio (minkštos dangos). Treniruodavomės

krepšinio salėje kartu su karatistais, tad treneris dirbdavo „dviem frontais“ ir dėmesio mums skirdavo mažiau. Dėl to mečiau bušido ir nieko nelaukęs po kelių savaičių pasinėriau į muai tai (Tailando boksa). Ši Rytų dvikovų rūšis man labai patiko, kovodamas jaučiau malonumą; nebebuvo imtynių veiksmų, visi profesionalūs sportininkai iš Tailando yra smulkaus sudėjimo, kaip aš (juokauju). Treneris Mindaugas – jaunas, bet patyręs (jam jaučiu didelę pagarbą), treneris Dainius – buvęs karatistas, todėl daugiau dėmesio skyrė kojų technikai.

Kai pasakiau, kad stoisiu į LKA, jie mane labai palaikė. Sakė, jei reikės, klubo ir visos Lietuvos Muay Thai sąjungos vardu parašys rekomendacijas. Tai dar labiau paskatino siekti tikslo – įstoti į LKA. Tačiau patyriau traumą, teko pamiršti sportą, gydytis kirkšni.

Šiek tiek apie draugus, su kuriais leisdavau laiką. Iš pradžių buvome aštuonių jaunuolių kompanija – septyni vaikinai ir viena mergina, mano geriausia draugė Kamilė, tačiau laikui bėgant draugų vis mažėjo. Galiausiai išsiskirstėme, visi šventėme tik paskutinį skambučių, kadangi buvome iš tos pačios mokyklos. Skaudu buvo atsisveikinti, žinojau, kad daugiau tokių dienų kartu nebebus. Tačiau dabar nauja vieta, nauji draugai. Reikia gyventi šia diena.

Apie LKA sužinojau labai seniai... Papasakosiu, kaip galiausiai apsisprendžiau studijuoti būtent čia. Buvau dešimtokas, su šeima žiūrėjau „Šok su manimi“. Ir štai ant parketo žengė Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos kariūnai. Po jų šokio, pamenu, mama pasakė: „Pažiūrėk, kokios puošnios uniformos, kokie vyrai – pasitempę, gražūs! Visi į juos žiūri ir didžiuojasi.“ Ir paklausė, ar nenorėčiau pasidomėti karybos studijomis. Po 20 minučių jau sėdėjau prie kompiuterio – ieškojau informacijos apie LKA.

Supratau, kad reikia pereiti atranką, gerai išlaikyti egzaminus, suvokiau, kad tai – neeilinė aukštoji mokykla: čia susirinkę tikri vyrai ir drąsios moterys. Galiausiai po kelių dienų mama prisipažinau, kad noriu bandyti stoti į LKA. Tada pamačiau, kaip jos akys nušvito. Patikino – kiek galės, tiek padės, stengsis padaryti viską, kad man pavyktų patekti į Karo akademiją. Nuo tos dienos mama tik stiprino mano motyvaciją, palaikė morališkai. Galiausiai supratau, kad turiu padaryti

viską, kad jos nenuvilčiau – juk ji taip dėl manęs stengiasi.

Galų gale viską išsiaiškinęs, pasikonsultavęs su LKA Atrankos centro darbuotoju ats. kpt. Kęstučiu Kairiu, kuris, su keliais kariūnais apsilankęs mūsų mokykloje, papasakojo, ko reikia, kad patektum į Akademiją, 11-oje klasėje užsiregistruavau į atranką ir ją sėkmingai įveikiau.

Pamenu, atvykęs į atranką, Karo akademijos teritorijoje pasijutau kaip mažylis mieste – viskas man buvo įdomu: uniformos, rikiuotė, viskas atrodė lyg pasaka... Pirmąją atrankos dieną apsilankę kariūnai papasakojo, kaip čia sunku, ir įspėjo, kad ne visi „patempia“, dėl to verta pagalvoti, ar tikrai čia nori būti. Tai manęs ne tik kad neišgąsdino, bet dar labiau motyvavo, dar labiau užsigeidžiau įstoti.

Grįžęs namo, tėvų neradau. Namai buvo tušti. Nuliūdau, tačiau netrukus kambaryje radau sesės nupieštą atviruką, gėlių, saldainių ir mamos raštelį: „Didžiuojuosi tavimi.“ Tą akimirką susigraudinau, dar kartą įsitikinęs, kad mama tikrai labai mane palaiko.

Buvo vasara. Draugai pasiūlė nuvažiuoti į sodą netoli Šiaulių (ten dažnai leisdavom laiką). Pasilikom pavakaroti. Ryte sulaukiau mamos skambučio. Ji pasakė: „Patikrinau elektroninį pašta. Yra atsakymas.“ Širdis pradėjo daužytis lyg išprotėjusi. Po kelių sekundžių tylos išgirdau: „Atranką perėjai.“ Stryktelėjau iš džiaugsmo. Šokinėjau kaip pamišęs, laksčiau šaukdamas: „PRAĖJAU!“

Pakui laukiau, kol prasidės egzaminai. Juos sėkmingai išlaikiau. Galiausiai atėjo diena, kai reikėjo pildyti prašymus studijuoti LAMA BPO. Visur nurodžiau Karo akademiją, daugiau niekur neradčiau, nes savo ateitį įsivaizdavau tik joje. Beliko laukti atsakymo.

Tą lemtingą dieną, tiksliau – naktį, 02:00 val., sulaukiau krn. Žydrūno Gudavičiaus skambučio (nuo 5 klasės bendraklasiai ir abu stojome į LKA): „Na, įstojai?“ O aš nesuprantu, kas vyksta, mat buvau labai kietai įmigęs. Sakau: „Ko nori? Leisk miegoti.“ Tada jis išrėžė, kad jau yra atsakymai. Tą pat akimirką šokau iš lovos, pasitikrinau LAMA BPO ir radau pranešimą: „Kvietimas NL“. Tikriausiai retas kuris įsivaizduoja, koks džiaugsmas, kai pasieki tikslą, tuo metu tau patį svarbiausią.

Labiausiai esu dėkingas mamai, kuri mane kiekviename žingsnyje ragino ir stūmė tikslo link. Ir dabar manimi labai didžiuojasi, pasakoja draugėms, kokį turi gerą sūnų. Drąsiai galiu teigti, kad didžiausias motyvacijos šaltinis buvo mama, tik jos dėka esu kariūnas.

Įstojęs į LKA pamačiau, kad čia nėra lengva. Galima sakyti, sunku – ne tik fiziškai, bet ir psichologiškai. Turi nugalėti savo principus, išmokti paklusti, laikytis nustatytos tvarkos. Kaip pats sau sakydavau ir gyvenau šia mintimi, svarbiausia – išbūti pirmąjį kursą, o vėliau tikrai bus lengviau.

Taip ir atsitiko, dabar gyvenimas tikrai tapo lengvesnis. Pirmąjį pusmetį buvau paskirtas į pareigas, esu JKVM 21-ojo būrio vado pavaduotojas (būrininkas). Labai džiaugiuosi, kad galiu tobulėti, bendrauti su naujais, įdomiais žmonėmis, semtis iš jų žinių ir perteikti viską, ko išmokau Akademijoje. Nė vienos aukštosios mokyklos studentai neturi tokių įdomybių, kokių turime mes. Tai – ginkluotė, uniformos, psichofizinis lavinimas, puikios gyvenimo sąlygos, maitinimas ir, žinoma, kolegos broliai.

Norėčiau palinkėti kiekvienam jaunuoliui ir jaunuolei, kurie domisi studijomis LKA, rimtai pagalvoti, ko norite iš gyvenimo, ar tikrai tai jūsų pašaukimas, nes, atminti, kario duona – nelengva. Paklausinėkite kitų kariūnų apie Akademiją kuo daugiau. Labai gerą nuomonę padalykite iš dviejų, nes geriau jau būti nusiteikus įveikti sunkumus, nei galvoti, kad bus lengva, ir nusivilti.

Krn. Žydrūnas GUDAVIČIUS

Straipsnio autoriaus nuotrauka

Mažai laiko, daug galimybių – tik ateik, parodyk iniciatyvą, nevenk atsakomybės!

Gimiau ir augau Šiaulių mieste, bet nebuvo tikras asfalto vaikas, pratęs tik bėgioti ir erzinti mergaites. Kadangi abu tėvai kilę iš mažų Šiaulių apskrities miestelių, daug laiko teko praleisti gamtoje, susipažinti tiek su miestu, tiek su kaimo gyvenimu. Galima sakyti, miesto dulkės ir miško kvapas man nebuvo kažkokie du visiškai skirtingi dalykai. Dėl to miškas ir dabar nėra man svetimas: mėgstu ir grybauti, ir uogauti, ir žvejoti.

Tėvai stengėsi auklėti dorai, parodyti, kad gyvenimas nėra lengvas, norint kažko pasiekti, reikia stengtis, o ne plaukti pasroviui. Nebijojau darbo nei anksčiau, nei dabar.

Turiu sesę Liną. Vaikystėje tarp mūsų, brolio ir sesers, buvo visko – tiek gero, tiek blogo, bet dabar, išaugę vaikystės kaprizus, suprantame, jog nėra nieko svarbiau už kraujo ryšį. Kad ir po kiek laiko susitinkame, bendraujame nuoširdžiai, atvirai. Kažkokių labai išskirtinių šeimos tradicijų neturėjome, tiesiog kiekvieną šventę švėsdavome kartu prie vakarienės stalo tarp savų.

Baigiau Šiaulių universiteto gimnaziją. Čia labiausiai galėjau lavintis kaip asmenybė. Teko dalyvauti daugelyje projektų, vesti renginius, įvertinau mokslo svarbą, norėjau sportuoti, šokti – tiesiog imti viską, ką galėjo duoti ši mokykla. Paskutiniaisiais metais buvau mokyklos moksleivių savivaldos narys. Negaliu įvardyti mokytojo, kuris būtų labiausiai patikęs ar nepatikęs, jų buvo tikrai įvairiapusių, kaip ir universiteto dėstytojų, kiekvienas savotiškas, savaip įdomus, kiekvienas paliko savo žymę. Pagrindinės vertybės,

kurias man jie įdiegė, – pagarba, atsidasvimas darbu ir maksimalizmas. Manau, šios trys savybės ir suformavo mane kaip asmenybę, siekiančią eiti karininko keliu.

Apie Karo akademiją nemažai buvau girdėjęs, tačiau rimtai pradėjau galvoti apie studijas joje tik vienuoliktos klasės pabaigoje, kai sužinojau, kad mano bendraklasis perėjo atranką. Kažkokios ypatingos įtakos aplinkiniai neturėjo, pats domėjausi, ieškojau pliusų ir minusų. Tėvai palaikė mano sprendimą (tėtis džiaugėsi, mama nerimavo).

Nuvykus į atranką buvo šiek tiek neramu. Nors daug ką buvau susižinojęs, vis tiek, atrodė, liko nemažai neatsakytų klausimų. Vis dėlto tvirtai nusprendžiau: parodysiu save, neperlenkdamas lazdos, jei patiksiu toks, koks esu, vadinasi, tinku, pataikiau į savo vėžes. Girdėjau iš neatrinktų kandidatų, kad užduotys sunkios, labai „suktos“. Bet perėjęs atranką supratau, kad tai – tik tuščios neįstojusiujų kalbos. Norėjo išsisukti iš nepatogios padėties, nes jiems pateiktos užduotys buvo neįveikiamos.

Įsivaizdavau, kad studijos bus kaip paprasto studento, tik su kario uniforma... Klydau. Galiu jas apibūdinti taip. Mažai laiko, daug informacijos, galimybių, tik eik ir rodyk iniciatyvą, ir nebijok atsakomybės. Tiesą pasakius, pirmieji metai nėra tokie lengvi, kaip atrodo iš šalies. Pirmieji vadai tikrai pasistengia apkartinti tau gyvenimą, bet, žinoma, nori suteikti įgūdžių, kurie pravers visais studijų metais.

Tvarka, gebėjimas bendradarbiauti, kruopštumas – tai tik keletas iš daugelio savybių, kurios čia ugdomos. Visi pri-

valėjome išmokti planuoti laiką, derinti savo veiklą: atlikti visas studijų užduotis, bet kartu neapleisti sporto. Manau, dauguma kariūnų pritartų, kad karinis rengimas leidžia šiek tiek atsiplėsti nuo rutinos, pajusti kario gyvenimo skonį, išlaisvinti kovingumą. Po sunkių pratybių vargų kariūnai su džiaugsmu pasižada labiau stengtis ir Karo akademijoje, grįžę prie universitetinių mokslų.

LKA plusai:

- ▶ Išskirtinis gyvenimas, kuris niekada neatsibosta.
- ▶ Daug savišviestos, saviugdos – tiek fizinės, tiek psichologinės (psichofizinės) – galimybių.
- ▶ Pasikeitęs mąstymas, požiūris į gyvenimą ir žmones.
- ▶ Pasikeitusios vertybės, laiko ir smulkmenų svarbos karyboje suvokimas.

LKA minusai:

- ▶ Pirmajame kurse jautiesi atskirtas nuo pasaulio, jo aktualijų (tiesiog tam nelieka laiko).
- ▶ „Neskatinimai“, palikimas savaitgaliais LKA – neduodanti naudos, netobula tvarka.

Norintiems studijuoti Lietuvos karo akademijoje patarčiau išsikelti tarpinių tikslų, paieškoti savyje neišsenkančios motyvacijos, kuri stumtų į priekį, o čia studijuojantiems – stengtis pasiimti viską, ką galite, kad vėliau tarnyboje patys kažką duotumėte...

Saint-Cyro karo akademijos kadetų studijos

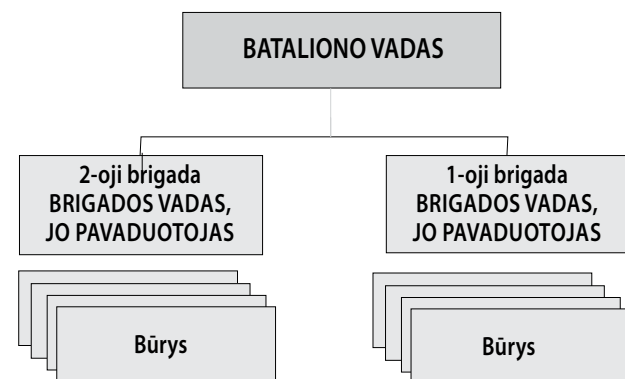
Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijoje sausio–vasario mėn. tarptautiniuose anglų kalbos kursuose mokėsi Prancūzijos Saint-Cyro karo akademijos kadetai. Pradedant nuo 2012 m. kiekvienais metais 5 kadetai iš Prancūzijos tobulina anglų kalbos žinias Lietuvos karo akademijoje, o vienas Karo akademijos kariūnas vienam semestru išvyksta studijuoti ir tobulintis į Saint-Cyro karo akademiją.

KARIŪNO redakcinės kolegijos narys krn. Aleksandras LEONIDOVAS parengė klausimus ir pakalbino kadetus. Iš anglų į lietuvių kalbą juos išversti maloniai sutiko Dovilė RADOVIČIŪTĖ.

➔ Norėtume sužinoti, kokia yra Saint-Cyro karo akademijos struktūra ir funkcijos. Kas vadovauja kariūnams, ar vyresnieji vadovauja jaunesniems, kokia kariūnų vadų atrankos sistema (jei yra)?

Ltn. Bilel MISSAOUI

Jungtinių pajėgų karo akademijos struktūrą galima pavaizduoti schema:

Bataliono vadas – pulkininkas leitenantas, baigęs Prancūzijos karo koledžą.

Brigados vadas – majoras, baigęs karo koledžą; brigados vado pavaduotojas – kuopos lygio vieneto vadas, besirengiantis egzaminui karo koledže.

2-oji brigada – pirmieji studijų metai; 1-oji brigada – antrieji (paskutiniai) studijų metai.

Būrio lygmuo – jaunesnieji vadai, besiruošiantys vadovauti kuopos lygmens padaliniiui po dabartinio paskyrimo. Kiekvieną būrį sudaro 25 kadetai.

➔ Kokių karybos ir akademinų dalykų mokotės Saint-Cyro karo akademijoje?

Ltn. Sebastien CHARTIER

Kariniam rengimui skiriama 57 % viso mokymo laiko.

Jį sudaro:

Karinė etika

Šie mokymai – karininko rengimo pagrindas. Juos veda instruktoriai, atsižvelgdami į specialistų patarimus, pagal 5 sritis:

- Žinios apie instituciją (karinis personalas, tradicijos, ryšiai, bendrosios gynybos žinios, tvarka).
- Karių elgesys (moralinė ir profesinė etika, streso valdymas, karo teisė ir teisiniai karo tarnybos aspektai, derybų metodai ir daugiakultūriai santykiai, karių aprangos kodas ir socialiniai santykiai).
- Karių bendravimas (raštu ir žodžiu).
- Karinis rengimas (bazinis rengimas, metodai).
- Vadovavimas (bazinis rengimas, lyderystė ir vadovavimas).

Rengimas operatyvinėms užduotims atlikti

Be pagrindinių techninių ir taktinių įgūdžių, kurių įgyjama specialiosiose mokyklose, operatyvinio rengimo metu ugdomi taktiniai įgūdžiai, reikalingi sprendimui priimti. Šis rengimas

dažniausiai vyksta lauke. Jo metu daugiausia dėmesio skiriama vadovavimui būriui (apie 30 karių) realioje situacijoje. Būsiami karininkai mokosi vadovauti tikriems kariniams padaliniais. Kovinis šaudymas – pagrindinė veikla, organizuojama kartu su pagrindiniu taktiniu rengimu, susijusi su inspektavimu, žvalgyba, signalizavimu, sprogmenimis ir šaudmenimis, kėlimusi per vandens kliūtis, veiksmams radiacinio, biologinio ir cheminio (angl. NRBC) pavojaus atveju.

Fizinis rengimas ir sportas

Jo tikslas – užtikrinti tinkamą kariūnų fizinį pasirengimą. Tam reikia, kad kariai gebėtų greitai atgauti jėgas, plaukti, kopti virve, įveikti kliūtis, lavintų fizinę jėgą.

Akademinės studijos:

- Pagrindiniai mokslai.
- Geopolitika, tarptautiniai santykiai, strategija.
- Ekonomika ir vadyba.

Specialusis rengimas (įgijami laipsniai, kvalifikacijos):

- Būrio vado (40 karių).
- Sprogmenų ir šaudmenų karininko.
- Artilerijos karininko.
- Kovinio šaudymo instruktoriaus.
- Specialiųjų pajėgų instruktoriaus.

Taip pat gaunami:

- Parašiutininko pažymėjimas.
  - Bazinio lygio civilių apsaugos ir gelbėjimo pažymėjimas.
  - Užsienio kalbų mokėjimo pažymėjimas.
- Vyksta mokymai džiunglėse Prancūzijos Gvianoje.

➔ Ko mokėtės Lietuvos karo akademijoje? Kaip sekėsi?

Ltn. Arnaud FLOC'H

Kartu su II lygio kursu, tad grįšiu į Prancūziją patobulinęs anglų kalbos žinias. Turėjau galimybę susipažinti su lietuvišiais kariais. Toks sąjungininkų susitikimas visada labai naudingas. Kas žino, gal vieną dieną susitikime vėl!

Ltn. Bilel MISSAOUI

Kadangi esame čia dėl anglų kalbos, esu įsitikinęs, kad mano šos kalbos žinios pagerės. Deja, nepamatysiu, kaip vyksta karinis rengimas Lietuvoje, bet, kadangi nuolat klausinėju, daug sužinojau apie jūsų tradicijas ir šventes. Gaila, negaliu papasakoti apie karinį rengimą Prancūzijoje, nes anglų kalbos kursai atima visą laiką. Bet kiekvienas pokalbis su lietuvišiais kariūnais – gera proga papasakoti, kaip mes mokomės Jungtinių pajėgų mokykloje Prancūzijoje.

Ltn. Mehdi BELQADHI

Lietuvos karo akademijoje lankiau tik anglų kalbos kursą, todėl nieko negaliu pasakyti apie karinį rengimą, tačiau mačiau, kokie sportiški jūsų kariūnai, ir, turėdamas patirtį, tai – geras ženklas. Kalbant apie akademinį rengimą, jūsų akademijoje anglų kalba dėstoma gerokai praktiškiau

nei mūsų šalyje. Mokant prancūziškai stiliumi daugiausia dėmesio skiriama rašybai, o Lietuvoje pabrėžiama, kad kalbėjimo įgūdžiai yra naudingesni praktiškai bendraujant.

➔ Lietuvoje vyrauja nuomonė, kad lyderystė – labai svarbi karininkų rengimo sritis. Jūsų nuomone, kas yra lyderystė ir kokia jos reikšmė?

Ltn. Arnaud FLOC'H

Lyderystė, mano nuomone, yra lyderio gebėjimas sutelkti pavaldinių energiją. Lyderis turi gebėti kuo geriau išnaudoti savo pavaldinių potencialą. Šis gebėjimas iš esmės remiasi lyderio ir pavaldinių tarpusavio pasitikėjimu.

Ltn. Bilel MISSAOUI

Man lyderystė – tai natūraliai gyvenimiškos patirties ir artimųjų auklėjimo išugdyta savybė. Tik vadas lyderis gali tinkamai vadovauti pavaldiniams ir geriausiai išnaudoti jų galimybes. Šią iš dalies įgimtą savybę reikia tobulinti vadybos mokyklose, dar geriau – karo akademijose.

Ltn. Vincent CRETIN

Mano nuomone, lyderystė – viena svarbiausių gero karininko savybių. Neretai karininkas būna atsakingas už žmones besikeičiančiose situacijose. Jis arba jį turi žinoti, kam vadovauja ir kaip pasiekti geriausių rezultatų. Kai kurie žmonės yra iš prigimties lyderiai, kiti – turi išmokti jais būti.

Ltn. Mehdi BELQADHI

Įsitikinęs, kad lyderystė kariuomenėje tarnaujančiam karininkui – vienas svarbiausių dalykų. Jis, kad ir kokios specialybės būtų, privalo gebėti vadovauti karo atveju. Kad šis tikslas būtų pasiektas, kiekvienas kadetas turi to išmokti karo akademijoje.

Parašiutininkų pratybose

➔ Kas ir kodėl Jus paskatino pasirinkti karininko kelią? Kodėl nusprendėte susieti savo gyvenimą su kariuomene?

Ltn. Arnaud FLOC'H

Mane visada domino kario profesija dėl įsipareigojimo tarnauti kitiems, ypač Prancūzėjai, kurios kariai dalyvauja įvairiuose konfliktuose. Nusprendžiau eiti kario keliu, nes norėjau prisiimti daugiau atsakomybės, vadovauti būriui. Dabar noriu pritaikyti Prancūzijos kariuomenės patirtį ir žinias, įgytas Jungtinių pajėgų mokykloje per pastaruosius pusantrų metų.

Ltn. Bilel MISSAOUI

Buęs Paryžiaus ugniagesių kuopos vadas paskatino mane pasirinkti karininko kelią. Jis manė, kad aš turiu tai, ko reikia, norint tapti geru karininku. Pasirinkau šį gyvenimo būdą, nes nenoriu dviejų skirtingų gyvenimų – profesinio ir asmeninio, kad rytą atsikėlus galvočiau, jog ir vėl reikės eiti į darbą.

Ltn. Vincent CRETIN

Mano kuopos vadas 2009 m. paskatino Jungtinių pajėgų mokykloje laikyti stojamąjį egzaminą, nes manė, kad būčiau geras karininkas. Po kelerių metų aš nusprendžiau, o 2013 m. man pavyko tai padaryti. Labai džiaugiuosi savo pasirinkimu dėl didesnės atsakomybės, įgyto išsilavinimo ir finansinių priežasčių.

Ltn. Sebastien CHARTIER

Manau, kad vadovavimas kariams padeda tobulėti, nes, kad manimi pasitikėtų ir kad būčiau pavyzdys kitiems, savo įgūdžius turiu kasdien gerinti. Be to, manau, karininko darbas įdomus. Esu karininkas iš pašaukimo.

Ltn. Mehdi BELQADHI

Iš pradžių pasirinkau kariuomenę dėl to, kad nežinojau, ką norėčiau veikti po studijų. Kadangi troškiau daugiau veiksmo, intensyviai sportavau, bet gyvenau be aiškaus tikslo, pagalvojau apie karo tarnybą. Mano pasirinkimą lėmė noras visapusiškai tobulėti.

➔ Pastebėjome ant jūsų uniformų įvairių medalių. Gal galėtumėte daugiau apie juos papasakoti (pavyzdžiui, už ką jie gauti)?

Ltn. Bilel MISSAOUI

Turiu tik vieną – Nacionalinės gynybos medalį (bronzinį) už puikiai atliktas puskarininkio pareigas – buvau Paryžiaus gaisrininkų brigados gaisrininkas. Taigi, nebuvau išsiųstas į užsienį (nes sostinės gaisrininkai turi budėti mieste ir nelaimės atveju gelbėti gyventojus).

Ltn. Vincent CRETIN

Į užsienį dėl tarnybos vykau tik kartą. 2012 m. Čade buvau atsakingas už lengvąjį tanką. Tai buvo labai naudinga misija. Be labai karšto klimato ir žadą atimančių vaizdų, nustebino visai kitoks gyvenimo būdas. Tada užsitarčiau medalį.

Ltn. Arnaud FLOC'H

Esu apdovanotas penkiais medaliais:

- Veterano kryžiumi Veteranų asociacijos už 6 mėn. trukusią operaciją Afganistane.
- Sidabrinium Nacionalinės gynybos medaliu.
- Nacionaliniu medaliu Veteranų asociacijos už dalyvavimą visose operacijose (90 d.).
- Atminimo medaliu Prancūzijos gynybos ministro už 6 mėn. trukusią operaciją Afganistane.
- NATO ISAF medaliu už 6 mėn. trukusią operaciją Afganistane.

Ltn. Sebastien CHARTIER

Esu apdovanotas Nacionalinės gynybos medaliu.

Aštuonerius metus (penkerius – kaip eilinis ir grandinis, trejus – kaip seržantas) tarnavau Paryžiaus ugniagesių brigadoje. Per šį laikotarpį dalyvavau įvairiose nelaimingų įvykių likvidavimo operacijose: gaisruose, gelbėjimo, pirmosios pagalbos, automobilių ir cheminėse avarijose ir t. t. Už dalyvavi-

Iškilminga Saint-Cyro karo akademijos kadetų rikiuotė

mą kiekvienoje operacijoje gaudavau taškų, o paskui buvau apdovanotas ir medaliu.

Ltn. Mehdi BELQADHI

Esu gavęs tik Nacionalinės gynybos medalį už tam tikrą tarnybos laikotarpį. Tačiau dauguma medalių Prancūzijos kariuomenėje įteikiama už karines operacijas ir misijas.

➔ Ar Saint-Cyro karo akademijoje yra kariūnų savivaldos organų, pavyzdžiui, taryba, garbės teismas ar kokia kita kariūnų institucija? Papasakokite apie jų veiklą.

Ltn. Vincent CRETIN

Papasakosiu apie Jungtinių pajėgų karo akademijos kadetų savivaldą, nes ji panaši į Saint-Cyro karo akademijos savivaldą. Mes turime Kadetų tarybą (pranc. *bureau promotion*), kuri yra atsakinga už renginius, susijusius su mokyklos tradicijomis, pavyzdžiui, organizuoja vakarus, kurių metu vyresnieji kadetai perduoda mokykloje įgytą išmintį jaunesniems. Tarybą renka kadetai. Kadencija trunka dvejus metus.

➔ Lietuvos karo akademijoje vyksta daug įvairių renginių, pavyzdžiui, *Kariūnų Kalėdos, Pirmakursių krikštynos, Rude-niukė* ir kt. Kokios šventės ir renginiai populiarūs Saint-Cyro karo akademijoje?

Ltn. Vincent CRETIN

Pirmojo semestro pabaigoje, lapkritį, kiekvienas kadetas iš savo krikštatėvio rankų gauna karininko simbolį – kardą. Svarbiausias renginys – pirmųjų mokslo metų pabaigoje vykstančios naujų krikštynos. Tada pirmakursių klasei suteikiamas kurio nors garsaus karininko vardas.

← Pradžia 12 puslapyje

➔ **Ko palinkėtumėte Lietuvos karo akademijos žurnalo KARIŪNAS skaitytojams?**

Ltn. Arnaud FLOC'H

Tikiuosi, kad lietuviai kariūnai norės atvykti į Prancūziją susipažinti su mūsų mokykla. Esu įsitikinęs, kad jie bus taip pat maloniai sutikti, kaip ir mes čia. Be to, jie pamatys nuostabią šalį, kokia yra ir Lietuva.

Ltn. Bilel MISSAOUI

Tikiuosi, kad vieną dieną jiems bus leista lankyti tokius pat puikius kursus, kokie buvo surengti mums Lietuvoje. Ačiū!

Ltn. Vincent CRETIN

Lietuviams kariūnams linkiu asmeninės ir profesinės sėkmės. Esu įsitikinęs, kad jie pasirinko sunkų, bet labai turiningą kelią.

Ltn. Sebastien CHARTIER

Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos kariūnams linkiu sėkmės moksle ir asmeniniame gyvenime.

Ltn. Mehdi BELQADHI

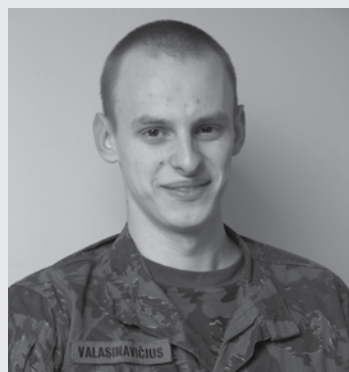
Nors neturėjome progos pabendrauti su lietuviais kariūnais daugiau, tikiuosi, palikome gerą įspūdį ir viskas, kas bus rašoma apie mus jūsų žurnale, bus teigiama.

Saint-Cyro karo akademijos nuotraukos

IŠ PIRMŲ LŪPŲ

Krn. Mantas Valasinavičius

- ➔ **Jūsų credo** – Kas mane nepribaigs, padarys stipresnį!
- ➔ **Kada pirmą kartą sužinojote apie Joną Žemaitį-Vytautą?** – 10 klasėje, per istorijos pamokas
- ➔ **Kas jums padarė pačią didžiausią įtaką?** – Gyvenimas
- ➔ **Jeigu galėtumėte keliauti „laiko mašina“, kokį mūsų / karinę operaciją norėtumėte pamatyti?** – Operaciją „Audra dykumoje“

- ➔ **Pačiūžos ar slidės?** – Slidės
- ➔ **Ką pasikviestumėte į negyvenamą salą?** – Geriausias draugas ir merginų
- ➔ **Jeigu nebūtumėte tapęs kariūnu** – Būčiau istorijos arba ekonomikos fakulteto studentas
- ➔ **Labiausiai erzinantis buitinis darbas** – Nėra tokio
- ➔ **Vyro automobilyje visada turi būti** – Mergina! **Ko niekada nesutiktumėte padaryti?** – Išduoti savo įsitikinimų
- ➔ **Linksmiausias įvykis gyvenime** – Sunku išskirti vieną, jų buvo daug
- ➔ **„Pasulyje yra tik dvi jėgos: kardas ir kovos dvasia, ir anksčiau ar vėliau kardas bus nugalėtas kovos dvasios.“ Ar tikrai?** – Taip, nugalės kovos dvasia
- ➔ **Gražiausia Akademijos šventė, tradicija** – Kariūnų krikštynos
- ➔ **Ko reikia, kad įstotum į Lietuvos karo akademiją?** – Truputį pasportuoti ir nebijoti priimti sprendimų
- ➔ **Šventė, kurios labiausiai laukiate** – Kada baigsiu Akademiją
- ➔ **Kai ko nors nežinai...** – Metas sužinoti!
- ➔ **Geriausias filmas** – „Ponas Niekas“ (*Mr. Nobody*)
- ➔ **Neįsivaizduojate dienos be...** – Geros nuotaikos
- ➔ **Užgaida, kurią sau leisite per atostogas** – Paatostogauti šiltuose kraštuose
- ➔ **Kas yra garbė?** – Laikymasis bendrųjų vertybių

- ➔ **Mėgstamiausia vieta Akademijoje** – Savas kambarys
- ➔ **Įsimintiniausias vaikystės personažas** – Robinas Hudas
- ➔ **Įprotis, kurio norėtumėte atsikratyti** – Lūpų kramtymas
- ➔ **Ko iš šių dalykų nesate daręs: pjovęs šieno, kases bulvių, kėlęs inkilo?** – Kėlęs inkilo
- ➔ **Ar tikite meile iš pirmo žvilgsnio?** – Ne
- ➔ **Cepelinai ar mėšainis?** – Cepelinai
- ➔ **Ką dažniausiai rodo TV Jūsų namuose?** – TV nežiūriu
- ➔ **Negalite gyventi be...** – Aistros gyvenimui
- ➔ **Labiausiai nepatinkanti merginos savybė** – Naivumas
- ➔ **Poilsis kalnuose ar paplūdimyje?** – Kai pabandyčiau, galėsiu pasakyti
- ➔ **Kam dažniausiai pritrūksta laiko?** – Savęs tobulinimui
- ➔ **Futbolas ar krepšinis?** – Krepšinis!
- ➔ **Mėgstamiausias metų laikas** – Vasara
- ➔ **Tolimiausia vieta nuo Lietuvos, kur esate buvęs** – Prancūzija
- ➔ **Prietas, kurio paisote** – Neturiu prietas
- ➔ **Įsivaizduokite, kad Jūs – Karo akademijos viršininkas. Jūsų pirmasis įsakymas** – Panaikinti kareivinių režimą, pakeisti nekompetentingus dėstytojus!

Plk. ltn. Valerijus ŠERELIS

Apie hibridinio karo sąvoką

Vis dažniau sakoma, kad karas pasikeitė. Bet tai girdėdami turime susimąstyti – ką gi mes vadiname pokyčiais, t. y. kas tapo netikėta ar neįprasta? Nemanau, kad pasikeitė karo sąvoka. Tebegalioja Carlo von Clausewitzo teiginiai, kad karas yra:

- politikos tęsa, tik kitomis priemonėmis;
- priemonė, o priemonės niekada negalima įsivaizduoti be tikslo;
- prievartos aktas, kurio tikslas – priversti priešininką vykdyti mūsų valią.

kas, – tai jų nesuprasti arba neteisingai interpretuoti. Taip detalės gali tapti svarbesnės, negu yra to vertos. Teko girdėti, kaip nekonvencinis karas tapatinamas su kibernetiniu ar asimetriniu, hibridinis – su informaciniu ir pan. Dėl to prašau pažvelgti į 1-ąją iliustraciją, kurioje pavaizdau vienas kitą dengiančius šaudymo sektorius. Taip atsitinka ir su karo sąvokomis, kurių gali būti ir daugiau, negu išvardyta, kaip ir „šaudymo sektorių“. Sąvokos gali ne tik viena kitą

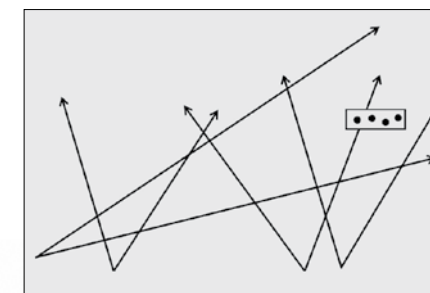
„dengti“, bet ir „tilpti“ viena kitoje.

Dažnai, kalbėdami apie karą ir jį apibūdindami, atsakome į klausimą „koks?“. O jeigu atsakytumėm į klausimą „kas?“, išeitų, kad tai – asimetrija, hibridas, insurgencija (insurekcija), revoliucija, rezistencija, diversija, terorizmas, ardomoji veikla ir t. t. Bet čia irgi ne visi atsakymai, nes vieni žodžiai dažniau įvardija tikslus, kiti – metodus tiems tikslams pasiekti, o visa tai negali vykti be priemonių. Asimetrinio karo esmė – palaužti priešininko valią. Tai kartais priskiriama prie tikslų, bet nėra galutinis tikslas, o tik palankių sąlygų sudarymas kitam veiksmui atlikti, pvz., „priversti priešininką vykdyti mūsų valią“, kas, pasak Carlo von Clausewitzo, ir yra karo tikslas.

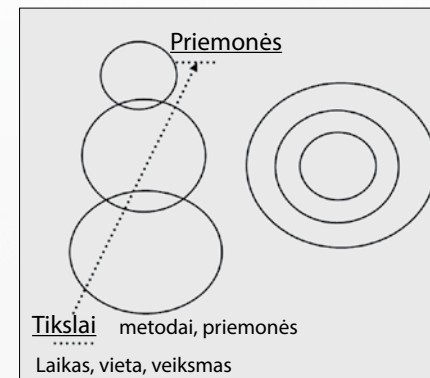
Dar Carlos von Clausewitzas sako, kad gyvybiškai būtina „organizuoti ir vesti atskirus mušius, juos derinti su bendru karo tikslu“. Pažvelgę į 2-ąją

ilustraciją matome tris „burbulus“, kurie simbolizuoja karo lygmenis. Žemiausias – taktinis, vidurinis – operacinis, viršutinis – strateginis. Šalia – vaizdas „iš viršaus“, čia visa ko pagrindą sudaro taktinis lygmuo, kurio tikslai, be metodų ir priemonių, ir veiksmai visada sietini su laiku ir vieta. Sėkmingi taktiniai veiksmai ir juos atlikus pasiekti tikslai tampa strateginėmis priemonėmis, įgalinančiomis siekti strateginio tikslo. O kare

1 pav.

2 pav.

← Pradžia 17 puslapyje

visos priemonės „geros“. Čia turėtumėm pakalbėti ir apie „hibridus“.

„Hibridas“ [lot. *hybrida* — mišrūnas] – tai, kas sudaryta iš skirtingų elementų:

1. *biol.* mišrūnas – heterozigotinis individas, atsirandantis sukryžminus nevienodo paveldimumo organizmus;

2. *kalbot.* žodis, kurio kamienne yra kt. kalbų kilmės morfemų – darybos afiksų arba šaknų, pvz., „kontržvalgyba“, „placiaekranis“;

3. kas nors, sudarytas iš labai skirtingų, nederančių dalių.¹

Iš apibrėžimo aišku, kad hibridas – tai mišrūnas, t. y. kažko mišinys. Ko? Reguliarus ir nereguliarus, simetrinio ir nesimetrinio, konvencinio ir nekonvencinio, kinetinio ir nekinetinio, ir t. t., ir pan. Mąstydami strategiškai suvoktumėm, kad kalbėti vien apie karines priemones šiuolaikiniame kare jau nebepakanka. Specialiosios operacijos, kurios vyks ne karo metu, jų iniciatoriaus bus

¹ Tarptautinių žodžių žodynas. Vilnius: Alma littera, 2003, p. 294.

vykdomos slapta ir oficialiai neigiamos, taigi nebus vadinamos karinėmis. Priešininko valiai palaužti ir jo galiai pakirsti geriausiai tinka karinių ir nekarinių metodų ir priemonių mišinys. Ir jeigu gali atsirasti galių, kurios vertinamos kaip nei karinės, nei nekarinės, vadinasi, jos irgi gali sudaryti hibridą ir būti naudojamos kare...

„Pusiau hibridas“

Nr. 512 iš V. Šerelio knygos „5,56 x 100 šovusių į galvą arba auliniais batais pramintų minčių“

KNYGOS PRISTATYMAS

Neda MALŪNAVIČIŪTĖ

Džiazo ir dainuojamosios poezijos vokalistė ir fleitininkė

„Ne todėl, kad reikia, o reikia todėl, kad...“

Šios knygutės autorius – karys ir žodžiais, ir darbais

Karys nuo tų laikų, kai dar buvo Lietuvos žemės ūkio akademijos Miškų ūkio fakulteto, kur ne tik studijavo, bet ir muzikavo, studentas, žaliaraištis, o nuo 1991 m. pradžios – savanoris, LŽŪA studentų savanorių būrio vadas. Nenustojo kurti ir 1992-aisiais, kai tapo Lietuvos kariuomenės karininku, bei 2002–2003 m., tapęs pirmojo specialiuųjų operacijų pajėgų eskadrono „Erelis-02“ Afganistane vadu, o 2005 m. patarėju Irake.

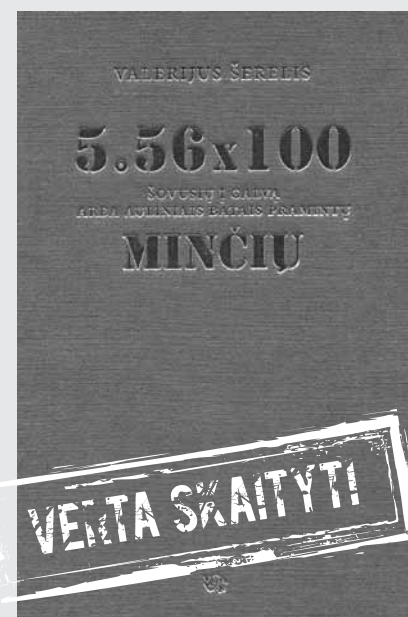
Abiejų misijų metu kartu su Valerijumi buvo pagrindinis šios knygos dailininkas iliustruotojas viršila Ernestas Kuckailis. Vėliau V. Šerelis dirbo instruktoriumi Baltijos gynybos koledže, dėstė karo teoriją, nereguliarių konfliktų, informacinių ir specialiųjų operacijų dalykus.

Dabar pulkininkas leitenantas V. Šerelis – Generolo Jono Žemaičio Lietuvos

karo akademijos viršininko pavaduotojas kariniam rengimui.

Tai – karys poetas, karys bardas, karys filosofas, karys kūrėjas. Pasiklausęs jo dainų ar pamąstymų supranti, kad karas – tai menas, kad kūrybiškumo stoka čia gali kainuoti labai daug. Kad situacijos ar tikslo nesuvokimas dažnai yra oponento plano dalis.

Galbūt todėl viena mano mėgstamiausių šios knygutės sentencijų, kurią dažnai cituoju, yra Nr. 88: „Ne todėl, kad reikia, o reikia todėl, kad...“ Leidžiu sau manyti, kad karo menas iš kitų menų labiausiai artimas muzikai, kur kūrėjas harmonizuoja ir sinchronizuoja, kur gaidos – tai planas, bet retas planas išlieka nepakitęs po pirmojo šūvio... O tada prasideda „džiazas“. Karys mūšio lauke improvizuoja.

Krn. Diana MALAKMADŽĖ, lekt. Vladas TUMALAVIČIUS

Naujos studijos – naujos galimybės, naudingos žinios ir patirtis

Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos Vadybos katedros viešojo administravimo krypties bakalauro studijų programos „Saugumo ir gynybos institucijų valdymas“ II kurso 131-ojo būrio kariūnams 2014 m. m. rudens semestras prasidėjo naujo mokomojo dalyko „Nacionalinio saugumo sistema“ pristatymu.

Karo akademijos prorektorius mokslui ir studijoms dr. Gintautas Surgailis paragino dėstant šį dalyką ir siekiant, kad saugumo sistemos institucijų valdymo patirtis būtų sėkmingai taikoma kasdienėje veikloje, ieškoti galimybių rengti kuo daugiau šių institucijų atstovų susitikimų su kariūnais. Prorektorius iniciatyvą palaikė Vadybos katedros lektorius Vladas Tumalavičius, kuris organizavo visą ciklą tokių susitikimų ir skaitė šio dalyko paskaitas.

Susitikimų su kariūnais ciklas prasidėjo nuo Lietuvos policijos antitero-

ristinių operacijų rinktinės „Aras“ vyr. specialisto komisaro Andriaus Šakarnio apsilankymo. Svečias kariūnams pristatė šios specializuotos ypatingosios paskirties policijos įstaigos pagrindinius uždavinius, funkcijas, specialiąsias užduotis, naudojamą šiuolaikinę ginkluotę. Supažindino su pareigūnų atrankos į šią rinktinę reikalavimais, papasakojo, kaip atliekamos įkaitų išlaisvinimo, ginkluotų nusikaltėlių suėmimo, sprogstamųjų medžiagų neutralizavimo operacijos, taip pat apie bendradarbiavimą su Europos Sąjungos ir asocijuotų Šengeno

valstybių narių pareigūnais Lietuvos Respublikos ir valstybių narių teritorijose vykdančias bendras antiteroristines operacijas, teikiant ir gaunant įvairaus pobūdžio pagalbą krizinėse situacijose.

Kitas svečias – Akademijos II laidos absolventas, o dabar Viešojo saugumo tarnybos (VST) prie Vidaus reikalų ministerijos (VRM) Vilniaus padalinio Veiklos

Tęsinys 20 puslapyje →

← Pradžia 19 puslapyje

organizavimo skyriaus viršininkas – plk. lt. Jevgenijus Matusevičius savo pasakojimą pradėjo nuo to, kad, Lietuvai atkūrus nepriklausomybę, po 1990 m. Kovo 11-osios, naujai atgimusi valstybė turėjo pertvarkyti visas gyvenimo sritis. Tuomet buvo pradėtas ir teisėsaugos institucijų reorganizavimo procesas: buvo priimtas Vidaus tarnybos statusas, sukurta Viešojo saugumo tarnyba.

Kariūnai daug naujo išgirdo apie šios tarnybos paskirtį, viešojo saugumo užtikrinimo priemones masinių riaušių metu viešosiose ir laisvės atėmimo vietose, nuteistųjų konvojavimo ypatumus, kitas svarbias funkcijas užtikrinant viešąjį saugumą. 2009 m. gruodžio 15 d. Europos žandarmerijos pajėgų Tarpministerinio komiteto posėdžio Versalyje (Prancūzija) metu VST prie VRM vadui buvo iškilmingai įteikta deklaracija dėl Viešojo saugumo tarnybos pripažinimo ir Europos žandarmerijos pajėgų partnerio statuso suteikimo. Tarnybos pareigūnai kartu su Lietuvos kariuomenės kariais jau dalyvavo misijoje Afganistane, kur jiems buvo patikėtos tokios svarbios funkcijos kaip Afganistano nacionalinių teisėsaugos pajėgų mokymas ir pareigūnų rengimas. Ši tarnyba ginkluotųjų pajėgų sudėtyje pety į petį gins valstybę karą metu arba esant karą padėčiai.

Įdomų pristatymą parengė Lietuvos kriminalinės policijos biuro Tarptautinių ryšių valdybos SIRENE nacionalinio sky-

Kęstučio Dijoko, krm. Dianos Malakmadzės nuotraukos

riaus vyr. specialistas komisaras Dmitrius Kumašovas. Jis atskleidė šio padalinio sukūrimo priežastis ir aplinkybes. Lietuvai tapus Europos Sąjungos ir vėliau Šengeno erdvės valstybe nare, kilo būtinybė dalyvauti tarptautinių organizacijų (*Europol*, *SIRENE*) Europos Tarybos darbo grupių narkotikų ir kitais organizuoto nusikalstamumo prevencijos klausimais, *Baltic Walker* (netikrų pinigų paleidimo apyvartos Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teritorijoje tyrimas) veikloje, plėtoti tarptautinį bendradarbiavimą užtikrinant nacionalinį saugumą kovoje su tarptautiniais nusikalstamais susivienijimais. Komisaras prisiminė ir savo dar-

bus, nuveiktus Afganistano Goro provincijos atkūrimo grupėje (PAG-15), kur jis susipažino su tuo metu ten tarnavusiu Karo akademijos Kariūnų bataliono I kuopos vadu kpt. Jurgiu Norvaiša.

Savo ilgamete patirtimi žmogiškųjų išteklių valdymo srityje pasidalijo Policijos departamento prie VRM Personalo valdybos Personalo valdymo skyriaus viršininkas vyresn. komisaras Rimantas Aranauskas. Jis apibūdino Lietuvos policijos, kaip viešąjį saugumą užtikrinančios institucijos, misiją. Pristatė policijos veiklos teisinius pagrindus, pagrindinius veiklos teisinius pagrindus, pagrindinius uždavinius, funkcijas, sistemą, strateginius tikslus, veiklos prioritetus, finans-

vimo aspektus. Taip pat svečias aptarė policijos pareigūnų kaitos rodiklius, analizavo jos priežastis ir veiksnius, turinčius įtakos visuomenės pasitikėjimui policija.

Supažindinimą su nacionalinį saugumą užtikrinančiomis institucijomis vainikavo ir ypač kariūnus sudomino Vadovybės apsaugos departamento (VAD) prie VRM darbuotojų pristatymas. Jų susitikimą su kariūnais pradėjo tuometinio Jo Ekselencijos Lietuvos Respublikos Prezidento Valdo Adamkaus asmens sargybinių komandos buvęs narys, šiuo metu einantis VAD Profesinio parengimo skyriaus viršininko pavaduotojo pareigas, vidaus tarnybos mjr. Stanislovas Malūnavičius. Jis apibūdino VAD struktūrą, jai keliamus uždavinius, vykdomas funkcijas, supažindino su sargybinių naudojamais ginklais ir specialiosiomis techninėmis priemonėmis, paaiškino, kaip rengiama ir atliekama fizinė saugumų asmenų (valstybės vadovų, aukšto rango užsienio šalių oficialių atstovų ir kt.), taip pat svarbių objektų apsauga, kaip veikiama įvairiose nestandartinėse (nenumatytose) situacijose.

Savo patirtimi įgyvendinant kriminalinės žvalgybos priemones, nustatant grėsmes saugomiems asmenims (objektams), mielai pasidalijo VAD Kriminalinės žvalgybos skyriaus viršininkas vidaus tarnybos mjr. Aleksandras Berezovskijus, o Personalo poskyrio vedėjas Kęstutis Blužas aptarė atrankos į šią tarnybą ypatumus, akcentavo ypatingus kandidatus keliamus reikalavimus, paminėjo ir VAD sukūrimo nepriklausomybės atkūrimo laikotarpiu aplinkybes. Susitikimo

pabaigoje, diskusijos metu, pareigūnai atsakė į kariūnų pateiktus klausimus.

Paskaitų ir susitikimų metu, pateikiant glaustą, bet išsamią informaciją apie Lietuvos saugumo sistemos institucijas, buvo siekiama nuodugniau išstudijuoti Lietuvos nacionalinio saugumo ir teisinio reguliavimo pagrindus, jais remiantis taikomus nacionalinio saugumo užtikrinimo būdus, aptarti pagrindinius esamos sistemos komponentus, jų privalumus ir trūkumus, išmokti analizuoti ir efektyviai taikyti praktikoje jų veiklą reglamentuojančius norminius teisės aktus sprendžiant atitinkamus specifinius klausimus, kylančius šių institucijų valdymo veikloje, nustatyti svarbiausias išorės ir vidaus grėsmes ir rizikos šalies nacionaliniam saugumui veiksnius.

Kariūnams buvo pristatytos šalies saugumo sistemos institucijų funkcijos, keliami uždaviniai, veiklos prioritetai ir valdymo ypatumai. Daug naujo jie sužinojo apie Šiaurės Atlanto sutarties organizaciją (NATO), studijavo jos veiklą reglamentuojančius dokumentus, taip pat jos sudėtyje veikiančių organizacijų ir centrų paskirtį ir funkcijas, išsiaiškino, koks vaidmuo tenka šiai organizacijai formuojant ir plėtojant Europos Sąjungos bendrąją gynybos ir saugumo politiką, kokią įtaką ji turi užtikrinant Lietuvos nacionalinį saugumą.

Dėstytojo pastangos paskaitose išsamiau pateikti šio studijų dalyko medžiagą ir suteikti specialiujų žinių, taip pat svečių, tikrų savo srities profesionalų, noras per susitikimus pasidalyti savo ilgamete patirtimi lėmė gerus

rezultatus: jų metu kariūnai daug sužinojo apie saugumo institucijų sistemines sąveikas, šioje srityje praplėtė savo akiratį.

Susitikimai su svečiais buvo svarbūs ir dėl to, kad tokio formato renginiai, dėstant naująjį studijų dalyką kariūnams Akademijoje, buvo surengti pirmą kartą, o jų tematika, tobulinant kariūnų vadovavimo įgūdžius ir kompetenciją, buvo tiesiogiai orientuota į jų universitetinio ugdymo principus ir Akademijos tikslus.

Atsižvelgiant į tai, siekiant pajvairinti studijų dalyko „Nacionalinio saugumo sistema“ programą, kitais mokslo metais, tęsiant supažindinimą su saugumo sistemos institucijomis, planuojama surengti kariūnų susitikimų su šių institucijų atstovais jų būstinėse.

PROTINGOS MINTYS

Jūs užmiršite mus, bet mes, žūstantieji, jūsų prašome: mylėkite Tėvynę taip, kaip mes mylėjome! Neapvilkite mūsų, už ką mes kraują liejome?! Mes į jus, gyvieji, žiūrėsime per amžius iš kapų

Justinas LELEŠIUS-GRAFAS

IŠ PIRMŲ LŪPŲ

Doc. dr. Gintaras LABUTIS

➔ **Jūsų credo** – Dalykams, kurie man įdomūs, visada turiu laiko!

➔ **Kada pirmą kartą sužinojote apie Joną Žemaitį-Vytautą?** – Tikriausiai 2009 m. pradžioje, tačiau partizanų dainą „Palinko liepa šalia kelio“ smuiku pirmą kartą pagrojau 1970 m. vasarą. Tą pačią vasarą pirmą kartą pamačiau partizanų nuotraukas

➔ **Kas Jums padarė pačią didžiausią įtaką?** – Mano „antrasis krikštėvis“ Thomas Patrickas Melady, JAV ambasadorius prie Šventojo Sosto mums lemtingais 1990-aisiais

➔ **Jeigu galėtumėte keliauti „laiko mašina“, kokį mūsų / karinę operaciją norėtumėte pamatyti?** – Salaspilio mūšį

➔ **Trys žodžiai apie kariūną** – Pasirinkęs ginklo profesiją

➔ **Ką pasikviestumėte į negyvenamą salą?** – Savo žmoną

➔ **Jeigu nebūtumėte tapęs dėstytoju** – Būčiau profesionalus keliautojas

➔ **Labiausiai erzintis buitinis darbas** – Tvarkyti savo archyvus (kurie nuolat plečiasi, tad kiekvieną kartą reikia juos mažinti)

➔ **Vyro automobilyje visuomet turi** – Vyrauti savitvarda ir gera nuotaika

➔ **Mėgstamiausias tarptautinis žodis** – „Super“

➔ **Mane išveda iš pusiausvyros** – Kai protingas tingi, t. y. kai nuostabus protas pavirsta į tingų protą

➔ **Linksmiausias įvykis gyvenime** – Kai 1991 m. rudenį linksminau visą Vilnių pjaudamas nuo tuometinių mokslininkų namų, buvusių Žygimantų gatvėje, bokšto

sovietinius simbolius – kūjį ir pjautuvą (leidimą demonstruoti senuosius simbolius tąsyk gavau per vieną dieną)

➔ **Ko reikia, kad įstotum į Lietuvos karo akademiją?** – Ankstyvo ir nekintančio apsisprendimo

➔ **Lietuvos vieta, kurią patartumėte aplankyti** – Berzgainių piliakalnis Ukmergės r. (spėjama, kad čia stovėjo viena svarbiausių karaliaus Mindaugo pilių)

➔ **Šventė, kurios labiausiai laukiate** – Vasario 16-oji (savo kieme kartu su bendraminčiais keliu vėliavą, giedame himną, ruošiamo vaišių stalus su baltomis staltiesėmis)

➔ **Kai visiškai nieko nežinai, tai...** – O kokia tai busena?

➔ **Mėgstamiausias poetas / rašytojas** – Nesu pirmenybės atidavęs nė vienam rašytojui, tačiau 2015 m. pavaršarį tai – Valerijus Serelis

➔ **Neįsivaizduojate dienos be...** – Gamtos

➔ **Trys gero dėstytojo kriterijai** – Užkuriantis „saulės malkas“ kariūno galvoje, lavinantis abu jo smegenų pusrutulius, visada galintis padaryti dar geriau!

➔ **Kas yra garbė?** – Sąmoningas pareigos atlikimas

➔ **Ko iš šių dalykų nesate daręs: pjovęs šieno, kasęs bulvių, kėlęs inkilo?** – Visus šiuos darbus esu dirbęs. Nesu melžęs karvės

➔ **Cepelinai ar mėšainis?** – DIDELI cepelinai!

➔ **Negalite gyventi be...** – Muzikos

➔ **Poilsis kalnuose ar paplūdimyje?** – Kalnuose, palapinėje

➔ **Kam dažniausiai pritrūksta laiko?** – Dalykams, kurie man svarbūs visada turiu laiko, nors kartais jo pritrūksta rašymui, giliniui į Lietuvos istoriją

➔ **Futbolas ar krepšinis?** – Krepšinis! Šiuo metu didžiojuosi Sostinės krepšinio mokyklos „Metų tėvelio“ titulu

➔ **Jei rašytumėte žmogaus garbės kodeksą, kurie reikalavimai būtų esminiai?** – Teisingos mintys, teisingi sprendimai, didžiavimasis darbo rezultatu

➔ **Mėgstamiausias metų laikas** – Ruduo

➔ **Tolimiausia vieta nuo Lietuvos, kurioje esate buvęs** – Čikaga, nors... Katmandu įdomiau

➔ **Įsivaizduokite, kad Jūs – Karo akademijos viršininkas. Pirmasis Jūsų įsakymas** – Iki š. m. rugsėjo 1 d. LKA kariūnų mokomojo korpuso koridorius paversti parodų erdvėmis (būtų eksponuojamos nuotraukos, paveikslai, mūšių schemas)

Dėkoju ir linkiu nuolatos tobulinti ginklo meną!

Ats. jūrų kpt. dr. Eugenijus NAZELSKIS

Vilniaus universiteto Tarptautinio verslo mokyklos profesorius, Vyčio Kryžiaus ordino kavaliereus

Pirmąjį atkurtos Lietuvos kariuomenės kapelioną Alfonsą Svarinską prisimenant

Lietuvos kariuomenės kapelionui, pulkininkui, Vyčio Kryžiaus ordino kavaliereui monsinjorui Alfonsui Svarinskui š. m. sausio 21 d. būtų sukakę 90 metų. Tačiau šios datos jam nebuvo lemta sulaukti. Apie pulkininką A. Svarinską parašyta nemažai, išleista autobiografinė knyga, tačiau prisiminti šią iškilų asmenybę paskatino tai, jog liko jo pradėtų darbų, kuriuos privalu tęsti.

Viešoji nuomonė kartais būna klaidinga

Šiandien sunkiai prisiminčiau pirmosios pažinties su monsinjoru Alfonsu Svarinsku datą, tačiau atmintyje įstrigo šio susitikimo aplinkybės...

Tuo metu teko dirbti krašto apsaugos ministro pirmuoju pavaduotoju. Pamenu, parvyko iš Aukščiausiosios Tarybos tuometis krašto apsaugos ministras Audrius Butkevičius ir skubiai sušaukė vadovybės posėdį. Susirinkusiuosius jis trumpai informavo, jog priimtas sprendimas kariuomenės kapelionu paskirti monsinjorą Alfonsą Svarinską. Ministras neaiškino, kas, kur ir kada taip nusprendė, bet po šių žodžių stoji tylą. Nežinau, ką tuo metu galvojo kiekvienas, tačiau aplodismentų nepasigirdo. Sprendžiant iš posėdžio dalyvių veidų, galima buvo susidaryti vaizdą – „o dabar tai prasidės“...

Tokia jų reakcija buvo dėl kelių priežasčių. Viena vertus, nė vienas iš mūsų nepasižymėjom dievobaimingumu, pernelyg uoliai nelankėm bažnyčios. Kita vertus, Monsinjoras jau tada buvo gana garbaus amžiaus. Tuo metu visi buvom girdėję apie jį tik fragmentiškai, kaip apie disidentą, kovojusį už tikinčiųjų

Kęstučio Dijoko nuotrauka

teises, pokario partizaną, žmogų, kuris daug metų kalėjo, o galiausiai priverstinai buvo deportuotas iš tuometės SSRS.

Dar būdamas paauglys mačiau dokumentinį filmą „Kas jūs, kunige Svarinska?“, kuriame jis buvo pristatytas kaip radikalių pažiūrų klerikalas. Be to, visuomenėje sklindė gandai, kad tai – labai griežtas, užsispyręs, nepalenkiamas, kompromisų nieiškantis, žodžių neren-

kantis, rėžiantis tiesą į akis žmogus. Tačiau tuo ir baigėsi daugumos skurdžios žinios apie paskirtąjį kapelioną.

Tuo metu mes dar nelabai suprato, jog visuomenėje yra žmonių, kurie Monsinjorą skundė, tardė, kankino, teisė, siuntė į lagerius ir kalėjimus. Buvo ir tokių, kurie, pataikaudami tuometei valdžiai, rašė apie jį neigiamus užsakomuosius straipsnius, kūrė tokius pat filmus.

Šiems žmonėms apskritai Monsinjoras tapo gyvenimo rakštimi, nes buvo jų negarbingų poelgių liudininkas. Jie buvo asmeniškai suinteresuoti, kad visuomenėje būtų piešiamas kuo tamsesnis dvasininko portretas, sklindytų apie jį kuo negražesni gandai, sklįstų įvairios paskalos, jog tai – ribotas, primityvus, prievarta visus varantis į bažnyčią ir verčiantis keliais apie ją šliaužioti žmogus.

Todėl tenka prisiminti liaudies išmintį: „Žmogų pasitinka pagal rūbą, palydi – pagal protą.“ Tad „rūbas“ tuo metu tarsi nežadėjo nieko gera. Tačiau kapelionui įsiliejęs į kariuomenės gretas, viskas labai greitai stojo į savo vietas. Įvairūs mitai apie jį išsisklaidė tarsi rūkas.

Monsinjorui tapus kariuomenės kapelionu, mums teko nemažai bendrauti. Teko jį matyti sudėtingose, netgi kritinėse situacijose ir žavėtis jo drąsa, savitvarda, ne kartą kreiptis pagalbos įvairiais tarnybos reikalais. Jis buvo sukaupęs tokią milžinišką gyvenimo patirtį ir įgijęs tiek išminties, kad kreipdavomės ne vien kaip į kapelioną, bet ir kaip į išmintingą žmogų. Apie tokį galima pasakyti – jis universitetų nebaigė, bet jų jam ir nereikėjo, nes baigė tokias gyvenimo studijas, kad visi formalūs diplomai nublinksta.

Pamenu, tik pasirodęs tarnyboje Monsinjoras apsilankė batalionuose. Pamatęs, jog dalinių labai skurdžios bibliotekos, visas per gyvenimą sukaupias knygas jiems išdalino... O juk knygos buvo visos jo turtas. Po to organizavo akciją, skatindamas ir kitus sekti savo pavyzdžiu. Taip bibliotekos tapo daug turtingesnės.

Susipažinęs su karių gyvenimo sąlygomis, Monsinjoras pamatė, kad ne visuose batalionuose įrengti Maldos

kambariai, ir pradėjo tuo rūpintis. Kai kas jam mėgino oponuoti: „Monsinjore, kas šiais laikais eis į tuos Maldos kambarius? Jūsų pastangos beprasmsės. Maldos kambariai taps tik vieta kareiviui nuo seržanto pasislėpti.“

Šiuos argumentus kapelionas A. Svarinskas ramiai atremdavo sakydamas: „Atminkit keturis dalykus. Pirmas, Bažnyčia nemoko žmogaus blogio. Antra, karys stiprus savo dvasia, o tik po to – raumenimis ir ginklais. Trečia, nieko nereikia į Maldos kambarius varyti prievarta, bet norintieji turi teisę į tikėjimo laisvę. Niekas tiksliai nežinome, kada žmoguje įvyksta tikėjimo virsmas. Ketvirtas, nepamirškite, jog Lietuvoje kovojant už tikinčiųjų teises kai kam teko pabūti ne pačiose patraukliausiose vietose...“

Šių argumentų užteko. Kapelionas taip mokėdavo įtikinti, tad viskas vyko sklandžiai, tarsi jis būtų turėjęs burtų lazdelę. Taip per trumpą laiką buvo įrengti kuklūs Maldos kambariai. Jis juos pašventino ir toliau rūpinosi, kad šios patalpos taptų jaukios ir patrauklios.

Nuo pirmųjų savo tarnybos kariuomenėje dienų monsinjoras A. Svarinskas labai daug dėmesio skyrė nestatutinių santykių prevencijai. Šiuos santykius jis prilygino vėžiui. Neretai sakydavo: „Jeigu toks vėžys įsimestų kariuomenėje, turėtume daug bėdų.“ Todėl dažnai, susitikęs su kariais, formalioje ir neformalioje aplinkoje, pasakodavo apie taurius žmonių tarpusavio santykius kritinėse situacijose, kai teko dalytis paskutiniu duonos trupiniu. Iki šiol tikiu, kad šie susitikimai nebuvo veltui. Jų prisiminimai daugeliui iš mūsų įsirėžė į atmintį visam gyvenimui.

Monsinjoras pats daug metų gyveno nepriekliujie. Turbūt todėl labai rūpinosi karių gyvenimo sąlygomis, maitinimu, neretai lankydavosi dalinių valgyklose, virtuvėse.

Kartą netikėtai abu susitikom bataliono virtuvėje. Tuo metu virėjos dirbo savo darbą. Stebėdamas jas kapelionas pusiau juokais, pusiau rimtai pusbalsiu pasakė: „Lageryje mano bulvių skutimo brigadoje buvo vieni medicinos mokslų daktarai – chirurgai. Kažkada jie buvo puikiai įvaldę operacinės peilius, tad su bulvių skutimu susidorodavo puikiai. Lupenų likdavo labai mažai. Panašu, jog profesionaliems virėjams su tokia užduotimi susitvarkyti sekasi sunkiau...“ Virėjos susižvalgė tarpusavyje – jos viską suprato.

Toks bendravimo ir pastabų sakymo būdas Monsinjorui buvo būdingas. Jis nepriekaištavo, nesigriebė profesionalų mokyti valyti daržoves, bet po jo žodžių visiems tapo aišku, kad nuo virėjo pastangų priklausio kario maisto davinio dydis.

Monsinjorui būnant kapelionu, mano referente dirbo biologijos mokslų daktarė Regina Juodkaitė. Tai buvo linksmas, gėrį spinduliuojantis žmogus. Monsinjoras mėgo bendrauti su Regina. Kai sužinojo, kad ji – žymi gėlininkė, mokslinių straipsnių ir knygų apie tulpes autorė, pasakė: „Regina, nepamirškite tulpių. Mūsų laukia iškilūs darbai – visą Lietuvą turim paverst žydinčiu sodu.“ Tad planų ir idėjų jis turėjo dešimtmečiams į priekį. Tai buvo veiklos žmogus, puikus organizatorius.

Tęsinys 24 puslapyje →

KNYGELĖ VAIKAMS APIE KARO AKADEMIJĄ

Šiuometėje knygų mugėje buvo pristatyta leidyklos „Niekio rimto“ išleista knygėlė vaikams „Mėgintuvėlis kariuomenėje“. Jos autoriai – Bazinių karininkų kursų vyr. instruktorius kpt. Laurynas Česūnas ir jo žmona, chemijos mokytoja Renata Česūnienė. Tai jau antroji knygėlė vaikams apie Mėgintuvėlį ir jo nuotykius. Šįsyk Mėgintuvėlis ir jo draugė Kolbutė tyrinėja Lietuvos karo akademią, iš arti stebi, kaip turi gyventi ir elgtis tikras kareivėlis. Tai ne taip paprasta, bet draugai pasiryžę visko išmokti ir viską išbandyti patys. Jų laukia paslaptinga kelionė – Lietuvos Nepriklausomybės Akto paieškos – ir gausybė naujų švytinčių ir sproginėjančių eksperimentų. Knygelė labai gražiai iliustruota dailininkės levos Vičienės piešiniais.

← Pradžia 22 puslapyje

Reikia pripažinti, jog Monsinjas garsėjo ir kaip istorijos žinovas. Mokėjo kelias užsienio kalbas. Asmeniškai pažinojo daugelį žymių asmenybių – ilgą laiką jam teko kalbėti su to meto mokslo, meno, kultūros, karybos šviežuliais. Su prantama, ilgametis artimas bendravimas su tokiais žmonėmis turėjo didelę reikšmę. Be to, jis puikiai išmanė ir daugelį karybos dalykų, ypač partizaninio karo strategiją ir taktiką.

Todėl kariai jį gerbė, nuoširdžiai mylėjo, juo pasitikėjo. Neretai kapelioną kviesdavo netgi į įvairias šeimos šventes, karinių laipsnių suteikimo ir kitomis progomis organizuojamus susibūrimus. Sunku pasakyti, kiek tai buvo jam asmeniškai malonu, nes tokiose šventėse paprastai neapsieinama be išgertuvių, o Monsinjas buvo visiškai abstinentas, nevariojo jokių svaigalų. Tačiau kvietimus priimdavo, visur stengėsi dalyvauti, pagerbti kvietėjus. Netrukus supratome, kodėl taip elgiasi, kai išryškėjo jo dalyvavimo rezultatai. Ten, kur dalyvaudavo Monsinjas, visuomet viskas vykdavo labai sklandžiai. Jis visur tarsi nustatydavo saiką ir tokiu būdu ne vieną žmogų apsaugojo nuo neapgalvotų ar smerktinų poelgių. Taip pamažu formavosi visai kitokia pobūvių ir tarpusavio bendravimo kultūra.

Monsinjas negalėjo pakęsti keiksmažodžių. Tačiau jeigu iš kieno nors lūpų, jam girdint, išsprūsdavo toks neleistinas žodis, niekad nepuldavo bartis. Prieidavo prie nusikeikšio ir paprašydavo skirti minutėlę laiko. Po to labai taktiškai paaiškino, ką keiksmažodis reiškia ir iš kur jis yra kilęs. Kai žmonės pradėjo tai suprasti, nustojo demonstruoti tokį „sielos grožį“. Beliko tik stebėtis, iš kur Monsinjas tiek daug žino apie keiksmažodžius...

Kai Monsinjas, sukūręs Lietuvos kariuomenės kapelionų korpuso pamatus, pasitraukė iš tarnybos, nuomonė apie jį jau buvo visiškai priešinga, nei į ją atėjus. Absoliuti dauguma karininkų ir kareivių, vyrų ir moterų, senų ir jaunų, tikinčiųjų ir netikinčiųjų labai dėl to sielojosi ir neslėpė savo emocijų. Netgi atsirado šiek tiek pesimistiškas posakis: „Vargu ar Lietuvos kariuomenė dar kada nors turės tokį kapelioną...“

Monsinjorui pasitraukus iš kariuomenės, mūsų ryšiai nenutrūko. Jis mane aplankė Briuselyje, kur dirbau kariniu atstovu NATO. Šios viešnagės metu nuvykome pas vyskupą A. Deksnį, gyvenantį Vokietijoje. Vyskupas buvo priglaudęs Monsinjorą, kai iš jo buvo atimta SSRS pilietybė. Vėliau ne kartą pas Monsinjorą teko lankytis Kaune, Kavarske, kur jis kunigavo, dalyvauti jo organizuotuose renginiuose.

Tiek tarnaudamas kariuomenėje, tiek kunigaudamas Kavarske, Monsinjas įdėjo labai daug pastangų, kurdamas parką kovos draugams atminti.

Parkui dėmesio per daug nebūna....

Monsinjoro atsiminimų knygoje „Nepataisomasis“ rašoma: „Didžiosios Kovos apygardos partizanų parke, prie Ukmergės, septyniolikai žuvusiųjų už Lietuvos laisvę atminti aš pasodinau septyniolika sidabrinių eglių.“ (Nepataisomasis. Monsinjoro Alfonso Svarinsko atsiminimai. Trečioji laida. Vilnius: Versmė, 2014, p. 47.)

Tikrovėje už šių kuklių eilučių slypi milžiniškas darbas ir neįtikėtinos vieno žmogaus galimybės – Monsinjas sau buvo davęs žodį įamžinti kovos draugų atminimą. Jis nusprendė, kad tam tinkamiausia forma – parkas.

Jeigu kada teks važiuoti nuo Panevėžio link Kavarsko, pamatysite – kairėje kelio pusėje stovi kopyltstulpį primenantis stulpas su medine lenta, kurioje gražiai išraižytas užrašas: „Didžiosios Kovos apygardos partizanų parkas“. Šis kelių hektarų parkas įsiterpęs tarp kelio ir Šventosios upės. Jame Monsinjas kiekvienam partizanų apygardos batalionui atminti pastatė po kryžių, nutiesė ir sutvarkė takelius, įrengė suolelius, teritoriją apželdino medžiais. Taip atsirado naujas žmonių traukos centras.

Tačiau parkui reikia nuolatinės priežiūros. Kai Monsinjas paprašydavo pagalbos, važiuodavome jam talkinti. Kirsdavome krūmus, šienaudavome žolę, rinkdavome kai kurių netvarkingų parko lankytojų paliktas šiukšles. Jeigu reikėdavo, taisydavome keliukus, patvarkydavome kryžius. Mums tai buvo proga šiek tiek padirbėti fiziškai, pabendrauti,

prasmingai praleisti laiką. Beveik visada talką baigdavome prie laužo kepdami bulves ir diskutuodami įvairiais gyvenimo klausimais.

Sunkiausias visada būdavo transporto nuvykti į talkos vietą klausimas. Dėl jo kreipdavomės į krašto apsaugos sistemos vadovybę. Įvairūs vadovai į prašymus reaguodavo skirtingai. Tačiau dažniausiai padėdavo. Pirmasis atkurtos Lietuvos kariuomenės vadas gen. Jonas Andriškevičius pavasarį ir rudenį, kai susikaupia daugiausiai darbų, net pats paskambindavo, pasiteiraudavo, ar ne laikas važiuoti į talką parko tvarkyti.

Pamenu, kartą mudu su Monsinjoru vaikščiojame po parką, šnekučiuojamės. Jis rodo kryžius, prisimena žmones, kuriems jie skirti, pasakoja apie šiuos kryžius sukūrusius liaudies meistrus. Matau, vienas kryžius stovi atskirai. Klausiu Monsinjoro: „Kodėl jis stovi kiek atokiau?“ Monsinjas paaiškino, kad šis kryžius skirtas JAV Prezidentui Ronaldui Reiganui. Ir papasakojo istoriją, kaip, JAV Prezidentui įsikišus, keletas politinių kalinių, tarp jų ir Monsinjas, buvo paleisti iš lagerių ir išvaryti iš tuometės SSRS. Taip Monsinjas atsidūrė Vokietijoje, pas vyskupą A. Deksnį, kuris jį priglaudė.

Paklausiau Monsinjoro, kaip jam pavyko sukurti tokį parką. Juk viskam reikia pinigų. Į mano klausimą jis atsakė labai aptakiai: „Pasaulis ne be gerų žmonių, o siūlas po siūlo – ir jau marškiniai.“ Pakylam ant kalnelio. Monsinjas ir sako: „Štai vieta, kur norėčiau būti palaidotas. Noriu amžino poilsio atgulti prie savo kovos draugų.“ Šis pokalbis įvyko prieš septyniolika metų.

Šiandien Monsinjoro nebėra. Jis atgulė šalia kovos draugų Ukmergės kapinėse, netoli savo įrengto ir puoselėto parko. Tačiau parkas liko. Liko ir pirmojo Lietuvos kariuomenės kapeliono, pulkininko, Vyčio Kryžiaus ordino kavaleriaus Monsinjoro A. Svarinsko kapas. Todėl, kol sprendžiamas klausimas, kuri institucija perims šią pareigą, būtų labai prasminga, jeigu Lietuvos karo akademijoje atsirastų žmogus, skyrius, būrys, kuopa, kuri imtųsi prižiūrėti parką ir Monsinjoro kapą, tęstų jo pradėtą darbą.

Neprižiūrėti parkai sunyksta greitai, o priežiūros jiems niekad nebūna per daug. Tikiu, kad prie šios iniciatyvos prisidėtų daugelis žmonių, kuriems teko laimėti pažinti Monsinjorą Alfonsą Svarinską.

Dirbsiu geriausią darbą pasaulyje

Krn. Arentas STONYS

2014 m. vasarą vyko Antano Gustaičio aviacijos instituto orlaivių pilotavimo specialybės II kurso (dabartinio – III) studentų skraidymo praktika. Tarp jų buvau ir aš, Lietuvos karo akademijos kariūnas.

Į skrydžių bazę Kyviškėse atvažiavome anksti ryte. Budinčiojo buvome apgyvendinti joje esančiuose bendrabučiuose. Kambariukai – nedideli, mažesni nei įprasti LKA kariūnų gyvenamieji kambariai, baldai – trys senos spintos ir keturios tokio pat amžiaus metalinės garsiai gurgždanti lovos. Gyventi teko po keturis. Tiesa, pažvelgus pro langus matyti puikus aerodromo vaizdas, todėl savo būstine buvome patenkinti. Greitosiomis įsikūrė, apsilvilkome dar visiškai naujus skraidymo kombinezonus ir pasirengėme išklausyti instruktažą. Belaukdami kalbėjome su tuomečiais III kurso studentais, kuriems skrydžių praktika vyko tuo pačiu metu kaip ir mums, antrakuršiams. Jie papasakojo apie savo pirmuosius įspūdžius ore, kvailas klaidas, kurias padarė dėl didelio jaudulio, smagius vakarus po įtemptos dienos aerodrome.

Straipsnio autorių nuotraukos

→ Tęsinys 30 puslapyje

Kęstučio DIJOKO nuotrauka

20
VYRŲ CHORAS „KARIŪNAS“
1995–2015

Krn. Gabrielė MICKEVIČIŪTĖ

Žirgas – nuo karo iki sporto

Žirgas seniau kariui buvo viena pagrindinių karybos priemonių. Nuo jo neretai priklausė net mūšio sėkmė.

Straipsnio autorės nuotrauka

Žirgai, mūsųose pradėti naudoti jau I a. po Kr., išlaikė savo pozicijas iki pat XX a. 6-ojo dešimtmečio, kol šių gyvūnų nepakeitė naujosios technologijos. Kavaleristui ypač sunku buvo išsirinkti gerą, tvirtą sudėjimo, stabilios psichikos žirgą, tinkamą karo veiksmams atlikti. Neretai kavaleristai patys augindavo žirgus, kad tarp raitelio ir gyvūno atsirastų pasitikėjimas, glaudus ryšys – nuo to dažnai priklausydavo ne tik mūšio baigtis, bet ir jų gyvybės.

Mūsų laikais kavaleristai su žirgais pasirodo tik senas karybos tradicijas puoselėjančių valstybių kariniuose paraduose. Dabar jų paskirtis kita – varžytis žirgų sporte. Lietuvoje šis sportas nėra ypač populiarus, tačiau Vakarų valstybėse, ypač Vokietijoje, JAV, daugybė žmonių ne tik tuo domisi, bet ir patys dalyvauja. Yra nemažai žirgų sporto šakų – konkūras, dailusis jojimas, lenktynės, ištvėmės jojimas. Raiteliai gali rinktis, kas jiems priimtinausia ir tinkamiausia.

Populiariausia jojimo sporto šaka Lietuvoje – konkūras, t. y. raitelių varžybos griauanamų kliūčių ruože. Antroji pagal populiarumą – dailusis jojimas. Žirgų sportas ne toks populiarus Lietuvoje ir dėl to, kad yra ištis nepigus. Sportinis arklys gali kainuoti apie 5–8 tūkst. eurų, o jo aprūpinimas kiekvieną mėnesį taip pat gana nemažai. Brangiausias kada nors pasaulyje parduotas žirgas buvo The Green Monkey – lenktyninis arklys, 200 metrų nubėgęs per 9,8 sekundės. Aukcione jis buvo parduotas net už 16 mln. JAV dolerių, tad prieš tai minėta kaina ištis atrodo juokinga. Žinoma, Lietuvoje nerastume tiek kainuojančių žirgų, tačiau turime nemažai tikrai daug pasiekusių ir gana brangių.

Kaip daugelis vaikų, ypač mergaičių, arklius mėgau jau ankstyvojoje vaikystėje. Ne vienus metus dirbusi su žirgais dabar galiu pasakyti, kad greičiausiai arklys vaiką patraukia savo šiluma ir patikimumu. Kaip sakoma, vaikas gali matyti ir justai tai, ko negali suaugusysis. Arklys nuo seno yra gėrio simbolis. Sapnuoti žirgą reiškia norą išsipildymą, santarvę ir taiką. Dabar žirgai plačiai naudojami ir psichinė ar fizinę negalią turintiems asmenims gydyti. Tai tik dar kartą rodo, kad šių gyvūnų įtaka nepaprasta. Be to, raitelis ant žirgo – tai elegancijos, stabilios ir taisyklingos laikyenos simbolis.

Žirgų sportu pradėjau domėtis būdama 10-ies. Jo pagrindus įgijau Vilniaus Belmonto žirgynė, kuriame, beje, jojimo įgūdžių įgyja ir Karo akademijos III kurso kariūnai. Visi metai, praleisti tarp žirgų, pareikalavo ištis nemažai pastangų, kantrybės ir drąsos, kurios ypač prireikia besimokant. Užlipti ant kiek mažiau nei toną sveriančio gyvulio, kurio ūgis gali siekti net iki 2 metrų, tik nebandžiu siems to padaryti gali atrodyti paprasta. O jį valdyti sėdint balne ir daugiausia naudojant tik kojų raumenis – ištis nelengva. Iš patirties žinau, nebandęs šios sporto šakos paprastai galvoja, jog jodinėjant beveik nereikia raitelio pastangų. Tačiau galiu patikinti, kad visų mėginusių tai padaryti, nuomonė greitai pasikeičia. Po pirmosios treniruotės, dažniausiai trunkančios vos 45 minutes, kojų raumenis tempia dar keletą ar net keliolika dienų.

Per aštuonerius su žirgais praleistus metus patyriau ištis daug. Į žirgynus – iš pradžių – Belmonte, vėliau – Riešėje, galiausiai – Maišiagaloje – iš Vilniaus autobusais važinėdavau ir žiemą, ir vasarą. Rūpinimasis žirgu išugdo pareigos jausmą. Žinai, kad kasdien jis tavęs laukia, jog privalai juo pasirūpinti, ir visai nesvarbu, kaip šiandien jautiesi. Per tą laiką susipažinau su daugybe žirgų, daugybe raitelių, stengiausi semtis patirties iš daugiau patyrusių ir padėti pradedančiesiems.

Žirgų sporte beveik neišvengiamos įvairios traumos, dažnai krintama. Tarp raitelių pagarsėjo posakis: „Kol nenukriantai, tol nesi tikras raitelis.“ Neretai jauna, nepatyrusį žirgą sutramdyti ypač sunku, jis sunkiai supranta, ko iš jo norima, tad mokymai reikalauja ištis daug kantrybės, laiko, neretai ir šiokių tokių aukų. Žinoma, daug kas priklauso ir nuo žirgų, kadangi jie, kaip ir žmonės, yra skirtingo charakterio, turi skirtingų poreikių, skirtingai mato pasaulį. Teko jodinėti įvairiais žirgais, skaudžiai kristi ne tik ant smėlio jojimo aikštelėje ar manieže, bet ir ant akmenų, plento, šokant per kliūtį verstis per galvą, tad, pasak raitelių, jau galiu vadintis tikra jojike.

Žirgai man suteikė daugybę šiltų, malonių, nepamirštamų įspūdžių, gražių akimirų, kurios užgožė visas patirtas nesėkmes.

Metus teko jodinėti privačiose arklidėse netoli Belmonto. Trenerė man

paskyrė savo asmeninį žirgą, kuriuo jodinėdama turėjau lavinti savo įgūdžius. Susidraugauti su juo sekėsi sunkiai, kaskart apsilankiusi garde pamatydavau nepatenkintą jo miną, vengdavau bandymų įkšti ar net įspirti, o sėdint balne neretai tekdavo gerokai paplušėti, kad nebūčiau nušveista žemėn. Kai sėdi ant beveik dviejų metrų aukščio žirgo, lekiančio į priekį nemažu greičiu ir bandančio tavi mi atsikratyti, ištis sukyla adrenalinas. Tačiau kasdien lankydama žirgynė po truputį pelniau jo pasitikėjimą, o netrukus tapau ir vieninteliu žmogumi, galinčiu be baimės įžengti į jo gardą. Turbūt per tuos aštuonerius metus tai buvo vienas ryškiausių įvykių, leidusių man pajusti tikrą ryšį su didžiuliu gyvuliu, nenorinčiu pasiduoti žmogui. Iš tiesų žirgai greitai prisiriša ir, kaip šunys, dažniausiai pripažįsta tik vieną šeimininką.

Žirgai žmogui kelia tik geras emocijas. Visai nesvarbu, nori būti jojiku, ar tiesiog mėgsti bandyti naujus dalykus, pajusti sukylant adrenalina, – žirgai paliks tik malonius prisiminimus. Nebūtina jodinėti, kad pajustum jų skleidžiamą ramybę, užtenka būti šalia.

P. S. Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos trečiakursiai taip pat praktikavosi Belmonto žirgynė. Pasikalbėjusi su kariūnais susidariau nuomone, kad žirgai ir pats Belmonto žirgynas jiems paliko tik pačius geriausius įspūdžius. Krn. Olegas Reisas sakė: „Man labai labai patiko. Žirgai šaunūs, įvairių charakterių. Aš viskuo labai patenkintas.“ III kurso kariūnė Justina Savickaitė taip pat džiaugėsi šia patirtimi: „Jojimo pamokos labai patiko, ypač malonūs treneriai, jie noriai moko ir viską aiškina. Iš žirgyno parsivežėme tik gerų emocijų.“ Kariūnei buvo ypač smagu išsiveržus iš Akademijos dienotvarkės rutinos nuveikti kažką naujo ir įdomaus. Ji mano, kad Karo akademija turėtų pasiūlyti kariūnams daugiau panašios veiklos.

← Pradžia 25 puslapyje

Pirmasis instruktažas prasidėjo kur kas vėliau, nei buvo numatyta. Tai tik dar labiau padidino jaudulį. Pagaliau susipažinome su savo instruktoriumi. Iš viso antrakursiams buvo skirti trys instruktoriai, kiekvienam – po tris studentus. Per instruktažą buvome supažindinti su Kyviškių aerodromu, skrydžių organizavimo tvarka. Taip pat išgirdome liūdną žinią, kad iš trijų „Cessna-152“ lėktuvų, kuriais mokomi skraidyti II kurso studentai, skrydžiams parengti tik du. Vadinasi, iš devynių antrakursių vienu metu ore bus tik du, o kiti septyni lauks savo eilės ant žemės.

Po instruktažo aerodromo mechanikas mus nusivedė į peroną ir parodė, kaip prieš skrydį reikia atlikti lėktuvo apžiūrą, įpilti degalų ir tepalų, matuoti tepalo kiekį, patikrinti, ar degalų bake nėra nuosėdų, padangų slėgį. Papasakojo apie galimus gedimus ore ir ant žemės, „jautrias“ lėktuvo vietas, kaip stumti ir pritvirtinti orlaivį prie žemės. Vėliau klasėje instruktorius supažindino su skrydžio eiga ir režimais, standartinėmis skrydžio ir radijo ryšio procedūromis. Sužinojome, kaip įjungti variklį, riedėti aerodromo teritorijoje, kilti, skristi vienodame aukštyje, leistis ir tūpti.

Po teorijos apibendrinimo mūsų laukė pirmasis, tiesa, gana trumpas (apie 20 min.) skrydis. Jo metu instruktorius parodo visus skrydžio etapus, supažindina su aerodromu iš oro, skrydžio zonomis, orlaivio prietaisais, leidžia studentui šiek tiek pavaldyti, kaip sakoma, pajusti lėktuvą.

Burtai lėmė, kad iš mūsų trijų pirmasis turėjau skristi aš. Su instruktoriumi nuėjė prie lėktuvo atlikome apžiūrą. Viduje instruktorius dar kartą priminė skrydžio valdymo procedūras, papasakojo, kaip veikia ir naudojami prietaisai, palaikomas radijo ryšys. Toliau pagal instrukciją, kuri yra lėktuvo salone, reikėjo paleisti variklį. Tai atlikę radijo ryšio priemonėmis susisiekėme su skrydžių koordinatorių bokšte lyje ir pradėjome riedėti.

Iki pat kilimo tako instruktorius man leido lėktuvą valdyti pačiam. Tai atliekama pedalais: spaudžiant kairįjį – lėktuvus suka į kairę, spaudžiant dešinįjį – į dešinę. Iš pradžių buvo gana sunku riedėti tiesia linija, bet laikui bėgant kojos priprato ir išlaikyti kryptį pavyko. Nuriedėję prie kilimo tako, prieš skrydį pagal instrukciją, kuri taip pat yra lėktuvo viduje, patikrinome prietaisus.

Po patikros dar kartą susisiekėme su skrydžių koordinatorių ir pradėjome riedėti. Pasiekę pakankamą greitį, pakėlėme lėktuvo nosį ir ėmėme kilti.

Jausmas, atsiplėšus nuo žemės, gana keistas, nes staiga pajunti, kad lėktuvus nebeturi atramos ir pasidaro nebetoks stabilus, kaip jis dėl oro masių judėjimo siūbuoja aukštyn žemyn. Neįprastas, bet malonus pojūtis. Šiek tiek pakilę, atlikome gana didelio kampo posūkį virš miško. Atrodė, kad šoninio lėktuvo lango plokštuma lygiagreti žemės plokštumai – *superinis* jausmas. Toliau skridome apie aerodromą ratu, t. y. stačiakampiu, kurio vieną ilgąją kraštinę sudarė kilimo takas. Keletą kartų tūpėme – lėktuvo ratai net palietė tako dangą – ir staiga vėl kilome. Vėliau nuskrudome į zonas, kur atliekami įvairūs skrydžio pratimai: viržai, staigus leidimasis, smukimo imitavimas ir pan. Skrydžių zonoje instruktorius leido pavaldyti lėktuvą. Išskridę iš zonos, pasukome kilimo tako link ir nusileidome.

Po skrydžio jaučiausi lengvai apsvaigęs, bet laimingas. Supratau, kad dirbsiu geriausią darbą pasaulyje.

Krn. Martynas BALTUONĖ

Esu III kurso kariūnas, studijuojau orlaivių pilotavimą. Tai buvo pirmoji aviatorių praktika. Jos metu mėnesį gyvenome Kyviškėse, kur atlikome savo pirmuosius skrydžius.

Tikrai viskas buvo be galo įdomu ir nauja. Ryte, pakilus saulei, šokdavome į kombinezonus ir lėkdavome ruošti lėktuvų skrydžiams: reikėjo juos išstumti iš angaro, patikrinti tepalų lygį, pripilti degalų, jei to nebuvo padaryta iš vakaro. Atvykus instruktoriams, traukdavome burtus – kas pirmasis skris. Po trumpo, bet svarbaus instruktažo kildavome į orą. Kas valandą keisdami skraidydavome iki pat sutemų. Vakarais leisdavome pavėsinėje aptarinėdami patirtus įspūdžius. Nevengdavome smagiai pasijuokti vienas iš kito dėl nevykusių nusileidimų.

Aišku, ne kiekvieną dieną pavykdavo paskraidyti, dažnai sutrukdydavo prastas oras arba techniniai nesklandumai. Tokiomis dienomis sportuodavome, skaitydavome knygas, kitaip sakant, išsėdavomės, o vakare eidavome miegoti vildamiesi, kad kitą rytą oro sąlygos bus palankios ir galėsime tęsti pratybas.

Prieš prasidedant mokymams nesupratome, kodėl ketvirtakursiai arba

penktakursiai sakė, kad mums pavydi šios skrydžių praktikos, nes ji paprastai būna tik po II ir III kursų. Tuomet atrodė, kad nieko įspūdingo ir stebuklingo ten nebus – kaip tik gali būti nuobodu: juk gyvensime toli nuo miesto, nuo veiklos ir pramogų, tačiau išėjo priešingai. Praktikos mėnuo pralėkė žaibiškai, nes buvo įdomu, naudinga ir be galo smagu.

Dabar su nostalgija prisimenu tą prabėgusį mėnesį ir nekantraudamas laikiu, kada vėl prasidės praktika, kada vėl bus galima kilti į padangę.

Krn. Saulius DRULIA

Nuo 2007 m. Lietuvos karo akademija bendradarbiauja su Vilniaus Gedimino technikos universiteto Antano Gustaičio aviacijos institutu, kuris rengia tiek civilinės, tiek karinės aviacijos specialistus.

Aviacijos studijas institute pradėjau II kurse. Paskaitos vyksta įvairiuose VGTU fakultetuose kartu su civiliais studentais. Studijų kursą sudaro bendrieji inžinerijos dalykai: braižyba, medžiagų mechanika, matematika, matavimo teorija, pneumatika ir t. t. III kurse prasideda profesinių disciplinų, tokių kaip: orlaivių konstrukcijos, funkcinės sistemos, konstrukcijų mechanika, aerodinamika, skridimo dinamika, aviaciniai varikliai, studijos. Jo pabaigoje – profesinė praktika, kurios metu mokomasi įgytas teorines žinias taikyti praktiškai.

Aš praktiką atlikau Karinių oro pajėgų Aviacijos bazėje Lėktuvų priežiūros B grandies skyriuje. Ten susipažinau su orlaivių konstrukcija, techninės priežiūros ir remonto ypatumais, hidrauline važiuoklės sistema, pyliu degalus, spec. skysčius, dirbau variklių skyriuje. Teko dirbti orlaivių L39 ZA (lengvasis atakos lėktuvus), L-410 UVP ir C27J „Spartan“ (transporto lėktuvai) techninio aptarnavimo darbus.

Skraidymo praktikos metu susipažįstama su būsima darbo vieta. Mano praktikos vadovas buvo kpt. Arūnas Palukas, Lėktuvų priežiūros B grandies vadas. Jo dėka nebuvo kada nuobodžiauti, daug ko praktiškai išmokau. Iki praktikos per trejus metus sukauptos teorinės žinios padėjo greičiau įsitraukti į įvairius orlaivių priežiūros darbus, sužinojau, kaip juos reikia tinkamai atlikti.

IV kurse pasirenkama baigiamojo bakalauro darbo tema. Visus metus ruošiamasi jį rašyti, braižyti reikalingus brėžinius, be to, vyksta paskaitos, dėstytojų konsultacijos.

Mano vaikinai – kariūnas

Martyna ROZENBERGAIČĖ

Su savo vaikinu M. Atraškevičiumi susipažinau, kai jis buvo I kurse. Žinia apie jo pasirinktą gyvenimo kelią man nesukėlė nuostabos, nes nežinojau, ką veikia kariūnai. Į klausimą, ką reiškia būti kariūno mergina, galiu atsakyti paprastai: jis – kariūnas – savo darbe, namuose – tiesiog mano vaikinai.

Mūsų santykiams šios pareigos įtakos neturi, atvirkščiai, jo išsiugdytos asmeninės savybės mane labai žavi. Atsidavimas, noras būti lyderiu, atkaklus tikslo siekis, meilė tėvynei – viso to ir dar daugiau kiekvieną dieną mokausi iš jo. Žinoma, ne viskas „rožėmis klotas“, kaip gali atrodyti. Kariūnai per mokslo metus turi daug mokytis tiek karinių, tiek civilinių dalykų. Kai kurie mokymai trunka 2–7 savaites. Būna sunku, bet esu supratinga. Daryčiau nuodėmę, jeigu žmogui drausčiau siekti to, kas jam gyvenime labai svarbu. Nebepla-

nuojame išvykų ir gimtadienių, tenka gyventi šia diena. Labiausiai nuliūdino vienas dalykas – jo nebuvo šalia, kai labai reikėjo.

Gyvenime reikia taikytis prie daugelio dalykų, todėl tai, kad jo kartais nebūna šalia, nėra kliūtis gražiems santykiams kurti. Stengiuosi būti kuo labiau užimta, kad greičiau praeitų laikas ir nebūtų kada liūdėti. Žinau, kad kantrybė, palaikymas ir vienas kito supratimas padės išspręsti iškilusias problemas. Didžiuojuosi, būdama kariūno mergina, nes turiu galimybę būti šalia Tėvynės gynėjo.

Tęsinys 32 puslapyje →

IŠ PIRMŲ LŪPŲ

Kpt. Artūras ŠEVELIOVAS

➔ **Jūsų credo** – Tik pirmyn!

➔ **Kada pirmą kartą sužinojote apie Joną Žemaitį-Vytautą?** – Per istorijos pamokas

➔ **Kas Jums padarė pačią didžiausią įtaką?** – Mano istorijos mokytoja

➔ **Jeigu galėtumėte keliauti „laiko mašina“, kokį mūsų / karinę operaciją norėtumėte pamatyti?** – Pasalą strībams ant Varenos kelio

➔ **Ką pasikviestumėte į negyvenamą salą?** – Letermaną :)

➔ **Jeigu nebūtumėte tapę karininku** – Būčiau filosofas

➔ **Labiausiai erzintantis buitinis darbas** – Plauti indus

➔ **Vyro automobilyje visada turi būti** – 10 nr. raktas

➔ **Mėgstamiausias tarptautinis žodis** – „Dekontliktuoti“

➔ **Jūs išveda iš pusiausvyros** – Nelankstumas

➔ **Linksmiausias įvykis gyvenime** – Naujieji metai, sutikti bėgant pusmaratonį su drauge :)

➔ **Ko reikia, kad įstotum į Lietuvos karo akademiją?** – Pereiti atranką

➔ **Lietuvos vieta, kurią patartumėte aplankyti** – Parnidžio kopa

➔ **Kokios sporto šakos neleistumėte kultivuoti savo antrajai pusei?** – Sunkiosios atletikos :)

➔ **Šventė, kurios labiausiai laukiate** – Žvalgybos kuopos naujamečio balius

➔ **Neįsivaizduojate dienos be...** – Ryto

➔ **„Pasaulyje yra tik dvi jėgos: kardas ir kovos dvasia, ir anksčiau ar vėliau kardas bus nugalėtas kovos dvasios.“ Ar tikrai?** – BUS

➔ **Trys gero kariūno kriterijai** – Atsakomybė, pareiga ir humoras

➔ **Kas yra drąsa?** – Nebijoti būti kitokiam

➔ **Ko iš šių dalykų nesate daręs: plovęs šieno, kąsęs bulvių, kėlęs inkilo?** – Kėlęs inkaro

➔ **Cepelinai ar mėšainis?** – Cepakai

➔ **Prietas, kurio paisote** – Nepatinka, kai juoda katė pereina kelią

➔ **Negalite gyventi be...** – Šokolado

➔ **Poilsis kalnuose ar paplūdimyje?** – Kalnuose

➔ **Kam dažniausiai pritrūksta laiko?** – Pasiruošimui

➔ **Futbolas ar krepšinis?** – Vienareikšmiškai – FUTBOLAS

➔ **Mėgstamiausias metų laikas** – Pavasaris

➔ **Įsivaizduokite, kad Jūs – Karo akademijos viršininkas. Jūsų pirmasis įsakymas** – Padidinti Karo akademijos veiklos efektyvumą!

← Pradžia 31 puslapyje

Greta GRANSKAITĖ

Ketveri metai beveik baigėsi. Nemaniau, jog kada nors pasakysiu, kad jie prabėgo greitai. Ir štai pagaliau atėjo ta akimirka, kurios taip ilgai laukiau. Dabar, galvodama apie prabėgusius metus, ga-

liu pripažinti, kad man tai buvo vienas pirmųjų gyvenimo išbandymų, kuris pakeitė ir galbūt suformavo mano požiūrį į santykius, pagarbą, atsidavimą vienas kitam ir nuolatinį tobulėjimą. Tačiau šios akimirkos link teko nueiti netrumpą kelią.

Kai sužinojau, kad Aurimas įstojo į LKA, pykau ant viso pasaulio, bet labiausiai – ant visko, kas susiję su kariuomene. Man tai atrodė pats kvailiausias jo gyvenimo žingsnis: kiekvieną dieną laukiau, kada jis pasiduos, grįš į Kauną, mokysis įprastame universitete, kaip daugelis jaunų žmonių. Septynios savaitės Mokomajame pulke, po pusvalandį kartu kelis savaitgalius – taip prabėgo pirmieji mėnesiai. Iškilminga priesaikos ceremonija man taip pat nepadarė didelio įspūdžio. Vis dar pykau ant LKA, pykau ir visus likusius pirmuosius metus ignoravau bet kokius teigiamus Aurimo žodžius ir palaikymą. Visa jo dienvartė, gyvenimo tempas, reikalavimai man atrodė nesuvokiami, o jo ryžtas ir užsispyrimas kėlė pasibaisėjimą. Tačiau laikas bėgo, reikėjo arba išmokyti gyventi kitaip, arba pykti toliau.

Prasidėjus antriesiems mokslo metams emocijos šiek tiek aprimo, laukimo savaitė nebeatrodė tokia ilga, o savaitgaliai tapo švente. Tačiau planuotus savaitgalius su draugais, gimtadienius ir kitas šventes iš mūsų atimdavo tarnybos ir pratybos. Taigi teko užsigrūdinti, susitaikyti su mintimi, kad planai bet kurią minutę

gali pasikeisti. Šis nepastovumas ir neužtikrintumas tikriausiai ir buvo didžiausia problema, visgi pradėjau kitaip planuoti savo laiką, daugiau dėmesio skyriau mokslams. Taip prabėgo ir antrieji metai.

Po vasaros atostogų metus pradėjome su dideliu entuziazmu – juk praėjo jau pusė viso laiko! Savaitė prabėgdavo greitai, laukė brandos egzaminai, greitas tempas neleido galvoti, kad dar mažiau laiko praleidžiame kartu. Tačiau vieną dieną turėjo įvykti lūžis suvokus, kad Akademija mūsų santykiams padarė daugiau naudos nei žalos. Ir štai jau įpusėjo paskutiniai metai...

Galbūt susidarė vaizdas, kad šie treji mano gyvenimo metai buvo nuolatinis varginantis laukimas, bet valandėlės, praleistos kartu, tai atpirkdavo. Gaila, tačiau tik dabar pradėdau suvokti šio laikotarpio esmę, pradėdau suprasti, kiek daug tai man suteikė ir kokią didelę pamoką gavau. Pirmiausia išmokau laukti, išmokau suprasti, kas yra atsidavimas, begalinis noras ir pakantumas, galbūt iš naujo pažinau, o galbūt ir ugdžiau save. Didžiudamasi žiūriu į kariūnus: tai žmonės, visa širdimi atsidavę pareigai ir sunkiam darbui. Šiandien, prisiminusi visus tuos metus, drąsiai galiu pasakyti, kad nenorėčiau keisti nė vienos dienos, nes tik jos leido suprasti, kas yra kariuomenė ir ką ji man reiškia. O reiškia daug. Pagaliau galiu pasakyti, kad tai – ir mano gyvenimo dalis.

Emilija VASILIAUSKAITĖ

Gavusi šią temą ilgai galvojau, nuo ko pradėti, nes Ramūną galima apibūdinti dviem būdais. Pirmuoju – vardijant visas jo teigiamas savybes: pomėgius, įpročius ir mielas keistenybes (bijau, neužtektų viso jūsų leidinio). Kitu atveju pakaktų vieno žodžio – NUOSTABUS!

Jis yra žmogus, kuris man parodė, kaip gera laukti savaitgalių. Tik jo dėka aš dar labiau nemėgstu sekmadienio vakarų. Jis įrodė, kad griekiai nėra skanus maistas. Ramūnas išmokė šypsotis be priežasties. Jis parodė, kad nieko nėra neįmanomo, svarbiausia – turėti tikslą ir nepasiduoti. Mano žmogus išmokė mane kantrybės. Man labai patinka jo klausytis. Jo dėka aš pamėgau ledus. Jo šypsena – pati gražiausia pasaulyje, ir aš labai stengiuosi, kad ji niekada nedingtų. Išdidus, bet teisingas, griežtas, bet geras, linksmas, bet kartu ir santūrus – šias visas, iš pirmo žvilgsnio nederančias, savybes jis turi ir sugeba paversti tobulai harmoningu deriniu.

Ramūnas – žmogus, iš kurio aš daug ko išmokau, su kuriuo galiu tobulėti ir tiesiog būti savimi. Jis man padovanojo tai, ko niekas kitas padovanoti negalėjo, – laimę, ramybę ir jaukumo jausmą, kuris mane lydi visur, kad ir kur būčiau. Atsimenu, kai jis manęs paklausė, ar suprantu, ką reiškia draugauti su KARIŪNU. O aš atsakiau, kad man visiškai nesvarbu, kas jis, nes kelio atgal nėra. Jeigu reikės, lauksiu, kiek galėsiu, padėsiu, suprasiu, išklausysiu, patarsiu ir visada stengiuosi jam būti pati geriausia. Galiu drąsiai pasakyti, jog Ramūnas yra mano autoritetas ir kad aš juo be galo didžiuojuosi.

leškokite
KARIŪNO

pagrindinėse miestų ir rajonų, aukštųjų ir kitų mokyklų, gimnazijų bibliotekose ir skaityklose arba Lietuvos šaulių sąjungos rinktinėse. Jeigu nerasite – rašykite, skambinkite arba užeikite į svečius – į Lietuvos karo akademiją Vilniuje, Šilo g. 5A!

AKADEMIJOS PULSAS | KNYGŲ MUGĖS SVEČIAI

Knygų mugės metu prie Lietuvos karo akademijos stendo apsilankė nenuilstantis Lietuvos krepšinio istorijos entuziastas, savanoris Alfonsas Jakimavičius.

„Mano tėvelis 1919 m. buvo savanoris – Lietuvos kariuomenės kūrėjas. Taip jau išėjo, kad tapau vieninteliu jo sekėju. Tiesa, ne kariuomenės kūrėju, bet vis vien – savanoriu“, – prisimena pašnekovas.

Nedidelio ūgio A. Jakimavičius jaunystėje žaidė futbolą, bet tai netrukė domėtis ir krepšiniu. „Jeigu namie sėdėčiau, jau bučiau miręs“, – juokėsi mūsų svečias.

Vyriškas nusprendė, kad ramus gyvenimas – ne jam! Bendrauti Alfonsas tikrai mėgsta – gal todėl ir laikas su juo Knygų mugėje tiesiog tirpte tirpo. Jis gali pasigirti pažintimis ne tik su Lietuvos sportininkais, kultūros ir visuomenės garsenybėmis, bet ir su jaunimu. Jo namų archyve yra nemažai leidinių, nuotraukų, įvairios atributikos su žymių žmonių parašais, kurią Alfonsas kolekcionuoja. Aktyvus visuomenininkas visiškai to nesureikšmina, pasak jo, svarbiausia – išlikti žmogumi, su visais visada elgtis vienodai. Jis greitai rado bendrą kalbą ir su kariūnais, ir su stendo lankytojais. Atsisveikindami su gerb. Alfonsu, kariūnai jam atminimui padovanojo su naujausiu žurnalo „Kariūnas“ numeriu, LKA suvenyrų, palinkėjo geros sveikatos ir naujų susitikimų knygų mugėse.

AKADEMIJOS PULSAS | SEIMO PIRMININKĖS VIEŠNAGĖ KARO AKADEMIJOJE

Kovo 13 d., tęsiant Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 25-mečiui skirtų renginių ciklą, Lietuvos karo akademijoje pirmą kartą per savo kadenciją lankėsi Lietuvos Respublikos Seimo Pirmininkė Loreta Graužinienė. Ji susitiko su kariūnais, karininkais ir bendruomene, visus pasveikino Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 25-ųjų metų progą ir pasakė, kad visada būtina prisiminti tą sunkią Lietuvos laisvę nueitą kelią. Šia progą buvo sukurtas dokumentinis filmas „Gyvenimo kelias“, kuriame užfiksuoti pastarųjų 25 metų svarbiausi Lietuvai įvykiai.

Susitikimo metu LKA bendruomenei buvo parodytas filmas, skirtas Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 25-mečiui paminėti. Po filmo peržiūros LR Seimo Pirmininkė L. Graužinienė, įteikdama šventinę Lietuvos vėliavą IV kurso kariūnui, sakė: „Perduodame valstybės ateitį į jūsų rankas. Nuo jūsų priklauso, ar Lietuva išliks laisva, nepriklausoma valstybė. Saugokite ir branginkite tai, ką turite, – laisvę ir nepriklausomybę.“ Po vėliavos įteikimo ceremonijos LR Seimo Pirmininkė ir LKA bendruomenė diskutavo įvairiais šiuo metu aktualiais, visuomenei rūpimais klausimais.

Akademijos viršininkas plk. Eugenijus Vosylius padėjo LR Seimo Pirmininkei už vizitą, įteikė puokštę gėlių, atminimo dovaną ir pakvietė dažniau apsilankyti Lietuvos karo akademijoje.

Karo dainos kelia kovos dvasią

Choro įkūrimo data – 1995 m.

Pirmoji repeticija – 1995 m. rugsėjo 20 d.

Pirmasis koncertas – 1995 m. lapkričio 21 d.

Choro pasirodymai – per 20 kūrybinės veiklos metų Karo akademijos vyrų choras „Kariūnas“ surengė apie 350 pasirodymų Akademijos ir krašto apsaugos sistemos institucijų renginiuose, festivaliuose, dainų šventėse, konkursuose, koncertuodamas Lietuvoje ir užsienyje, giedojo šv. Mišiose bažnyčiose ir Šiluvos atlaiduose.

Choristai – „Kariūnas“ išugdė 239 dainininkus – jie baigė Akademiją ir paliko chorą.

Maestro Vytautą VERSECKĄ kalbino KARIŪNO žurnalo vyriausiasis redaktorius Arūnas ALONDERIS. Už medžiagos parengimą KARIŪNO redakcinė kolegija dėkoja Kęstučiui DIJOKUI ir Aurelijai ZATURSKIENEI.

➔ Iš pradžių, gerb. Maestro, norėčiau paprašyti Jūsų papasakoti apie choro „Kariūnas“ pradžią. Gal galėtumėte prisiminti tą laikotarpį, žmones, kai Jus prieš 20 metų pakvietė kurti chorą?

1995 m. tuomečiam LKA Ramovės viršininkui Vytautui Minkevičiui pasiūliau suburti Akademijoje vyrų chorą – juk čia tiek daug vaikų. V. Minkevičius pritarė idėjai. Beliko šį klausimą suderinti su Akademijos vadovybe. Džiaugiuosi, kad ji suprato kariūnų choro svarbą. Gavus Akademijos viršininko brg. gen. Zenono Kulio leidimą, rugsėjo mėn. buvau priimtas į choro meno vadovo pareigas. Man buvo iškeltas uždavinys surengti choro koncertą Lietuvos kariuomenės dienos proga.

Pradžią buvo sunki: nebuvo tinkamų patalpų repetuoti, trūko inventoriaus. Pirmiausia patikrinau visų kariūnų balsus ir atrinkau 34 kariūnus, galinčius dainuoti chore. Laiko iki koncerto buvo nedaug, todėl repetuodavome kasdien, taigi entuziazmo netrūko. Iš choro dalyvių sudarėme vokalinę grupę, iš mokačių groti – kapelą ir parengėme įdomią programą.

Ir štai 1995 m. lapkričio 21 d. įvyko pirmasis Akademijos vyrų choro „Kariūnas“ koncertas, skirtas Lietuvos kariuomenės dienai paminėti. Sulaukėme didelio pasisekimo. Visiems tai buvo netikėta.

Koncerte gražiai nuskambėjo choro atliekamas tarptautinis studentų himnas „Gaudeamus“, A. Raudonikio ir V. Baltrėno „Geležinio Vilko maršas“, K. V. Banaičio ir F. Kiršos „Žygis į Vilnių“, liaudies daina „Ant kalno klevelis“ ir kt.

Po koncerto Akademijos viršininkas brg. gen. Zenonas Kulys nuoširdžiai padėkojo chorui už pastangas ir išreiškė viltį, kad jis kasmet tvirtės ir garsins Akademijos vardą.

Noriu pažymėti, kad prie choro koncertinės sėkmės daug prisidėjo Ramovės viršininkas Vytautas Minkevičius. Jis baigė Valstybinę konservatorijos Klaipėdos fakultetą (dabar Klaipėdos universiteto Menų fakultetas), gerai grojo birbyne, turėjo gražų balsą. Jo solo atliekami kūriniai papuošdavo choro koncertus.

Prisimenu plk. Algimanto Vyšniausko nuolatinį dėmesį chorui žengiant pirmuosius žingsnius. Jis padėjo rasti auditorijų repeticijoms rengti, įsigyti muzikos instrumentų ir kt. 2004 m., būdamas Akademijos viršininkas, rūpinosi choro vokalinės grupės koncertine išvyka į Klivlandą ir Čikagą, viso choro – į Austriją. Ypač daug jis nusipelnė organizuodamas choro 10-mečio jubiliejinį koncertą Lietuvos nacionalinėje filharmonijoje 2005 m. Jo iniciatyva buvo sukviesti choro „vete-

ranai“. Antroje koncerto dalyje dainavo jungtinis apie 70 tuomečių ir buvusių kariūnų choras.

➔ Maestro, kur slypi paslaptis, kad į „Kariūno“ choro veiklą įsitraukia jauni žmonės ir kodėl, pasirinkę karininko kelią, tokį sudėtingą ir pavojingą, kariūnai savo laisvalaikį leidžia chore? Kaip atrenkami choristai? Ar kiekvienas, kad ir neturintis išlavintos klausos, gali patekti į chorą, ar tai – ne kliūtis, t. y. ar tikrai priimami visi norintys dainuoti kariūnai?

Dainuoti chore ne kiekvienas gali. Net ir turintys muzikinę klausą choro nariai turi perprasti daug chorinio dainavimo subtilybių. Geriausia, kai pradėdama dainuoti darželyje, vėliau nuolat dainavimo įgūdžiai ugdomi mokykloje. Pastebėjau, kad mokyklose muzikos pamokoms ir dainavimui dažniausiai skiriama per mažai dėmesio arba visai neskiriama, ypač likimo valiai palikti berniukai. Atrenkamus į chorą kariūnus tikrinu būriais. Dauguma vaikų negali vienu balsu padainuoti liaudies dainos „Ant kalno mūrai“, nors gyrėsi puikiai šią dainą mokantys. Iš 1 kuro 60–70 kariūnų vidutiniškai atrenku 16 kandidatų, tačiau dalis jų atkrita, nes nesugeba įsisavinti choro partijų – stokoja

chorinio dainavimo įgūdžių. Lieka tik apie 10 choristų, tarp jų yra dainavusių chore arba muzikavusių vaikų muzikos mokyklose. Jie ir palaiko choro lygį.

➔ **Tęsiant antro klausimo mintį, dainavimas chore kariūnams – laisvalaikis, kurį jie praleidžia su kolegomis, kita vertus, siekdami bendro tikslo, turi rimtai dirbti – daug savo laiko skirti repeticijoms. Ar nesiduriate su sunkumais, nes kariūnų pratybų grafikas labai įtemptas?**

Suderinti repeticijų grafiką dabar labai sunku. Anksčiau kariūnai kasdien nebuvo išleidžiami iš Akademijos, todėl repeticijos vykdavo po vakarienes iki vakarinio patikrinimo. Dukart savaitėje repetuodavo II–IV kursų, dukart – I kurso choristai. Su pastaraisiais tekdavo repetuoti atskirai, nes juos reikėjo išmokyti chorinio dainavimo pagrindų, kartu parengti choro repertuarą. Po naujųjų metų jie įsiliedavo į pagrindinį chorą. Šios pusantros valandos laisvo laiko repeticijoms užtekdavo.

Dabar II–IV kursų kariūnai vakarais gali išeiti iš Akademijos ir tuo naudojasi. Dauguma jų nesutinka repetuoti vakarais. Jau kurį laiką bandome su Kariūnų bataliono vadu mjr. B. Žėku rasti „langą“ repeticijoms dienos metu, bet kariūnų studijų grafikas yra labai glaustas ir intensyvus. Šiaip taip suradome du vienos valandos tarpus per savaitę. Bet valandos choro repeticijai nepakanka, nes reikia suspėti pradainuoti (apšildyti balso stygą, praplėsti balso diapazoną), išmokyti dainuoti atskiras choro partijas, paskui

viską sujungti. Tam būtina skirti daug laiko, juk kariūnai – ne profesionalai, dauguma nepažįsta muzikos rašto ženklų. Be to, dalis jų dėl įvairių priežasčių vėluoja arba turi išeiti anksčiau, arba iš viso negali ateiti, nes dalyvauja Akademijos rinktinėse, šokių būrelyje. Dar pridėjime jojimą, ginklų valymą ir t. t. Todėl nespėjame greitai išmokyti naujų dainų, krinta choristų motyvacija, choro lygis. Taigi būtina sudaryti tinkamas sąlygas chorui repetuoti, pagalvoti apie jo statusą.

➔ **„Kariūno“ chore susibūrė ne profesionalūs dainininkai, o galintys dainuoti kariūnai, įdomu, kaip parenkate repertuarą: ar tai, ko pageidauja publika, ir tai, kas gal ne visiems patinka, bet ugdo, augina būsima karininką kaip visapusę asmenybę? Kurių autorių kūrinius atliekate?**

Repertuaro klausimas labai opus. Trūksta žygio dainų, kuriose atsispindėtų patriotiškumo ir Tėvynės meilės dvasia. O tokių dainų labai reikia Lietuvos kariuomenei. Reikėtų atgaivinti kariškos dainos kūrimo konkursą krašto apsaugos sistemos lygiu. Dabar kariai dažniausiai dainuoja tarpukario autorių sukurtas žygio dainas, pavyzdžiui, „Kur lygūs laukai“, „Žygis į Vilnių“, „Palinko liepa“ ir kitas. Todėl parenkant repertuarą tenka gerokai pasukti galvą.

Choro repertuare vyrauja lietuvių kompozitorių A. Raudonikio, T. Makačino, A. Bražinsko, M. Noviko, V. Kuprevičiaus, V. Kernagio žygio ir patriotinės dainos

poetų S. Žilibino, A. Baltakio, V. Baltrėno, A. Saulyno, J. Marcinkevičiaus eilėmis. Kompozitorius A. Raudonikis yra parašęs keletą dainų specialiai mūsų chorui. „Tėvynei pašaukus“ S. Žilibino eilėmis tapo Kariūnų bataliono daina. Be to, atliekame lietuvių liaudies, Lietuvos partizanų dainas, užsienio kompozitorių kūrinius.

2001 m., rengiantis Karo akademijos Šv. Anzelmo koplyčios atidarymui, teko išmokyti šv. Mišių muzikinę programą. Dauguma kariūnų iš pradžių buvo nusiuteikę priešiški. „Juk mes ne bažnytinis choras“, – sakė jie. Reikėjo įdėti daug pastangų ir išmonės, kad choristai pajustų religinės muzikos grožį, suvoktų giedojimo šv. Mišiose svarbą. Nuo to laiko „Kariūnas“ nuolat gieda Šiluvos atlaiduose, Lietuvos kariuomenės piligriminių keplionių metu, šv. Mišiose už kariuomenę, kitų religinių švenčių proga. Choras tapo labai populiarus. Visa tai, ką paminėjau, labai motyvuoja ir ugdo būsima karininką kaip visapusę asmenybę.

➔ **Dabar į Akademiją priimama mažiau jaunuolių. Tikriausiai ir choras sumažėjo? Ar tai neatsiliepia jo repertuarui?**

Žinoma, atsiliepia. Anksčiau į Akademiją priimdavo apie 100 kariūnų. 1998–2000 m. chorą sudarė apie 50 dalyvių. Į repertuarą buvo įtraukti tokie kūriniai kaip Dž. Verdžio „Čigonų choras“ iš operos „Trubadūras“, „Vergų choras“ iš operos „Nabukas“, V. Klovos „Ūdrio daina“ iš operos „Pilėnai“, liaudies dainos „Čiūto“ (harmonizuota J. Tallat-Kelpšos), „Ant

Kęstučio Dijoko nuotraukos

kalno karklai siūbavo“ (harmonizuota J. Naujalio) ir kiti kūriniai, kuriems atlikti reikia gausaus choro. Šiuos kūrinius choras atliko įvairiuose konkursuose ir užėmė aukštas vietas.

Sumažėjus priimamų į Akademiją jaunuolių skaičiui, sumažėjo ir choristų. Dabar chore dainuoja 32 kariūnai, o išėjus IV kursui liks tik 19, todėl į repertuarą įtraukti tokių kūrinių jau nebegalime. Dabar repertuarą sudaro dainos, kurios gerai skamba net ir atliekamos mažesnio choro.

➔ **Gal galėtumėte atskleisti nedidelę intrigą: kodėl chore nėra merginų, juk Karo akademijoje jau seniai studijuoja nemažai kariūnių? Ar jų nekviesti – Jūsų asmeninė nuostata, ar tai kažkokia „choro strategija“ ir ar neprašė kariūnės priimti į šį kolektyvą?**

Žinoma, kariūnės taip pat norėtų dainuoti, tačiau vyrų choras – kolektyvas, kuriame dainuoja tik vyrai. Jeigu jame dalyvautų bent keletas merginų, tai jau būtų mišrus choras. Todėl, net labai norėdamas, negaliu to daryti.

➔ **Kaip apibūdintumėte „Kariūno“ klausytoją? Koks jis ir kaip reaguoja į choro pasirodymus? Gal prisimintumėte kokių įdomesnių istorijų?**

2011 m. koncertavome Vievio bendruomenei Kovo 11-osios proga. Padainavus Romo Dambrausko dainą „Emi-

grantai“, atsukęs į publiką pamačiau visus stovinčius su ašaromis akyse. Tik po geros pauzės publika pradėjo ploti.

Koncertuojant Austrijoje, padainavus T. Makačino dainą „Berniukai“, publika išreiškė pasitenkinimą plodama ir griausmingai trypdama kojomis. Teko kartoti. Žinoma, tai labai motyvuoja choro dalyvius.

➔ **Gerb. Maestro, Jūs mūsų skaitytojams galėtumėte papasakoti dar daug įvairių istorijų, tačiau vis dėlto išdrįsiu paklausti: koks įvykis iš choro „Kariūnas“ gyvenimo Jums per jo gyvavimo metus labiausiai įsiminė, yra brangiausias?**

10-mečio jubiliejinis koncertas Lietuvos nacionalinėje filharmonijoje 2005 m. Tuo metu choras ir jo vokalinė grupė buvo pasiekę aukštą meninį lygį. Antroje koncerto dalyje dalyvavo Lietuvos kariuomenės orkestras, solistai J. Leitaitė ir V. Juozapaitis, choro „Kariūnas“ veteranai, Vilniaus universiteto merginų choras „Virgo“, Šiaulių pedagoginio universiteto merginų choras „Pavasaris“. Tai – pats brangiausias koncertas mano kūrybinėje biografijoje.

➔ **J. E. Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis Šiluvoje per Šilinės atlaidus Karo akademijos vyrų chorą „Kariūnas“ pavadino LKA ambasadoriumi, o argi yra ne taip? Juk kiekvienoje scenoje skelbiama: dainuos Generolo Jono Žemaičio**

Lietuvos karo akademijos choras! Ar tai ne savosios Alma Mater Militaris ir Lietuvos kariuomenės garsinimas? Kokie jausmai Jus ir Jūsų vadovaujamą kolektyvą apima po tokių susitikimų?

Man J. E. Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis yra išminties ir erudicijos pavyzdys, jo pasakyti žodžiai mane ir, manau, choro dalyvius labai sujaudino. Tai, žinoma, labai motyvuoja toliau atkakliai dirbti.

➔ **Maestro, ką Jums reiškia 20 darbo su choru „Kariūnas“ metų? Jūsų linkėjimai choro veteranams karininkams ir dabartiniams kariūnams.**

Esu dėkingas likimui, kad tapau Lietuvos karo akademijos vyrų choro „Kariūnas“ vadovu. Dirbti su akademiniu jaunimu – didelė laimė, 20 kūrybinių metų, praleistų su šiuo nuostabiu choru, yra patys brangiausi mano gyvenime.

Noriu padėkoti Akademijos vadovybei už nuolatinę dėmesį mūsų kolektyvui, o kariūnams – už savo laisvalaikio aukojimą ir kantrybę dalyvaujant chore – kilniame kūrybiniame darbe.

Linkiu šią gražią tradiciją tęsti ir toliau. Juk Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos vyrų choras „Kariūnas“ yra gerai žinomas Lietuvoje ir visur laukiamas. Linkiu dabartiniams choro dalyviams ir veteranams turėti aiškų gyvenimo tikslą, jo atkakliai siekti ir jį sėkmingai įgyvendinti.

Krn. Indrė BIELINYTĖ

Karybos elementai Biblijoje

Šiame numeryje pristatome ketvirtakursės Indrės BIELINYTĖS mokslo darbą. Jį teigiamai recenzavo ir rekomendavo spausdinti Karo istorijos centro viršinin- kas mjr. Gintautas Jakštys. Remdamasi Biblija, referato autorė siūlo KARIŪNO skaitytojams pasvarstyti, koks joje atskleidžiamas požiūris į karą ir smurtą, pa- nagrinėti Šventajame Rašte aprašytus karybos elementus, nuolatinės kariuo- menės atsiradimo aplinkybes, kario įvaizdį, apžvelgti romėnų, asirų ir finikiečių karybos ypatumus.

Biblija (gr. βιβλία – knygos) – įvairių autorių krikščionių šv. raštų rinkinys, jų taip pat vadinamas Dievo Žodžiu arba Šventuoju Raštu, religinės dogmatikos ir pamaldų pagrindas, sudarantis žydų tikėjimo esmę. Biblija sudaryta iš 66 knygų. Ji padalyta į dvi dalis – Senąjį Testamentą ir Naująjį Testamentą. Senąjį Testamentą sudaro 39 knygos, Naująjį Testamentą – 27-ios. Pats žodis „testa- mentas“ – „sandora“, arba „kontraktas“.

Manoma, kad Bibliją parašė apie 40 Šventosios Dvasios įkvėptų autorių. Tai buvo įvairių sluoksnių žmonės: pieme- nys, ūkininkai, palapinių gamintojai, gy- dytojai, žvejai, kunigai, filosofai, karaliai. Nors autoriai buvo skirtingų profesijų, amžiaus, gyveno skirtingais laikotar- piais, Biblija – vientisa ir išsami knyga. Ji buvo parašyta maždaug per 1 500 metų – nuo 1450 m. pr. Kr. (Mozės laikai) iki maždaug 100 m. po Kr. (po Kristaus mir- ties ir prisikėlimo).

Kokiomis kalbomis rašyta Bibli- ja? Trimis – hebrajų, aramėjų ir graikų.

Oficialiai 1454 m. Bibliją pirmą kartą iš- spausdino Johanas Gutenbergas. Taip Biblija tapo pirmąja spausdinta knyga. Ji išversta į 2 018 kalbų, neskaitant jos fra- gmentų ir įrašytų garsajuostėse vertimų. Atkreipkite dėmesį, kad Biblija išversta į tikrai daug kalbų, palyginti su Šekspyro kūriniais (kurie išversti tik į 50 kalbų).

Religija, smurtas ir karas – ar tai suderinama?

Nereligingi, netikintys žmonės daž- nai abejoja, ar šie žodžiai gali būti siejami tarpusavyje. Kadangi krikščionybė, kaip religija, skelbia artimo meilės, pasiaukoji- mo, nusizeminimo idėjas, karas ir žudynės atrodo gana nesuderinami dalykai. Dėl daugumos panašių nesuderinamumų dažnai pasauliečiai ir kelia tikintiesiems tokius klausimus: „Jei jūsų Dievas moko

mylėti ir gerbti artimą, kodėl vyksta karai? Kodėl Dievas leidžia lieti kraują?“

Jei pažvelgtumėm įdėmiau, Bibli- joje rastume Dievo žodžius, kurie susiję su teisingumu ir atsakomybės už savo veiksmus pripažinimu. Dievo akivaizdoje nėra vieno nėra tobulo – visi nuodėmingi: „Visi nuklydo, visi nuėjo vėjais, nėra kas darytų gera, nėra nė vieno.“¹ (Rom 3:12) Dėl to Dievas sako, kad kartais žmones reikia bausti žiaurumu, idant jie rastų tiesą. Žinoma, karas ir smurtas nėra tai, kuo reikėtų didžiutis, tačiau kartais tai – neišvengiama ir netgi būtina, vieninte- lis būdas neleisti nuodėmingiems žmo- nėms padaryti didelę žalą nekaltiesiems, parodant žiaurumą ir negailestingumą. Karas būtinas, kad sutrukdytų įsigalėti didesniai blogiui. Tačiau sakoma, kad „yra... laikas mėgti ir laikas neapkęsti, lai- kas karui ir laikas taikai“ (Mok 3:19). Krikš- čionys neturi trokšti karo, tačiau vertinti teisingumą.

¹ Sventasis Raštas, Rom 3:12.

Kariuomenės kūrimas: Sauliaus, Dovydo ir Saliamono kariuomenės

Pirmiausia, prieš pradėdant Bibli- joje ieškoti karybos elementų, svarbu pasvarstyti, kokią apskritai vietą Šventa- jame Rašte užima kariuomenė ir koks yra požiūris į ją. Biblijoje nemažai informaci- jos apie tarnybą kariuomenėje. Žinoma, dauguma Biblijos minčių yra tik užuomi- nos, analogijos, tiesiogiai neatsakančios į mūsų keliamus klausimus, nors galima rasti ir tiesioginių atsakymų. Biblijoje aiš- kiai nepasakyta, ar tikrai kažkas turi tar- nauti kariuomenėje. Tačiau pastebimas bendras požiūris, kad buvimas kariu yra gerbtinas dalykas ir visiškai suderinamas su krikščioniškąja pasaulėžiūra: „Iškęsk sunkumus kaip geras Kristus Jėzaus kar- rys. Atliekantis kario tarnybą neužsiima pragyvenimo reikalais, idant patiktų jį pašaukusiam tarnybon.“ (2 Tim 2, 3)

Pirmasis karo tarnybos pavyzdys, rastas Senajame Testamente (Pr 14), kai Abraomo sūnėnas Lotas buvo pagrob- tas Kedorlaomero, Elamo karaliaus, ir jo sąjungininkų: „Abraomas sutelkė į Loto išlaisvinimą 318 treniruotų vyrų. Naktį, paskirstęs prieš grobikus savo vyrus, jis ir jo tarnai juos užpuolė, nugalėjo ir nusivi- jo iki Hobos į šiaurę nuo Damasko.“² Taigi ginkluotosios pajėgos apsiima dėl kil- naus tikslo išgelbėti ir apsaugoti nekaltą žmogų. Kiek vėliau Biblijoje rašoma, kad Izraelio tauta subūrė nuolatinę kariuo- menę. Kariuomenės prasmė daugiau pa- teikiama kaip Dievo valios sąlyga, karys siejamas su dieviškojo kario, kurio tikslas – saugoti žmones, įvaizdžiu. Tiesa, eko- nomiškai Izraelis nebuvo pajėgus greitai suformuoti kariuomenę, reguliariosios (nuolatinės) kariuomenės Izraelyje atsiradi- mas siejamas su karaliais Sauliumi, Do- vydu ir Saliamonu, kurie sugebėjo sukurti ir išlaikyti stiprią centralizuotą valstybę.

Kalbant apie nuolatinės kariuome- nės kūrimą ir su tuo susijusias užuomi- nas Biblijoje, pažymėtina, kad Saulius buvo pirmasis, turėjęs tokią kariuomenę.

² Sventasis Raštas, Pr 14:15.

Karalius Saulius

Karalius Dovydas

Karalius Saliamonas

Daug jos kovų, mūsų aprašyta Samuelio Pirmojoje knygoje: „Saulius išsirinko iš Izraelio tris tūkstančius vyrų. Du tūkstan- čiai buvo su Sauliumi Michmaše ir Bete- lio aukštumose, o vienas tūkstantis buvo su Jehonatanu Banjamino Gibėjoje.“ (1 Sam 13:2)

Pažymėtina, jog prieš mūsų Saulius vyrus skirstė į šimtininkus ir tūkstanti- ninkus, vadinasi, būriai žygiuodavo ir manevrus atlikdavo susibūrę po šimtą ir po tūkstantį karių³. Rašoma, kad Sauliaus kariuomenėje buvo pasiuntinių žinioms perduoti, raitininkų, lankininkų, svaidy-

tojų. Į sargybas skiriami sargybiniai, mū- šių vietas išžvalgo žvalgai.

Taip pat rašoma apie didėjančius karaliaus Dovydo kariuomenės pajėgu- mus, t. y. ką Saulius pradėjo, Dovydas iš esmės tęsė. Tiesa, tarp karalius Sauliaus ir Dovydo taip pat vyko kova (2 Sam 1:6): „Žiūriu, Saulius parkritęs ant savo ieties, o prie jo artinasi kovos vežimai ir raitininkai. Joabas nusiuntė pas Dovydą pasiuntinius pasakyti apie paimtą šaltinių tvirtovę. Sar- gybinis buvo palypėjęs ant vartų stogo prie miesto sienos, jis dairėsi ir pamatė bė-

³ Alexander P., Alexander D., Biblijos žinynas, Vil- nius: Alma littera, 2001.

← Pradžia 38 puslapyje

gantį vyrą. Lankininkai šaudė į tavo tarnus nuo sienos. Dovydas tarė: „Sutelk likusius karius, apgulk miestą ir paimk jį.“⁴

Iš šios citatos galime daryti išvadą, kad Dovydo kariuomenė buvo galingesnė, kariai įvairiai suskirstyti, minima turėjus kovos vežimų, iečių. Taigi jis gerokai padidino kariuomenę, iš įvairiausių sričių pasamdęs karių, kurie buvo ištikimi jam vienam. Be to, Dovydas kariuomenės daliniams pavėdė tiesiogiai vadovuti vyriausiajam kariuomenės vadui Joabui. Po Dovydo Izraelis, turėdamas tokią kariuomenę, tapo agresyvesnis, įgyvendindamas savo politiką pradėjo rengti įvairius žygius, grobti žemes, siekė užimti kitas valstybes: „Pavasari, kai karaliai eina į žygį, Dovydas išsiuntė Joabą drauge su savo pareigūnais ir visu Izraeliu. Jie nuėjo Amoną ir apgulė Rabą. O Dovydas pasiliko Jeruzalėje.“⁵(2 Sam 11:1)

Po Dovydo valdymo laikotarpio karaliaus Saliamono, kuris dar labiau padidino kariuomenę, papildęs ją karo vežimais ir raiteliais, viešpatavimas iš esmės buvo taikus: „Saliamonas sutelkė kovos vežimų ir raitelių. Jis turėjo tūkstantį keturis šimtus karo vežimų ir dvylika tūkstančių arklių, kuriuos paskirstė į kovos vežimų miestus ir prie karaliaus Jeruzalėje.“⁶

Nuolatinė kariuomenė egzistavo (nors po Saliamono mirties ir buvo pa-

⁴ Šventasis Raštas, 2 Sam 1:6.

⁵ Šventasis Raštas, 2 Sam 11:1.

⁶ Šventasis Raštas, 1 Ka 10:26.

Ankstyvojo laikotarpio Izraelio ginklai

dalyta karalystėms) iki 586 pr. Kr., kai Izraelis, kaip valstybė, prarado politinį vientisumą.

Biblijoje paminėtos karių savybės

Biblijos pasakojimuose gausu mūšių, karių elgsenos, charakterio aprašymų. Karys Biblijoje neretai vaizduojamas ne tik kaip mūšio dalyvis, bet ir kaip Dievui atsidavęs žmogus. Tokie dažniausiai vaizduojami šimtininkai – šimto kareivių būriui vadovaujantys kariai. Šimtininkais dažniausiai tapdavo narsa ir ištikimybę pasižymintys eiliniai. Evangelijose ir Apaštalų darbuose minimi keli šimtininkai: jie palankūs žydams, jų atvirumas ir nuoširdumas sulaukė Jėzaus palaikymo. Be to, yra nemažai pasakojimų apie šimtininkų nuosaikumą ir paprastumą, pagalbą žmonėms. Tačiau ne vien apie juos palankiai rašoma Biblijoje. Nemažai Šventojo Rašto ištraukų teigiamai vaiz-

duojami kariai, išsiskiriantys šiomis savybėmis:

Gebėjimu aukotis ir ištikimybę: „Ir ginklanešys, matydamas Saulių mirusį, krito nuo savo kalavijo ir mirė su juo.“ (1 Sam 31)

Užsispyrimu, tikslo siekimu: „Visi ištikimi vyrai, žygiavę visą naktį, nuėmė Sauliaus kūną ir jo sūnų kūnus nuo Beit Šeano sienos.“

Ryžtingumu, drąsa, kovingumu, gebėjimu nuosaikiai vykdyti įsakymus: „Ryžtingai tęsk miesto puolimą ir sunaikink jį, padrąsink jį!“ (2 Sam 11:25)

Narsa, didvyriškumu: „Benajas iš Kabeelio buvo narsus karys, atlikęs žygdarbių.“ (2 Sam 23:20)

Garbingumu, bebaimiškumu: „Pamatęs savo kariuomenės sąmyšį ir Judo kareivių narsą bei ryžtą arba garbingai gyventi, arba garbingai mirti.“ (1 Mak 4:35)

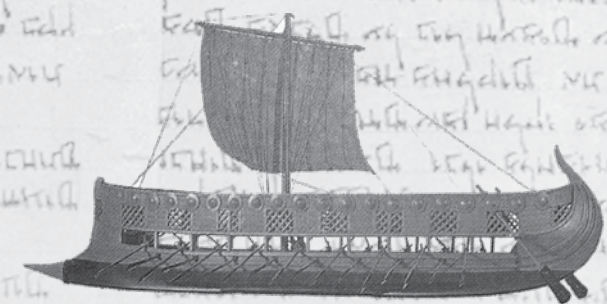
Asirai, romėnai, finikiečiai

Romėnų kareiviai Naujajame Testamente

Romėnų kareiviai, be dalyvavimo karinėse operacijose, turėjo daug įvairių pareigų. Kai grėsdavo neramumai, kariai patruliuodavo miestų gatvėse, Jeruzalėje stovėjo nuolatinis patrulius būrys⁷.

„Romėnai, apie tai sužinoję, pasiuntė vieną karvedį prieš graikus ir su jais

⁷ Alexander P., Alexander D., Biblijos žinynas, Vilnius: Alma littera, 2001.

Finikiečių karo laivas

Asirų karys

Asirų šalmas

kario. Daug jų buvę sužeista ir nukauta. Romėnai, paėmę jų žmonas ir vaikus, išvarė į nelaisvę. Romėnai juos plėšę, paėmę jų žemę, išgriovę jų tvirtoves ir pavertę juos vergais iki šios dienos.“ (1 Mak 8:10)

„Visas kitas karalystes ir salas, kurios kada nors buvę drįsusios jiems pasipriešinti, romėnai sunaikinę ir pavergę.“ (1 Mak 8:11)

Sutartyje su romėnais rašoma: „Iš tikrųjų kam jie norėję padėti tapti karaliais, tie karaliai ir nuvertę nuo sosto tuos, kuriuos norėję. Taigi romėnai buvo pasiekę galybės viršūnę.“ (1 Mak 8:13)

Asirai buvo žiaurių karių tauta. Biblijoje minimi asirai susiduria su kitų tautų išpuoliais, rengia mūšius, kad augtų Asirijos galybė. Jie puldavo svarbiausius miestus, bandė juos užkariauti.

Juditos maldoje pabrėžiama: „Štai asirai, milžiniškos pajėgos, didžiuojasi savo arkliais ir raiteliais, giriasi savo pėstininkų jėga, pasitiki skydu ir ietimi, lanku ir svaidyk! Jie nežino, kad Tu, VIEŠPATIE, triuškinai kovos gretas.“ (Jdt 9:7)

Šalies gyventojai finikiečiai sukūrė

galingą civilizaciją. Klestėjo jų amatai, jūrų prekyba ir turtinga kultūra. Finikiečiai buvo geri jūreiviai, laivais nuplaukdavo į kitas žemes. Biblijoje jie dar vadinami Tyro ir Sidono gyventojais. Savo šalies pakrantėse turėjo kolonijų, artimiausia kolonija buvo Kipras. Tyro gyventojus sugadino sėkmė ir prabanga, todėl Izaijas įspėjo apie artėjantį jo žlugimą. 722–721 m. miestą užėmė Asirijos karalius Sargonas⁸.

Išvados

Šiame darbe siekta įsigilinti į Biblijoje aprašytus karybos motyvus, sužinoti, kas Šventajame Rašte sakoma apie karą, smurtą, žiaurumą ir kokio viso to prasmė, juo remiantis pasvarstyti, koks yra kario ir kariuomenės vaidmuo, bandyta rasti įvairių istorinių detalių, užuominų apie naudotą ginkluotę, taktiką.

Nors Biblijoje daugiausia kalbama

⁸ Alexander P., Alexander D., Biblijos žinynas, Alma littera, Vilnius, 2001.

AKADEMIJOS PULSAS | NAUJAS SENATO PIRMININKAS

2015 m. sausio 19 d. vyko LKA senato pirmininko rinkimai. Iš kelių kandidatūrų balsų dauguma senato pirmininku slapto balsavimu išrinktas dr. Gintautas SURGAILIS. Pagal LKA Statutą senatas – kolegialus Akademijos viršininko patariamasis organas, padedantis siekti Akademijos tikslo, vykdyti uždavinius ir atlikti funkcijas universitetinių studijų ir mokslinių tyrimų srityse. Senato nariais renkami akademinės bendruomenės nariai, Akademijos administracijos nariai, patenkantys į senatą pagal pareigas, taip pat kitų mokslo ir studijų institucijų siūsti atstovai. Kariūnų skiriami atstovai turi sudaryti ne mažiau kaip 20 procentų senato narių. Kariūnų atstovus į senatą skiria Kariūnų taryba. Senato nariai renkami (skiriami) 5 m. kadencijai.

AKADEMIJOS PULSAS | SUTEIKTAS PROFESORIAUS VARDAS

Inžinerinės vadybos katedros docentui, gamtos mokslų daktarui Albertui PINCEVIČIUI 2014 m. po ekspertinio patikrinimo procedūros Akademijos senatas 2015 m. sausio 19 d. suteikė teisę eiti profesoriaus pareigas.

1970 m. A. Pincevičius baigė Vilniaus universitetą, iki 1993 m. dirbo universitete vyr. moksliniu bendradarbiu, vyr. dėstytoju, Specialistų tobulinimo fakulteto prodekanu. 1980 m. apgynė fizikos-matematikos mokslų kandidato disertaciją. Nuo 1995 m. dirba Lietuvos karo akademijoje.

Dr. A. Pincevičius parašė apie 60 mokslinių straipsnių, su bendraautorais išleido 5 vadovėlius. Profesoriaus moksliniai interesai – matematinio modeliavimo taikymas sprendžiant imitacinius karybos uždavinius, puslaidininkinių medžiagų ir puslaidininkinių prietaisų technologines problemas.

Krn. Matas RADVILAVIČIUS

Kintanti saugumo aplinka: iššūkiai ir galimybės

Vasario 10 d. Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijoje vyko pirmoji Kariūnų ir klausytojų mokslinės draugijos organizuota studentų konferencija.

Kiekvienas universitetas suinteresuotas tobulėti mokslo ir žinių srityje, todėl studentų mokslinės draugijos – neatsiejama aukštojo mokslo įstaigų dalis.

Lietuvos karo akademijos, kuri dėl savo pobūdžio ir tvarkos yra netradicinė universitetinė įstaiga, Kariūnų ir klausytojų mokslinė draugija veikia jau metus. Su moksline veikla susiję kariūnų pasiekimai, tiesa, kol kas kuklūs, tik patvirtino, kad mokslas tapo ne tik jų saviraiškos forma, bet ir vienas iš efektyviausių Karo akademijos reprezentavimo įrankių. Ši konferencija – tvirtas žingsnis, rodantis kad Lietuvos karo akademija savo mokslinė mintimi nenusileidžia kitoms šalies universitetinėms įstaigoms.

Toliau apžvelgsiu pagrindinių pranešėjų mintis.

Konferencijos dalyvių diskusijai labai gerą intelektualinį toną kaip visada davė Lietuvos karo akademijos viršininko pavaduotojas kariniam rengimui plk. lt. Valerijus Šerelis, parengęs pranešimą tema „Asimetrinio ir hibridinio karo sąvokos, sąveikos ir tendencijos“. Pagrindinės jo mintys buvo skelbtos praeitų metų 4-ajame KARIŪNO numeryje ir spausdinamos šio numerio pradžioje.

Pranešimą „Informacinis karas Lietuvoje: saugumo problemos apibrėžimai“ skaitė Vilniaus universiteto TSPMI studentas Justinas Lingevičius. Pranešimo tikslas buvo išnagrinėti ir įvertinti Lie-

tuvoje vykstančias diskusijas apie informacines atakas, atskleisti, kokios pagrindinės jos tapatybės (identiteto) linijos išryškėja ir kaip tai susiję su saugumu ir grėsmių Lietuvai apibrėžtimis.

Pasak J. Lingevičiaus, „valstybės saugumo klausimai neatsiejami nuo jos identiteto. Kad suvoktume, kas esame, visada apibrėžiame kitą, kuris dažniausiai būna grėsmingas ir pavojingas, taigi keliantis mums saugumo iššūkį. Lietuvoje identiteto ir saugumo problema taip pat išlieka itin aktuali bandant suprasti, kaip suvokiamos įvairios problemos, santykiai su kitomis šalimis ir organizacijomis, ką tokiu atveju galima pasakyti apie mus ir mūsų saugumo situaciją“.

Pranešėjas pateikė konkrečių pavyzdžių: „Pastaraisiais metais vis intensyvesnės diskusijos apie informacines atakas, dažniausiai paremtas propaganda, iškreipiančia Lietuvos istoriją, nukreipta prieš valstybingumą, skatina kelti klausimą, kaip yra vertinamas informacinis saugumas Lietuvoje, kokie propagandos teiginiai ir pozicijos laikomos pavojingiausiomis.“ Analizuodamas šią šiandien itin aktualią problemą, pranešėjas pateikė konferencijos dalyviams įdomių įžvalgų, samprotavimų tiek apie Lietuvos tapatybę, tiek apie naujausias šiuo metu matomas ir suvokiamas grėsmes.

Pranešimą „Propagandos skleidimas informacinėmis sistemomis ir jos

įtaka nacionaliniam saugumui“ parengė Mykolo Romerio universiteto studentės Austė Činikaitė ir Natalija Mendus.

Vienas svarbiausių iššūkių dabartinei saugumo aplinkai – priešiška propaganda ir jos skleidimas informacinėmis sistemomis. Mykolo Romerio universitete 2014 m. buvo atliktas mokslinis tyrimas, siekiant išsiaiškinti, su kokiais iššūkiais susiduriama kovojant su Lietuvai priešiška propaganda elektroninėje erdvėje.

Pristatyme pranešėjos išsamiai išanalizavo teisinę bazę, reglamentuojančią kovą su propaganda, išryškino jos trūkumus ir psichologinį poveikį Lietuvos piliečiams.

Savo pranešime „Visuomenės įtaka Šiaulių mieste ir saugumo klausimai“ jau jo pavadinime įvardytas problemas analizavo Vilniaus universiteto TSPMI studentas Audris Narbutas.

Aptardamas aktualiausių klausimus, jis rėmėsi klasikiniais karybos autoritetais: „Carlas von Clausewitzas yra pasakęs: „Karas – tai politika kitomis priemonėmis.“ Tai reiškia, kad karo galime išvengti arba jo metu būti stipresni, jei rūpinsimės politine valstybės padėtimi. N. Makiavelis pažymėjo, kad, norint įžengti į kitą valstybę, reikia joje rasti sąjungininkų.“

Pranešimą „Organizacinės kultūros įtaka Lietuvos statutinių institucijų veiklai“ skaitė Generolo Jono Žemaičio

Lietuvos karo akademijos IV kurso krn. Mantas Valasinavičius.

Jis pažymėjo, kad „deja, kol kas organizacinės kultūros apibrėžimas yra tik aprašomojo pobūdžio“. Pranešime kariūnas apibūdino septynis svarbiausius jos elementus: novatoriškumą ir riziką, dėmesį detalėms, požiūrį į agresyvumą, požiūrį į stabilumą, darbo organizavimo formas (komandas), orientavimąsi į žmones, orientavimąsi į rezultatus, norint išsiaiškinti, kokia yra organizacinė kultūra (silpna ar stipri). Tyrimo metu, kurį atliko pranešėjas, buvo analizuojama Viešojo saugumo tarnybos darbuotojų organizacinės kultūros samprata. Įvertinęs pareigūnų žinias, jis padarė prielaidą, ar kitų valstybių slaptosios tarnybos gali paveikti Viešojo saugumo tarnybos pareigūnus.

Pranešimą „Šaudyklų reikšmė nacionaliniam saugumui“ konferencijoje skaitė Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos II kurso krn. Jurgis Uleckas, pranešimą „Lietuvos gynybos politika: kariuomenės organizavimo iššūkiai“ – IV kurso krn. Matas Radvilavičius (sutrumpinti pranešimai bus išspausdinti kitame KARIŪNO numeryje).

Konferencijos dalyvius sudomino Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos IV kurso krn. Laurynas Būbnytės pranešimas „Ukrainos demokratijos įtvirtinimo problemos: Maidano atvejis“.

Tęsinys 44 puslapyje →

AKADEMIJOS PULSAS | PATVIRTINTAS LKA STATUTAS | PARAMA KARIŪNUI

2015 m. vasario 27 d. LR Vyriausybė patvirtino naują Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos Statutą. Statuto preambulėje rašoma: „Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos – Lietuvos kariuomenės karininkų rengimo institucijos – ištakos siejamos su XVIII a. Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės teritorijoje veikusiomis karo mokyklomis ir kadetų korpusais.“

Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos istorijos pradžia – 1919 m. sausio 25 d., kai Kaune buvo įsteigta Karo mokykla. 1929 m. ji buvo pavadinta Pirmojo Lietuvos Prezidento karo mokykla. Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, 1992 m. liepą Vilniuje įsteigta Krašto apsaugos mokykla, 1994 m. sausio 18 d. Lietuvos Respublikos Seimo nutarimu – Lietuvos karo akademija. 1998 m. lapkričio 20 d. Lietuvos karo akademijai buvo suteiktas generolo Jono Žemaičio vardas. Lietuvos karo akademija yra Pirmojo Lietuvos Prezidento karo mokyklos istorijos ir tradicijų perėmėja ir tęsėja.

Visas LKA Statuto tekstas skelbiamas LKA svetainėje: www.lka.lt. Apie mus: Dokumentai

Gerbiamoji Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos bendruomenė, nuširdžiai dėkojame visiems, prisidėjusiems prie Kariūnų bataliono I kariūnų kuopos organizuotos kalėdinės bandelių ir kavos akcijos. Šiame iš viso surinkta 1563 Lt (452,7 €). Atskaičiavę organizavimo išlaidas, vienam iš kariūnų įteikėme 725 Lt (210 €). AČIŪ JUMS!!!

Kariūnų batalionas

← Pradžia 42 puslapyje

Jo autorė teigė: „Nepriklausomos Ukrainos politinei raidai didelę įtaką padarė posovietinės valstybės statusas, valdžios institucijų tarpusavio konfrontacija ir korupcija. Siekta susilpninti parlamento ir sustiprinti prezidento politines galias. Pasirinktoji balansavimo tarp Rytų ir Vakarų politika, išaugusi oligarchų įtaka taip pat neleido spartinti demokratijos įtvirtinimo proceso. Toks politikos kursas lėmė Ukrainos pasidalijimą į rytinę – prorusiškąją – ir vakarinę – proeuropietiškąją.“

Anot pranešėjos: „Maidano protestai, kaip ir prieš dešimtmetį nuvilnijusi Oranžinė revoliucija, kilo dėl tų pačių priežasčių – siekio pakeisti remiamą oligarchų korumpuotą valdžią. Piliečių pasipriešinimas rodo, kad viena pagrindinių grėsmių demokratijai – korumpuota oligarchų valdžia – esminis tolesnio Ukrainos demokratizavimo proceso stabdys.“

Konferencijoje savo pranešimus skaitė ir daugiau Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos ketvirtakursių:

krn. Viktorija Lazauskaitė pranešimą „Švedijos ir Suomijos saugumo ir gynybos politikos kaita didėjant Rusijos keliamai grėsmei regione“,

krn. Paulius Balsys – „Turkijos švelniosios galios politika prieš ir po Arabų pavasario“,

krn. Aurimas Morkūnas – „Islamo valstybės grėsmės valdymo galimybės“.

Pasibaigus konferencijai pakalbinau vieną iš aktyviausių idėjų jos rėmėjų – Karo istorijos centro viršininką mjr. Gintautą Jakštį:

„Kiekviena mokslinė konferencija – tai žinių ir proto šventė, o studentų organizuota – dviguba šventė. Kariūnų ir klausytojų mokslinės draugijos pirmą kartą surengta mokslinė konferencija – istorinis įvykis Akademijos gyvenime. Džiaugiuosi, kad galėjau joje dalyvauti ne tik kaip stebėtojas, bet ir kaip aktyvus dalyvis. Taip jau susiklostė, kad LKA vykusiuose mokslo renginiuose, savo ar ne savo valia, visada dalyvaudavo gausus būrys kariūnų, tiesa, dažniausiai I ir II kursų. Bet tai tikriausiai tik sutapimas. Todėl daugiau nei keista, kad pačių organizuotoje konferencijoje kariūnų buvo vos keletas. Jų

palaikyti neatėjo ne tik kolegos iš kuopų, bet ir katedrų dėstytojai, vadovavę rašant bakalauro darbus, kurių pagrindu buvo parengti dalyvių pranešimai. Natūraliai kyla klausimas: ko išmoko LKA mokslinės draugijos nariai, organizuodami šią konferenciją, ir ar sugebės išvengti panašių klaidų kitais metais?“

Savo įspūdžiais sutiko pasidalyti konferencijos svečias – Vilniaus universiteto TSPMI studentas Audris Narbutas:

„Dažnas mano vietoje pristatytų konferencijoje skaitytus pranešimus ir idėjas savo Alma Mater. Jų būta daug. Visgi aš labiau linkstu įžvelgti latentinę šios konferencijos naudą – glaudesnę visuomenės ir kariuomenės bendradarbiavimą. Manau, būtent tai – būtina mūsų kariuomenės stiprybės prielaida. Arba kalbamės mes, arba už mus tai padarys priešas.“

Dar ir dabar Lietuvoje yra manančių, kad kariuomenė yra kažkas labai tolima ir svetima paprastiesiems civiliams. Šis požiūris buvo pragaištingas: jis susilpnino tiek pačią kariuomenę, tiek visuomenės gebėjimą ją remti. Būtent todėl bendros konferencijos, į kurias kviečiami civiliai studentai, leidžia mums geriau vieniems kitus pažinti.

Čia dera atkreipti dėmesį į žymaus JAV rašytojo Stepheno R. Covey idėjas, aprašytas knygoje „Trečioji alternatyva“. Veikale kalbama apie sinergiją, kuri iš dviejų skirtingų požiūrių leidžia sukurti trečiąjį, gerokai vertingesnį už abu pirmus. Kalbu ne apie kompromisą, nuolaidžiavimą, o apie sinergiją, kuri labiau primena didesnio pyrago kepimą. Mūsų atveju šis pyragas yra Tėvynės saugumas. Būtent tai ir buvo daroma vasario 10 d. konferencijoje.

Dabar, kai nuolat patiriame informacinę agresiją, neverta abejoti, kad vienas esminių mūsų kaimynės propagandos taikinių yra ir bus Lietuvos kariuomenė. Jau šiandien girdime kalbų, kai nuo silpnos ir nepajėgios pasipriešinti kariuomenės diskurso pereinama prie kito kritikos aspekto, kad mišrios kariuomenės modelis Lietuvai visiškai netinka, o jaunam žmogui neduoda jokios naudos. Ciniška ir absurdiška manyti, kad valandos, kurias praleidi žaisdamas „piktus paukščius“, yra prasmingesnės už tas, kurias skiri drausmės ir naujų kompetencijų ugdymui, pareigai gimtajam kraštui atlikti.

Didžiausia tokių konferencijų nauda yra tai, kad jos leidžia mums nuspėti panašaus pobūdžio melo lavinas, skatina priešintis kolektyviai. Nuoširdžiai tikiu, kad Lietuvai reikia atviros kariuomenės, o Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija aktyviai ir nuosekliai juda šia kryptimi. Ji noriai atsiveria visuomenei, iš-

P. S. Renginio organizatoriai nuoširdžiai dėkoja visiems, padėjusiems organizuoti konferenciją: pirmiausia – Humanitarinių mokslų katedros docentei dr. Nijolei Janulaitienei, Universitetinių studijų instituto direktorei doc. dr. Jūratei Guščinskienei, Karo istorijos centro viršininkui mjr. Gintautui Jakščiuui, Kariūnų bataliono vado pavaduotojui mjr. Pauliui Diliūnui. Sektinas pavyzdys taip pat turėtų būti ir Akademijos vadovai, kurie asmeniškai ir neformaliai dalyvavo konferencijos darbe. Kad ir kaip būdami užimti, jie rado ir laiko, ir dėmesio jauniems konferencijos dalyviams. Plk. Eugenijaus Vosylių, dr. Gintauto Sargailio ir plk. lt. Valerijaus Šerelio įžvalgos konferencijos tema, konkretūs metodiniai patarimai kariūnams ir studentams labai pravertė, paskatino juos ir toliau aktyviai reikštis akademinėje ir mokslinėje veikloje.

Kariūnų ir klausytojų mokslinės draugijos organizatoriai tikisi ateityje atsakingesnio ir universitetinių katedrų dėstytojų požiūrio į kariūnų iniciatyvas. Net savianalizės dokumente (SKVC) įrašytas atskiras punktas dėl studentų (kariūnų) mokslinės veiklos plėtojimo. Šiame dokumente nurodyta, kad „kariūnų mokslinė veikla turi būti siejama su bakalauro darbais, nes kitaip kariūnai negali aprobuoti savo <...> tyrimų“. Įvairiuose posėdžiuose kalbama, kad darbai dažnai yra žemo lygio... Būtų gerai, kad programų vadovai į tai atsižvelgtų ir paskatintų savo kolegas aktyviau įsitraukti į kariūnų mokslinę veiklą!

IŠ PIRMŲ LŪPŲ

Krn. Liutauras SMILGA

- ➔ **Jūsų credo** – Penki – ir judu toliau!
- ➔ **Kada pirmą kartą sužinojote apie Joną Žemaitį-Vytautą?** – Mokykloje per istorijos pamoką
- ➔ **Kas Jums padarė pačią didžiausią įtaką?** – Didysis Smilga

- ➔ **Jeigu galėtumėte keliauti „laiko mašina“, kokį mūsų / karinę operaciją norėtumėte pamatyti?** – Suomijos pilietinį karą
- ➔ **Ką pasikviestumėte į negyvenamą salą?** – „106 diviziją“ (linkėjimai kambario broliukų štabui!)
- ➔ **Jeigu nebūtumėte tapęs kariūnu** – Būčiau VGTU studentas, būsimasis transporto inžinierius
- ➔ **Labiausiai erzintis buitinis darbas** – Grindų plovimas
- ➔ **Vyro automobilyje visada turi būti** – Gaivus kvapas
- ➔ **Mėgstamiausias tarptautinis žodis** – „Majoras“
- ➔ **Jūs išveda iš pusiausvyros...** – Kai ant manęs šaukia. Aš juk liūtas, galiu tik riaumoti (mane nuo mažens visi vadina liūtu, o toks vardas – retenybė)
- ➔ **Linksmiausias įvykis gyvenime** – Taip linksmai gyvenu, kad viskas linksmas
- ➔ **Ko reikia, kad įstotum į Lietuvos karo akademiją?** – Tikslų ir pasitikėjimo savimi
- ➔ **Lietuvos vieta, kurią patartumėte aplankyti** – Esu vilnietis, bet Kauno Aleksoto panorama, ypač vakare, kai sutemsta, tikrai žavi
- ➔ **Kokios sporto šakos neleistumėte kultivuoti savo antrajai pusei?** – Bokso
- ➔ **Šventė, kurios labiausiai laukiate** – Savo vestuvių (prašau, mamai nerodykit)

- ➔ **Neįsivaizduojate dienos be...** – Muzikos
- ➔ **„Pasaulyje yra tik dvi jėgos: kardas ir kovos dvasia, ir anksčiau ar vėliau kardas bus nugalėtas kovos dvasios.“ Ar tikrai?** – Kiek esu kariavęs „Counterstrike“, tai ta kovos dvasia kažkaip vis nusileidžia AK-47, bet aš už dvasią
- ➔ **Kas yra garbė?** – Spausti leteną bataliono vadui, Grudakui arba direktoriams iš štabo
- ➔ **Ko iš šių dalykų nesate daręs: pjovęs šieno, kasęs bulvių, kėlęs inkilo?** – Viską esu daręs
- ➔ **Cepelinai ar mėšainis?** – Jeigu cepelinai – tai kokie 4 iškart, o jei mėšainiai – tai nuo 5 iki 6
- ➔ **Prietas, kurio paisote** – Duodi du, duok ir trečią, kad būtų mirtinai! Linkėjimai, Ukmergė!
- ➔ **Negalite gyventi be...** – Kamufliazo
- ➔ **Poilsis kalnuose ar paplūdimyje?** – Paplūdimyje, nes mėgtu šilumą, kurios labai labai trūksta
- ➔ **Kam dažniausiai pritrūksta laiko?** – Mokslams:)
- ➔ **Futbolas ar krepšinis?** – 10 points go to „futbolas“
- ➔ **Mėgstamiausias metų laikas** – Pavasariui mano, nepyk, šį kartą – vasara!
- ➔ **Įsivaizduokite, kad Jūs – Karo akademijos viršininkas. Pirmasis Jūsų įsakymas** – Troškintos kepenys – lauk iš LKA valgyklos meniu!

Kariūnų, dėstytojų, vadų ir instruktorių išminties „perliukai“*(Kalba netaisyta)**Rašyk raidėmis, t. y. žodžiais.**Nekask kitam duobės, kad jos nepanaudotų kaip tranšėjos sau.**Jūs mūsų būrio neigiamas minusas.**Dėstytojas sėdi, o prieš jį miega kariūnai.**Visi, kas miega mano paskaitoje, RAMIAI!!!**Kariūne! Tuoj pat sėskite kur nors arba stovėkite ramiai!**Pieškite, kur norite, tik kad būtų centre.**Daktarai sako, kad praustis karštu vandeniu nesveika. Kodėl? Todėl, kad jo nėra.**Kariūne! Ar tu patriotas, ar ne? Nu, ką – tada greičiau bėk kirptis. Padalinių vadams nuleisti nurodymus žemiau ir nedelsiant įvesti tvarką rikiuotėje.**Šliaužia kaip trys dienos.**Galvokite apie savo ateitį!
Dainuokite garsiau: kuo garsiau dainuojate, tuo geriau suprantate.**Parašykite pavardę. Ir inicialus parašykite, tik sutrumpintai.**Radote durnių! Aš už jus savo darbo nedarysiu!**Rodyklė kaip nuvirto, taip ir stovi penkias dienas!**Jūs tylite, kaip žuvis po ledu!**Atšvieskite trimis egzemplioriais, bet kad vienas būtų iki pietų!**Nesuprantu, kaip galima tiek gerti? Vieną kitą šimtą gramų, suprantu, nu, litrą kitą, bet kam tiek prisigerti?**Bėgte pas ryšininkus – kaip Štirlicas pas Miulerį!**Iš pradžių praeis žmonės, o po to eisime mes.**Aš nežinau, kaip turi būti, bet jūs darote neteisingai!*

AKADEMIJOS PULSAS | APDOVANOTI | SVEIKINAME

LIETUVOS VALSTYBĖS ATKŪRIMO DIENOS PROGAUž pavyzdinę, uolią ir sąžiningą tarnybą, iniciatyvą vykdant pavestas užduotis**kpt. Paulius ČIŽAUSKAS** – Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro padėkaUž ilgametį pavyzdinę darbą, profesionalumą, asmeninę iniciatyvą ir sumanumą, puikiai atliekama ryšių su visuomene darbą ir puikų Akademijos reprezentavimą**Irena GATAVECKIENĖ** – Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro padėkaUž ilgametį uolų ir sąžiningą darbą, pavyzdinę užduočių vykdymą ir rodomą iniciatyvą vykdant pavestas pareigas**Aurelija ŠIMKUTĖ-ZATURSKIENĖ** – Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro padėkaUž nepriekaištingą ir pavyzdinę tarnybą, sąžiningą ir pareižingą užduočių atlikimą, sumanumą irprofesionalumą atliekant savo pareigas**vyr. srž. Mindaugas UCKUS** – Lietuvos kariuomenės vado padėkaUž nuopelnus stiprinant krašto apsaugos sistemą**kpt. Ričardas MARGELIS** – Akademijos viršininko padėkaUž ilgametį iniciatyvų darbą ir aktyvią visuomeninę veiklą**Vida SAMUILEVIČIENĖ** – Lietuvos kariuomenės vado padėkaUž nepriekaištingą ir pavyzdinę tarnybą, iniciatyvą ir diegiamas karinio rengimo inovacijas**kpt. Regimantas BALIUS** – Akademijos viršininko padėkaUž svarų indėlį rengiant įvairius dokumentus, organizuojant saugumą LKA ir budėjimus, veiklos planus ir aktyvų dalyvavimą rengiant LKA karius**kpt. Tadas TREPŠAS** – Akademijos viršininko padėkaUž profesionalumą, sąžiningą ir nepriekaištingą pareigų atlikimą
kpt. Romanas MARCINONIS – Akademijos viršininko padėkaUž reikšmingą indėlį Atrankos centro veikloje, organizuojant būsimų kariūnų atranką, už produktų dalyvavimą darbo grupėje, rengiančioje kandidatų agitavimo ir pritraukimo į tikrąją karo tarnybą koncepciją**mjr. Rimvydas ADOMAVIČIUS** – Akademijos viršininko padėkaUž ilgametį darbą ir dviejų dvisavaitinių pažangos testų parengimą**Alina KIRŠINĖ** – Akademijos viršininko padėkaUž iniciatyvą ir diegiamas inovacijas individualiojo kario rengimo metu ir kituose BKK organizuojamuose taktikos moduluose**vyr. srž. Darius VERBICKAS** – Akademijos viršininko padėkaUž pavyzdinę, uolią ir sąžiningą tarnybą ir inicia-tyvą vykdant neetatines pareigas:**krn. Aivaras ŠILKŪNAS, krn. Rimantas VILKYS** – Akademijos viršininko padėkaUž pavyzdinę, uolią, sąžiningą tarnybą ir svarų indėlį į bendrą būsimų karininkų ugdymą**kpt. Virginijus DUDZINSKAS** – Akademijos viršininko padėkaUž pavyzdinę, uolią ir sąžiningą tarnybą ir iniciatyvą vykdant pavestas užduotis:**krn. Arnoldas AMBRASAS, krn. Julius BERTULIS, krn. Pavel MAZURKEVIČ, krn. Jonas PIKTUIŽIS, krn. Kazys TOLEIKIS** – Akademijos viršininko padėka**LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ATKŪRIMO DIENOS PROGA**Už ilgametį sąžiningą darbą, profesionalumą, asmeninį indėlį fotodarbai reprezentuojant LKA irkrašto apsaugos sistemą**Kęstutis DIJOKAS** – Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro padėkaUž ilgametį sąžiningą darbą, profesionalumą, kariūnų estetinį lavinimą ir ugdymą, puikų vadovavimą sportinių šokių būreliui „Šokte marš“, krašto apsaugos sistemos ir LKA vardo garsinimą**Vaidotas JANUŠKEVIČIUS** – Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro padėkaUž pavyzdinę, uolų ir sąžiningą darbą, profesionalumą ir iniciatyvą vykdant pavestas užduotis ir atliekant pareigas**Andrejus NACHAJUS** – Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro padėkaUž savanorišką dalyvavimą Paramos vaikams centro programoje „Big Brothers Big Sisters“:**krn. Paulius BALSYS, krn. Viktorija LAZAUSKAITĖ, krn. Monika ŠINKŪNAITĖ** – Akademijos viršininko padėkaUž pavyzdinę, uolią, sąžiningą tarnybą ir iniciatyvą vykdant pavestas užduotis:**kpt. Darius JAKUBSEVIČIUS, srž. Virginijus STRIUPAS** – Akademijos viršininko padėkaUž ilgametį uolų ir sąžiningą darbą:**Ilona ANDRIJAUSKIENĖ, Neringa ŠARKELYTĖ** – Akademijos viršininko padėka**IŠLEIDIMO Į ATSARGĄ PROGA**Už nuopelnus plėtojant ir stiprinant Lietuvos kariuomenę, profesionalumą ir iniciatyvą vykdant savo pareigas**kpt. Eugenijus MINKEVIČIUS** – Lietuvos kariuomenės medaliu „Už nuopelnus“Už sąžiningą, atsakingą ir iniciatyvų darbą Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijoje**Marija ČEPAUSKIENĖ** – Akademijos viršininko padėka

Ramutė PLOKŠTO, Žygintė PLEČKAITYTĖ

Forumas apie karinių bibliotekų ateitį

Zakopanėje vyko dešimtas – jubiliejinis – Lenkijos karinių bibliotekų ir mokslo informacijos centrų forumas. Jame dalyvauti buvo pakviesta ir Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos biblioteka. Bibliotekai atstovavo Aptarnavimo poskyrio viršininkė, laikinai vykdanči bibliotekos vedėjo funkcijas, Ramutė Plokšto ir šio poskyrio bibliotekininkė Žygintė Plečkaitytė.

Straipsnio autorių nuotrauka

AKADEMIJOS PULSAS | APDOVANOTI | SVEIKINAME

JUBILIEJINIO GIMTADIENIO PROGA

vyr. srž. Mindaugas UCKUS,
Nijolė VOVERIENĖ,
Arūnas TVERAGA,
Jolanta ALEKNEVIČIENĖ,
vyr. srž. Alvydas VERŠILA,
mjr. Ričardas STAKELIS,
kpt. Algirdas STAUGAITIS,
Ina ŠIMKIENĖ,

vyr. srž. Nerijus PRITULSKIS,
št. srž. Raimund JANOVICH,
srž. Rimas RODIS – Akademijos viršininko vardine dovana

Už pavyzdingai atliekamas dienos tarnybos pareigas ir budrumą vykdant praleidžiamojo punkto budėtojo pareigas 2015 m. vasario 13 d.

krn. Evaldas ČIPLYŠ – Akademijos viršininko padėka

Už aktyvų dalyvavimą vyrų choro „Kariūnas“ kūrybinėje ir koncertinėje veikloje garsinant Karo akademijos vardą:

krn. Julius BERTULIS,
krn. Ovidijus KUZMINAS,
krn. Eitvydas LASTOVKA,
krn. Konradas LEKEŠIUS,
krn. Simonas STANKAITIS,
krn. Juozas Algirdas ŠUTAS – Akademijos viršininko padėka

Anksti ryte atvykome į Varšuvą. Čia prieš kelionę į Zakopanę apsilankėme Maršalkos Juzefo Pilsudskio centrinėje kariuomenės bibliotekoje, neseniai suremontuotoje, modernioje, aktyviai taikančioje šiuolaikines technologijas. Ekskursijos metu bibliotekos NATO ir technologijų plėtros centro vadovas Marcinas Kaminskis paaiškino, kaip publikuoja svarbiausius dokumentus apie Lenkijos kariuomenę ir jos sąveiką su kitomis pajėgomis NATO sudėtyje. Kiti bibliotekos darbuotojai papasakojo apie fondų sudarymą, retų spaudinių restauravimą, jų saugojimą, skaitytojų aprūpinimą spaudiniais ir informacijos prieinamumo sąlygas, ryšius su kitomis kariuomenės bibliotekomis. Buvome labai maloniai priimtos ir pavaišintos kava. Po vizito visi forumo dalyviai susėdo į du autobusus ir išvyko į Zakopanę.

Ją pasiekėme tik vėlyvą popietę. Įsikūrėme puikiame viešbutyje „Belvedere“. Centrinės kariuomenės bibliotekos direktorius dr. Janas Tarčinskis pasveikino visus renginio dalyvius, pasakė kalbą apie bibliotekininko vaidmenį informaciniame naujųjų technologijų amžiuje. Direktorius padėkojo Lietuvos karo akademijos bibliotekos darbuotojams už bendradarbiavimą organizuojant parodą 1863 metų sukilimo 150-osioms metinėms paminėti ir įteikė Lenkijos Respublikos prezidento padėką ir paveikslą.

Atidarymo metu buvo rodomas filmas „Knygos turi savo likimus“, sukurtas Centrinės kariuomenės bibliotekos 95-ųjų metinių proga apie bibliotekos veiklą nuo jos įkūrimo iki šių dienų.

Pranešimų, informacijos ir diskusijų iš tiesų buvo daug. Labiausiai domino temos, susijusios su akademinių bibliotekų veikla: pažangios idėjos ir inovacijos, vartotojų prieigos prie informacijos išteklių ir kitų paslaugų teikimo vartotojams klausimai. Lenkijos kariuomenės Technikos akademijos bibliotekos direktorė dr. Bogumila Koniečni-Rozenfeld aptarė pastaraisiais metais susiformavusią sampratą: šiandien biblioteka suprantama dvejopai – kaip tradicinė ir virtuali biblioteka. Tradicinės bibliotekos paslaugų pagrindas – materialiosios vertybės ir patalpos. Su virtualiąja biblioteka vartotojas gali susisiekti bet kuriuo metu, gauti prieigą prie bibliotekos informacijos išteklių ir nuotoliniu būdu naudotis jos paslaugomis. Atrodytų, kaip prieiga prie informacijos tradicinė biblioteka ne-

bereikalinga, tačiau pranešėja teigė, kad yra kelios priežastys, dėl kurių tradicinė biblioteka išliks: tai skaitymo, susibūrimo vietos ir kitos jos senosios tradicijos.

Centrinės kariuomenės bibliotekos mokslo darbuotojas Marcinas Kaminskis kalbėjo apie jos perspektyvas ir galimybes bendradarbiauti su tarptautinėmis kariuomenių bibliotekomis. Buvo paminėti ir šio bendradarbiavimo trūkumai: pirmiausia – kompetentingų specialistų stoka, kuklus finansavimas ir įvairių institucijų požiūris į bibliotekų vietą ginkluotųjų pajėgų sistemoje.

Lietuvos karo akademijos bibliotekos atstovė Žygintė Plečkaitytė pristatė pranešimą apie LKA biblioteką: jos istoriją, fondo sudėtį, veiklą, pademonstravo, kaip vartotojai prisijungia prie bibliotekos svetainės ir nuotoliniu būdu naudoja jos paslaugomis.

Forume buvo kalbama ir apie ateities biblioteką. Daugelis skaitytojų ateities biblioteką supranta kaip vietą, kurioje jie galės gauti reikalingą informaciją pageidaujama kalba, bet kokiu laiku, laisvai ir naudodamiesi turimomis priemonėmis (pvz., mobiliuoju telefonu ir pan.). Mokslinės informacijos ir bibliotekininkystės instituto mokslo darbuotojas S. Skurka kalbėjo, kad šiuolaikinės globalizacijos sąlygomis reikalingi naujo tipo informacijos paslaugų specialistai, kurie gebėtų valdyti milžiniškus informacijos srautus: juos ne tik kaupti, tvarkyti, apdoroti, vertinti, sisteminti ir, susipažinę su vartotojų poreikiais, vykdyti informacijos ir žinių sklaidą.

Centrinės kariuomenės bibliotekos mokslo darbuotoja Božena Chlebicka-Abramovič kalbėjo apie iššūkius, keliamus šiuolaikinėms kariuomenių bibliotekoms. XXI a. keičiasi bibliotekos samprata ir vaidmuo. Šiandienos bibliotekos veiklai didelę įtaką daro visuomenėje vykstantys pokyčiai ir sparti informacinių technologijų plėtra. Bibliotekininkai turi gebėti naudotis naujomis informacijos saugojimo ir perdavimo technologijomis ir priemonėmis, nuolat kelti kvalifikaciją ir tobulėti. Kiti pranešėjai kalbėjo apie vartotojų poreikių analizę, lankymosi bibliotekose statistiką, anketų, klausimynų sudarymą.

Apibendrinant forumo pranešimus išryškėjo kariuomenės bibliotekų uždaviniai: integracija, naujovių diegimas ir informacijos visuotinė sklaida. Švietimo

tobulinimas – esminis nacionalinis prioritetas, ir bibliotekos gali atlikti pagrindinį vaidmenį siekiant šio tikslo. Šiuolaikinė akademinė biblioteka – nuolat besikeičianti ir besivystanti aukštosios mokyklos dalis, kuri stengiasi tobulinti teikiamas paslaugas, visuomenės informavimo veiklą.

Šis forumas buvo puiki galimybė praplėsti akiratį, atvirai pabendrauti su Lenkijos kariuomenės bibliotekų atstovais, įgyti teorinių ir praktinių žinių. Renginio metu Lenkijos karinių bibliotekų atstovai išreiškė labai didelį norą bendradarbiauti su LKA biblioteka ateityje, kurti bendrus projektus, organizuoti tarptautines parodas, keistis informacija.

Antrą ir trečią viešą dieną dalyvavome ne tik forume, bet ir šeiminingų organizuotose išvykose po vaizdingas Zakopanės apylinkes. Neišdildomą įspūdį paliko Tatrų kalnai. Gidas įdomiai papasakojo apie kalniečių gyvenimą ir buitį, Zakopanės miesto istoriją. Aplanėme žymių Zakopanės kultūros veikėjų kapines, gėrėjomės medinių bažnyčių architektūra ir puošyba. Esame dėkingos Maršalkos Juzefo Pilsudskio centrinės kariuomenės bibliotekos vadovams ir darbuotojams, profesionaliai parengusiems ir įgyvendinusiems programą, už šiltą ir jaukų mūsų sutikimą. Užmegztų ryšių palaikymas su šiuolaikiškai dirbančiomis Lenkijos kariuomenės bibliotekomis – puiki investicija į Lietuvos karo akademijos bibliotekos veiklos tobulinimą. Šis vizitas svarbus tuo, kad galime tęsti bendradarbiavimą su Maršalkos Juzefo Pilsudskio centrine kariuomenės biblioteka, įgyvendinti bendrus projektus.

PROTINGOS MINTYS

Ne tas nugalėtas, kas daugiau nustojo, bet tas, kurio dvasia buvo pirmiausia palaužta

Iš partizanų atmintinės

Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija yra aukštoji mokykla, kurios misija – parengti karininką, ugdant jo lyderio savybes, intelektą, suteikiant profesinių žinių ir praktinių įgūdžių, reikalingų vadui Lietuvos kariuomenėje, – motyvuotą ir pasirengusį vadovauti padaliniam karui ir taikos metu tarnaujant Lietuvos valstybei.

Visos nuolatinių studijų programos organizuojamos derinant Bazinio karinio rengimo programą ir universitetinių studijų programas. Bendra studijų trukmė – 4 metai.

Studijų programa	Studijų trukmė (metais)	Suteikiama kvalifikacija ir karinis laipsnis	
Priėmimas į LKA studijų programas vykdomas LAMA BPO organizuojamo 2015 m. bendrojo priėmimo į universitetus ir kolegijas pagrindinio priėmimo 1-ojo etapo metu*			
Socialiniai mokslai	Gynybos ir saugumo institucijų valdymas	3,5 m. universitetinių studijų ir karinio rengimo + 0,5 m. karinio rengimo	viešojo administravimo bakalauras + leitenanto laipsnis
	Tarptautiniai santykiai	3,5 m. universitetinių studijų ir karinio rengimo + 0,5 m. karinio rengimo	politikos mokslų bakalauras + leitenanto laipsnis
	Moderniųjų gynybos technologijų vadyba	3,5 m. universitetinių studijų ir karinio rengimo + 0,5 m. karinio rengimo	vadybos bakalauras + leitenanto laipsnis

KONKURSINIŲ EILIŲ SUDARYMO PRINCIPAI

Konkurse dalyvauja tik Lietuvos Respublikos piliečiai, neteisti už tyčinius nusikaltimus, kurių veiksmas nėra apribotas teisės ir kuriems įstatymais netaikomi apribojimai būti priimtiems į valstybės tarnautojo pareigas, išlaikę atrankos (profesinio tinkamumo) testą, Karinės medicinos ekspertizės komisijos pripažinti tinkamais mokytis Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijoje ir ne vyresni kaip 25 metų.

Tęsinys 51 puslapyje →

LKA 2015 M. REITINGAS PAGAL STUDIJŲ KRYPTIS

2015 m. studijų krypties „Politikos mokslai“ reitingų lentelėje Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija tarp aukštųjų mokyklų užima 5 vietą (iš 7) pagal nustatytus kriterijus:

- Darbdavių nuomonė apie alumnus (proc. / 25 tšk.) – 21,7
- Per metus parašė mokslo publikacijų (25 tšk.) – 4
- Moksliškumas (visų publikacijų poveikio koeficiento vidurkis) (25 tšk.) – 280
- 2014 m. priimtų studijuoti pirmakursių balo vidurkis (10 tšk.) – 5,69
- 2014 m. priimta geriausių abiturientų (proc. / 10 tšk.) – 25
- 2014 m. priimtų studijuoti pirmakursių žemiausias balas (10 tšk.) – 4,03
- Kaip SKVC įvertino šios krypties programas – nėra duomenų

BENDRA VISŲ RODIKLIŲ SUMA TAŠKAIS – 45,36

2015 m. studijų krypties „Viešasis administravimas“ reitingų lentelėje Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija tarp aukštųjų mokyklų yra 3 vietoje (iš 7) pagal nustatytus kriterijus:

- Darbdavių nuomonė apie alumnus (proc. / 25 tšk.) – 21,7
- Per metus parašė mokslo publikacijų (25 tšk.) – 16
- Moksliškumas (visų publikacijų poveikio koeficiento vidurkis) (25 tšk.) – 449,8
- 2014 m. priimtų studijuoti pirmakursių balo vidurkis (10 tšk.) – 4,36
- 2014 m. priimta geriausių abiturientų (proc. / 10 tšk.) – 4,76
- 2014 m. priimtų studijuoti pirmakursių žemiausias balas (10 tšk.) – 2,92
- Kaip SKVC įvertino šios krypties programas – 19

BENDRA VISŲ RODIKLIŲ SUMA TAŠKAIS – 51,29

2015 m. studijų krypties „Verslas“ reitingų lentelėje Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija tarp aukštųjų mokyklų užima 13 vietą (iš 15) pagal nustatytus kriterijus:

- Darbdavių nuomonė apie alumnus (proc. / 25 tšk.) – 2
- Per metus parašė mokslo publikacijų (25 tšk.) – 19
- Moksliškumas (visų publikacijų poveikio koeficiento vidurkis) (25 tšk.) – 612,4
- 2014 m. priimtų studijuoti pirmakursių balo vidurkis (10 tšk.) – nėra duomenų
- 2014 m. priimta geriausių abiturientų (proc. / 10 tšk.) – nėra duomenų
- 2014 m. priimtų studijuoti pirmakursių žemiausias balas (10 tšk.) – nėra duomenų
- Kaip SKVC įvertino šios krypties programas – nėra duomenų

BENDRA VISŲ RODIKLIŲ SUMA TAŠKAIS – 8,02

2015 m. geriausių mokyklų leidinyje „Reitingai“ paskelbti išsamūs aukštųjų mokyklų studijų krypties reitingai:

2015 m. studijų krypties „Vadyba“ reitingų lentelėje Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija su Kauno technologijos universitetu dalijasi 4–5 vietą (iš 12) pagal nustatytus kriterijus:

- Darbdavių nuomonė apie alumnus (proc. / 25 tšk.) – 5,5
- Per metus parašė mokslo publikacijų (25 tšk.) – 19
- Moksliškumas (visų publikacijų poveikio koeficiento vidurkis) (25 tšk.) – 612,4
- 2014 m. priimtų studijuoti pirmakursių balo vidurkis (10 tšk.) – 4,36
- 2014 m. priimta geriausių abiturientų (proc. / 10 tšk.) – 14,29
- 2014 m. priimtų studijuoti pirmakursių žemiausias balas (10 tšk.) – 2,42
- Kaip SKVC įvertino šios krypties programas – 20

BENDRA VISŲ RODIKLIŲ SUMA TAŠKAIS – 49,75

Konkursinė eilė per bendrąjį priėmimą sudaroma vadovaujantis Geriausiai vidurinio ugdymo programą baigusiu eilės tvarkos aprašu, tvirtinamu Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro. Asmenys, 2015 metais Lietuvoje įgiję vidurinį išsilavinimą ir pretenduojantys į pirmosios pakopos valstybės finansuojamas studijų vietas, turi būti išlaikę:

1. lietuvių kalbos ir literatūros valstybinį brandos egzaminą;
2. užsienio kalbos (anglų, vokiečių ar prancūzų) egzaminą ne žemesniu nei B1 lygiu pagal Bendruosius Europos kalbų metmenis.

Nustatyta minimalaus konkursinio balo riba – bus priimami asmenys, kurių konkursinis balas yra ne mažesnis kaip 2,5 balo.

METINĖ STUDIJŲ KAINA

Studijos Akademijoje finansuojamos iš valstybės biudžeto lėšų. Jeigu kariūnas pašalinamas iš Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos (vėliau, nei baigęs pirmąjį kursą) arba atsisako sudaryti profesinės karo tarnybos sutartį, įstatymų nustatyta tvarka iš jo išieškamos jo mokymo išlaidos, apskaičiuotos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

KONKURSINIO BALO SANDARA 2015 METAIS:

- pirmojo dalyko brandos egzamino įvertinimas;
- antrojo dalyko brandos egzamino įvertinimas arba metinis pažymys;
- trečiojo dalyko brandos egzamino įvertinimas arba metinis pažymys;
- lietuvių kalbos ir literatūros brandos egzamino įvertinimas (asmenims, 2015 metais Lietuvoje įgijusiems vidurinį išsilavinimą, – lietuvių kalbos ir literatūros valstybinio egzamino įvertinimas).

Studijų programos	Konkursiniai dalykai						
	pirmasis dalykas	svertinis koeficientas	antrasis dalykas	svertinis koeficientas	trečiasis dalykas	svertinis koeficientas	lietuvių kalbos ir literatūros svertinis koeficientas
Gynybos ir saugumo institucijų valdymas	istorija	0,4	matematika arba informacinės technologijos	0,2	geografija/ biologija/užsienio kalba/ informacinės technologijos/ matematika/menai	0,2	0,2
Tarptautiniai santykiai							
Moderniųjų gynybos technologijų vadyba	matematika	0,4	istorija	0,2	geografija/ užsienio kalba/ informacinės technologijos/ biologija/menai	0,2	0,2

Pastabos:

Trečiasis dalykas neturi sutapti su pirmuoju ar antruoju dalyku.

Papildomi balai stojantiems į bet kurią studijų programą ir pateikusiems konkretų pasiekimą įrodantį dokumentą ar laikantis teisės aktų reikalavimų patvirtintą jo kopiją pridedami:

1. Tarptautinių olimpiadų ir konkursų prizinių vietų laimėtojams: I vieta – 2,5 balo, II vieta – 1,5 balo, III vieta – 1 balas.
2. Šalies olimpiadų ir konkursų prizinių vietų laimėtojams: I vieta – 1,5 balo, II vieta – 1 balas, III vieta – 0,5 balo.
3. Asmenims, įgijusiems pagrindinį karinį parengimą, prie konkursinio balo pridedamas 1 balas.
4. Asmenims, baigusiems kūno kultūros modulį „Krašto gynyba“, prie konkursinio balo pridedama 0,1 balo.
5. Šauliams, pateikusiems šaulio pažymėjimą, prie konkursinio balo pridedama 0,3 balo.

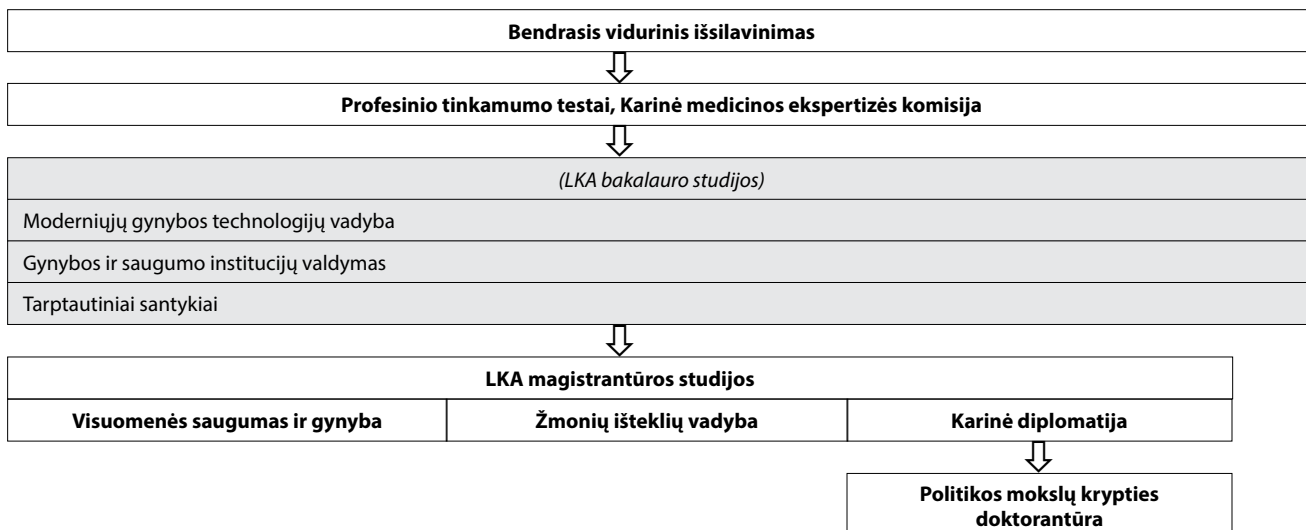
Informacija apie profesinio tinkamumo testą teikiama tel. (8 5) 212 70 92, interneto svetainėje <http://www.lka.lt>

PRIĖMIMAS Į AKADEMIJĄ IR PROFESINIO TINKAMUMO TESTAI

1. Registracija atlikti profesinį tinkamumo testą* (vyksta iki 2015-06-08). Skambinti Atrankos centro tel. (8 5) 212 7092.
2. Dalyvavimas profesinio tinkamumo teste (2 dienos) (vyksta iki 2015-07-09).
- Nurodytą dieną atvykti į Akademiją, kur reikės atlikti įvairius užduotis ir testus. Su savimi turėti sveikatos pažymą (forma F 027/a), išduotą sveikatos priežiūros įstaigoje pagal gyvenamąją vietą. Testo turinys yra neskelbiamas ir specialiai jam rengtis nereikia. Ruoštis reikia tik fizinio parengtumo normatyvų laikymui. Apie testo rezultatus pranešama kiekvienam asmeniškai.
3. Sveikatos patikrinimas vyksta Karinėje medicinos ekspertizės komisijoje.
4. Prašymas studijuoti LKA pateikiamas LAMA BPO (<http://www.lamabpo.lt/>).

DAUGIAU INFORMACIJOS:

Priėmimo komisijos tel. (8 5) 210 3597
Atrankos centro tel. (8 5) 212 7092

INFORMACIJA APIE PROGRAMAS**TARPTAUTINIAI SANTYKIAI**

Lygmuo/ tipas	Universitetinės studijos
Studijų sritis	Socialinių mokslų studijų sritis
Studijų kryptis	Politikos mokslai
Igyjamas kvalifikacinis laipsnis	Politikos mokslų bakalauras
Mokymo kalbos	Lietuvių

GYNYBOS IR SAUGUMO INSTITUCIJŲ VALDYMAS

Lygmuo/ tipas	Universitetinės studijos
Studijų sritis	Socialinių mokslų studijų sritis
Studijų kryptis	Viešasis administravimas
Igyjamas kvalifikacinis laipsnis	Viešojo administravimo bakalauras
Mokymo kalbos	Lietuvių

MODERNIŪJŲ GYNYBOS TECHNOLOGIJŲ VADYBA

Lygmuo/ tipas	Universitetinės studijos
Studijų sritis	Socialinių mokslų studijų sritis
Studijų kryptis	Vadyba
Igyjamas kvalifikacinis laipsnis	Vadybos bakalauras
Mokymo kalbos	Lietuvių

VISUOMENĖS SAUGUMAS IR GYNYBA

Lygmuo/ tipas	Universitetinės studijos
Studijų sritis	Socialinių mokslų studijų sritis
Studijų kryptis	Visuomenės saugumas
Igyjamas kvalifikacinis laipsnis	Visuomenės saugumo magistras
Mokymo kalbos	Lietuvių

ŽMONIŲ IŠTEKLIŲ VADYBA

Lygmuo/ tipas	Universitetinės studijos
Studijų sritis	Socialinių mokslų studijų sritis
Studijų kryptis	Vadyba ir verslo administravimas
Igyjamas kvalifikacinis laipsnis	Vadybos ir verslo administravimo magistras
Mokymo kalbos	Lietuvių

KARINĖ DIPLOMATIJA

Lygmuo/ tipas	Universitetinės studijos
Studijų sritis	Socialinių mokslų studijų sritis
Studijų kryptis	Politikos mokslai
Igyjamas kvalifikacinis laipsnis	Politikos mokslų magistras
Mokymo kalbos	Lietuvių

Generolas POVILAS PLECHAVIČIUS

Gimė 1890 m. vasario 1d. Židikuose,
Mažeikių apskr. – mirė 1973 m. gruodžio 19 d. Čikagoje, JAV

**KLAUSK,
KUR
PRIEŠAS,
O NE
KIEK
JO YRA!**

„...laikyti geležinę drausmę, pasitikėti savo viršininkais ir vyresniaisiais, pasitikėti savimi, gerbti ir mylėti savo kalbą ir tikybę, gerbti savo ir svetimus dorus piliečius, niekad neskriausti dorų žmonių, būti neperkalbamam su priešais, išlaikyti paslaptis, kol gyvas, nepasiduoti nelaisvėn, bet kautis iki paskutinio kraujo lašo...“

Iš kalbos, skirtos 1-ajam husarų Didžiojo Lietuvos etmono Jonušo Radvilos pulkui (1927 m. rugsėjo 25 d.)

Mokomasis palatas. Išleido Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija.
Mindaugo Sesių švietimo asociacijos archyvo nuotrauka

www.lka.lt

GABRIELĖ MICKEVIČIŪTĖ IR PAULIUS TUBIS
LAIMINGI, TAPE KARIŪNAIS
Kęstučio Dijoko nuotrauka